

A BAKONY-HEGYSÉG GYLKOSFÜRKÉSZ FAUNÁJÁNAK ALAPVETÉSE (HYMENOPTERA, BRACONIDAE) IV. MICROGASTRINAE, BRACONINAE ÉS EXOTHECINAE

Dr. PAPP JENŐ

Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest

ABSTRACT: A monograph of the braconid fauna of the Mts Bakony, Hungary (Hymenoptera, Braconidae) IV. Microgastrinae, Braconinae and Exothecinae. — The number of the braconid species reported from the Mts Bakony (West Hungary) amounts to 224. The species represent three subfamilies, between brackets the number of the respective species are indicated: Microgastrinae (136 species), Braconinae (68 species) and Exothecinae (20 species). *Apanteles* s.l. is splitted up in ten genera in Mason's phylogenetic interpretation. Nine species are new to the fauna of Hungary. Faunistically as well as zoogeographically thirty-seven species characterize the Mts Bakony. Distribution of 69 species in the Mts Bakony are figured on 14 maps.

MICROGASTRINAE

1973-ban jelent meg a címben jelzett sorozat I. része (PAPP 1973), benne a bakonyi *Apanteles* Förster s.l. fajok ismertetésével. E genusz ismertetésére vissza kell térnem, aminek hármas oka van:

1. 1976-tól kezdődően vállalkoztam arra, hogy az európai (ill. lényegében a nyugat-palearktikus) *Apanteles* s.l. fajokat revíziószerűen áttekintsem és róluk egy tanulmány-sorozatot tegyek közzé (PAPP 1976-1988), „A survey of the European species of *Apanteles* Först. (Hymenoptera, Braconidae: Microgastrinae)” címen. Revízióban számos *Apanteles* s.l. faj értelmezése megváltozott a korábbiakhoz képest, tekintettel egyrészt eredeti típusvizsgálataimra, másrészt számos faj taxonómiáját kellett módosítanom.
2. Időközben NIXON (1972-1976) is publikálta *Apanteles* s.l. revíziójának eredményeit Északnyugat-Európára szorítkozva, ami ugyancsak tetemesen változtatott az *Apanteles* s.l. fajok taxonómiáján.
3. 1981-ben látott napvilágot Mason monográfiája, melynek már a címében is jelezte a szerző, hogy a hagyományosan értelmezett *Apanteles* genusz (*Apanteles* s.l.) faji összetételét, ill. a fajok fejlődéstörténetét tekintve polifiletikus. A Hennig-féle kladisztikus szemléletben az *Apanteles* s.l. genuszt leoltasztotta azokra a fajokra, melyeket NIXON (1965, 1976) az ater- és a metacarpalis-fajcsoportba sorolt be, és amit én megtoldottam az obscurus-fajcsoporttal, kihalítva az ater-csoportból egyes fajokat (PAPP, 1980, 1984a). Az *Apanteles* s.l. fajok sokkal nagyobb hányadát pedig néhány, hosszú ideig az *Apanteles* szinonimájaként vesztelő genuszban, ill. az általa leírt számos új genuszba rendszerezte (MASON, 1981). Olyan, Nixon által és általam fajcsoportnak minősített taxon emelkedett generikus

rangra mint a glomeratus- (= Cotesia Cameron); laevigatus- / lineipes- / longipalpis- / ultor- (= Dolichogenidea Viereck); circumscriptus- (= Pholetesor Mason); fraterus- / liparidis- / octonarius / palpis- / thomsoni- / vitripennis-csoportok (= Glyptapanteles Ashmead).

A vázolt taxonómiai-rendszertani kutatások nyomán 1973 óta gyökeresen megváltozott az Apanteles s.l.-ről kialakult képünk, ami elkerülhetetlenné teszi a bakonyi Apanteles s.l. fajok revíziószerű faunisztikai újra-áttekintését. A dolog természeténél fogva gyakran kell ismétlésekbe bocsátkoznom, mégis megteszem ezt bármennyire is a szöveg olvashatóságát rontom vele. Ugyanis az ismétlésekkel és az oda-vissza utalásokkal igyekszem egyértelművé tenni az 1973-ban és jelen tanulmányomban közölt fajneveket. A nevek revíziójában a következő szempontokra ügyeltem:

1. A hibás határozáson alapuló, vagy egyéb ok miatt módosított és 1973-ban publikált fajnevet zárójelben tüntetem fel az ivar(ok) db-száma után, természetesen címszerűen (és tipográfiailag kiemelten) megadva a jelenleg érvényes fajnevet; pl. **Apanteles xanthostigma** (Haliday, 1834) — 1 ♀ : (PAPP 1973: 499. Apanteles sodalis Haliday, 1834) Várpalota,...
2. Elősegítve a fajok áttekinthetőségét, a genuszok betűrendjében jegyzékbe foglaltam a jelenlegi ismereteink alapján a Bakony-hegységben is élő Apanteles s.l. fajokat (lásd p. 203—204)
3. Jegyzékszerűen közlöm (lásd p. 204—205) azokat a fajokat, melyek — szemben 1973. évi közleményemmel — nem fordulnak elő a Bakonyban, azaz törölni kell a bakonyi Apanteles s. l. fajok listájából. Az Apanteles genusz név után nyíllal jelzem azt a genuszt, melybe jelenleg tartozik a szóbanforgó faj, zárójelben pedig azt a nevet tüntetem fel, amely névre módosítottam 1973-as határozásomat; pl. Apanteles → Cotesia abjectus Marshall, 1885 (Protapanteles immunis Haliday, 1834).
4. Amely fajnál nincs utalás az 1973. évi közleményemre, azok annak idején meghatározatlanok maradtak, ill. a már említett taxonómiai-rendszertani munkák segítségével sikerült őket meghatároznom.

A Bakony-hegység Apanteles s.l. fajainak jegyzéke

Összesen 109 Apanteles s.l. fajt mutattunk ki a Bakony-hegységből. A terület nagyságához képest ez meglehetősen nagy szám, hiszen Magyarországon eddig összesen 265 Apanteles s.l. faj előfordulásáról tudunk, azaz a hazai fajok 41,13 %-a a Bakonyban is él. Rögtön meg kell jegyezni és egyben hangsúlyozni, hogy a 109-es szám korántsem tekinthető véglegesnek, a további kutatások (és pedig elsősorban a szóbajöhető gazdaállatok, ill. a belőlük nevelhető parazitoidok révén) várhatóan tetemesen növelni fogják a bakonyi Apanteles s.l. fajok számát.

A Mason-féle új generikus rendszer szerint az egyes genuszok fajszáma a következőképp oszlik meg:

Apanteles Förster	10 faj
Choeras Mason	4 faj
Cotesia Cameron	42 faj
Dolichogenidea Viereck	24 faj
Glyptapanteles Ashmead	11 faj
Iconella Mason	2 faj
Illidops Mason	5 faj
Pholetesor Mason	7 faj
Protapanteles Ashmead	3 faj
Sathon Mason	1 faj
10 genusz	109 faj

Apanteles Förster, 1862

ater (Ratzeburg, 1852)	ingenuus Tobias, 1964
biroicus Papp, 1973	lenea Nixon, 1976
brunnistigma Abdinbekova, 1969	metacarpalis Thomson, 1895
corvinus Reinhard, 1880	obscurus (Nees, 1834)
ingenuoides Papp, 1971	xanthostigma (Haliday, 1834)

Choeras Mason, 1981

parasitellae (Bouché, 1834)	tedellae (Nixon, 1961)
ruficornis (Nees, 1834)	tiro (Reinhard, 1880)

Cotesia Cameron, 1891

acutula (Tobias, 1973)	memnon (Nixon, 1974)
ancilla (Nixon, 1974)	nothus (Marshall, 1885)
bignelli (Marshall, 1885)	numen (Nixon, 1974)
brevicornis (Wesmael, 1837)	ocneriae (Ivanov, 1898)
callimone (Nixon, 1974)	ofella (Nixon, 1974)
[congestus (Nees, 1834)	ordinaria (Ratzeburg, 1844)
→ tibialis (Curtis, 1830)]	pilicornis (Thomson, 1895)
cupreus (Lyle, 1925)	plutellae (Kurdjumov, 1912)
eulipis (Nixon, 1974)	praepotens (Haliday, 1834)
ferruginea (Marshall, 1885)	risilis (Nixon, 1974)
geryonis (Marshall, 1885)	rubecula (Marshall, 1885)
glabrata (Telenga, 1955)	ruficrus (Haliday, 1834)
glomerata (Linnaeus, 1758)	salebrosa (Marshall, 1885)
gonopterygis (Marshall, 1885)	saltator (Thunberg, 1822)
hyphantriae (Riley, 1887)	saltatoria (Balevski, 1980)
isolde (Nixon, 1974)	spurius (Wesmael, 1837)
jucunda (Marshall, 1885)	telengai (Tobias, 1972)
kurdjumovi (Telenga, 1955)	tenebrosa (Wesmael, 1837)
limbata (Marshall, 1885)	tetrica (Reinhard, 1880)
lineola (Curtis, 1830)	tibialis (Curtis, 1830)
lycophron (Nixon, 1974)	villana (Reinhard, 1880)
melitaeorum (Wilkinson, 1937)	zygaenarum (Marshall, 1885)

Dolichogenidea Viereck, 1911

anarsiae (Faure et Alabouvette, 1924)	infima (Haliday, 1834)
annularis (Haliday, 1834)	lacteicolor (Viereck, 1911)
ate (Nixon, 1972)	laevigata (Ratzeburg, 1848)
breviventris (Ratzeburg, 1848)	longicauda (Wesmael, 1837)
coniferae (Haliday, 1834)	longipalpis (Reinhard, 1880)
decora (Haliday, 1834)	mycale (Nixon, 1972)
dilecta (Haliday, 1834)	princeps (Wilkinson, 1941)
drusilla (Nixon, 1972)	punctiger (Wesmael, 1837)
emarginata (Nees, 1834)	sicaria (Marshall, 1885)
halidayi (Marshall, 1885)	sophiae (Papp, 1972)
helleni (Nixon, 1972)	subemarginata (Abdinbekova, 1969)
imperator (Wilkinson, 1939)	trachalus (Nixon, 1965)

Glyptapanteles Ashmead, 1905

acasta (Nixon, 1973)	fulvipes (Haliday, 1834)
aliphaera (Nixon, 1972)	lateralis (Haliday, 1834)
callidus (Haliday, 1834)	liparidis (Bouché, 1834)
compressiventris (Muesebeck, 1921)	pallipes (Reinhard, 1880)
eugeni (Papp, 1972)	thompsoni (Lyle, 1927)
fraternus (Reinhard, 1880)	

Iconella Mason, 1981

laspeyresiella (Papp, 1972)	nephus (Papp, 1974)
-----------------------------	---------------------

Illidops Mason, 1981

cloelia (Nixon, 1965)	suevus (Reinhard, 1880)
naso (Marshall, 1885)	szaboi (Papp, 1972)
sophrosine (Nixon, 1976)	

Pholetesor Mason, 1981

arisba (Nixon, 1973)	[lautellus (Marshall, 1885)
circumscriptus (Nees, 1834)	→ circumscriptus (Nees, 1834)]
errans (Nixon, 1973)	phaetusa (Nixon, 1973)
	viminetorum (Wesmael, 1837)

Protapanteles Ashmead, 1898

andromica (Nixon, 1976)	immunis (Haliday, 1834)
[caberae (Marshall, 1885)	incertus (Ruthe, 1859)
→ incertus (Ruthe, 1859)]	

Sathon Mason, 1981

falcatus (Nees, 1834)

Törlendő Apanteles s.l. fajok a Bakony-hegységből (lásd még PAPP 1973)

Apanteles (→ Cotesia) abjectus Marshall, 1885 (Protapanteles immunis Haliday, 1834)
Apanteles (→ Pholetesor) bicolor (Nees, 1834) (Pholetesor viminetorum Wesmael, 1837)
Apanteles (→ Illidops) butalidis Marshall, 1885 (Cotesia zygaenarum Marshall, 1885)
Apanteles (→ Cotesia) cajae (Bouché, 1834) (Cotesia laverna Nixon, 1974 és C. risilis Nixon, 1974)
Apanteles (→ Cotesia) difficilis (Nees, 1834) (=Cotesia cajae Bouché, 1834) (Cotesia spurius Wesmael, 1837 és C. zygaenarum Marshall, 1885)
Apanteles (→ Cotesia) gastropachae (Bouché, 1834) (Cotesia bignelli Marshall, 1885)
Apanteles (→ Cotesia) juniperatae (Bouché, 1834) (Cotesia saltator Thunberg, 1822 és C. zygaenarum Marshall, 1885)
Apanteles (→ Glyptapanteles) pinicola Lyle, 1917 (Glyptapanteles acasta Nixon, 1973)
Apanteles (→ Glyptapanteles) porthetriae Muesebeck, 1928 (Glyptapanteles fulvipes Haliday, 1834)
Apanteles (→ Dolichogenidea) „cf.” praetor Marshall, 1885 (Dolichogenidea helleni Nixon, 1972)
Apanteles (→ Cotesia) sericeus (Nees, 1834) (?= Cotesia praepotens Haliday, 1834) (Cotesia cupreus Lyle, 1925, C. eulipis Nixon, 1974, C. lineola Curtis, 1830, C. memnon Nixon, 1974, C. praepotens Haliday, 1834 és C. tenebrosus Wesmael, 1837)

Apanteles (→ Apanteles s. str.) sodalis (Haliday, 1834) (?= A. ater Ratzeburg, 1852) (Apanteles xanthostigma Haliday, 1834 és Illidops suevus Reinhard, 1880)
 Apanteles (→ Cotesia) vestalis (Haliday, 1834) (Cotesia plutellae Kurdjumov, 1912)
 Apanteles (→ Glyptapanteles) vitripennis (Curtis, 1830) (Glyptapanteles ?fulvipes Haliday és G. sp.?)

A BAKONY-HEGYSÉGBŐL ISMERT APANTELES S.L. FAJOK FAUNISZTIKAI ISMERTETÉSE

Apanteles Förster, 1862

Apanteles ater (Ratzeburg, 1852) (?= A. sodalis Haliday, 1834) — BF*: 4 ♀ : Keszthely, 1966. VI. 17. (3 ♀) és VI. 19. (1 ♀), ex Laspeyresia funebrana Treitschke 1966. VII. 15. — Továbbiakat lásd PAPP 1973: 487.

Apanteles brunnistigma Abdinbekova, 1969 — BF: 9 ♀ + 8 ♂: Tihany, 1977. VI-VIII., leg. Ádám L.; 1 ♀ : Tihany, Külső-tó, rét, 1958. VI. 6., leg. Sóllymosné; 1 ♀ : Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — KH: 1 ♀ : Hévíz, rét, 1958. VIII. 31., leg. Mihályi. — ÉB: 1 ♂: Porva, Cuha-völgy, 1957. V. 23., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Apanteles corvinus (Reinhard, 1880) — BF: 1 ♀ : Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♀ : Tihany, 1967. VII. 5., leg. Móczár L.; 1 ♀ : Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E. — KB: 1 ♂: Bodajk, Gajaszurdok, 1962. VIII. 7., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Apanteles ingenuoides (PAPP, 1971) — BF: 1 ♀ + 1 ♂: Badacsony, ex Bedellia somnulenta Zeller (det. Szócs József), 1979. IX. 2. (1 ♂) és IX. 6. (1 ♀), leg. et educ. Szócs J.; 1 ♀ : Balatonalmádi, Csacsirét, 1972. VII. 16., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: (PAPP 1973: 491. Apanteles cf. fraternus Reinhard) Bakony-szombathely, Feketevízpuszta, 1968. VIII. 5., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Apanteles lenea Nixon, 1976 (Előző közleményemben valamennyi alább felsorolt példány az A. obscurus-nál szerepelt, PAPP 1973: 496) — BF: 3 ♂: Kapocs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J.; 2 ♂: Várpalota, Pétfürdő, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Nagyvázsony, 1960. V. 26., leg. Papp J.; 1 ♂: Szentgál, Miklóspál-hegy, Taraxacum officinale-ról hálózva, 1958. X. 8., leg. Papp J.; 1 ♂: Szentgál, Üsti-hegy, 1962. VIII. 23., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Hubertlak, 1964. VI. 8-10., leg. Papp J.; 1 ♀ : Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Olaszfalu, Tóbán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — 1973. évi közleményemben e faj nem szerepelhetett, mivel 3 évvel később választották le az A. obscurus-ról (NIXON 1976). Különbösen az A. obscurus-hoz nagyon közel áll, ettől hamvas fényű középháta és a számyjegy hosszúkás alakja különbözteti el.

Apanteles obscurus (Nees, 1834) — BF: 1 ♂: Badacsony, 1968. IX. 26., leg. Papp J.; 1 ♀ : Felsőörs, Király-kúti-völgy, 1961. VI. 23., leg. Papp J.; 1 ♀ : Ságpusztá, Daucus carota-ról hálózva, 1960. VIII. 30., leg. Papp J.; 1 ♀ : Várpalota, Badacsony, 1969. VI. 28., leg. Papp J.; 3 ♀ + 1 ♂: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 2 ♂: Várpalota, Tábor-mező, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — KH: 1 ♀ : Várvölgy, Nagyláz-tető, 1969. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♂: Zalaszentő, Táti-tó, 1968. VI. 6., leg. Papp J. — DB: 1 ♀ : Sáska, Agár-tető, 1967. VI. 17., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♂: Tapolcafé, Kalapács-ér, 1966. V. 4., leg. Papp J.; 1 ♀ : Zirc, 1970. VI. 7., leg. Tóth S. — KB: 1 ♂: Balinka, Mecsérpusztá, 1962. VIII. 8., leg. Papp J.; 1 ♂: Öskü, Sötétórogya-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — Mivel számos, eredetileg A. obscurus-nak

*BF = Balaton-felvidék; KH = Keszthelyi-hegység; DB = Déli-Bakony; ÉB = Északi-Bakony; KB = Keleti-Bakony (lásd még PAPP, 1990).

határozott példány (PAPP 1973: 496) *A. lenea*-nak bizonyult az ellenőrző határozás során, célszerűnek tűnt valamennyi példány adatának újraközlése (lásd még az *A. lenea*-t is jelen közleményemben).

Apanteles xanthostigma (Haliday, 1834) (?= *A. picipes* Bouché 1834) — BF: 1 ♀: Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E.; 1 ♂: Veszprém, Gulya-domb, Festucetum pallentis-ben hálózva, 1973. V. 20., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: (PAPP 1973: 499. *A. sodalis* Haliday) Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — Az *A. picipes* egyetlen típusának vizsgálata nyomán azt állapíthattam meg, hogy a példány az *A. xanthostigma* fajt képviseli (PAPP 1987: 243); a két név szinonimizálásától azonban egyéb taxonómiai okok miatt eltekintettem. Ellenben előző közleményemben (PAPP 1973: 497) az *A. picipes* néven közölt példányok helyes neve *A. xanthostigma*. Erről a fajról továbbiakat lásd PAPP 1973: 502.

Choeras Mason, 1981

Choeras parasitellae (Bouché, 1834) — KH: 1 ♂: Uzsa, Querco-Potentilletum albae-ban hálózva, 1968. VI. 4., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Somhegypuszta, 1967. VIII. 27-29., leg. Rézbányai L.; 1 ♂: Farkasgyepű, 1966. VI. 29., leg. Papp J.; 1 ♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J. — KB: 2 ♂: Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 497).

Choeras ruficornis (Nees, 1834) (= *Apanteles hedymes* Nixon, 1973) — BF: 1 ♂: Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J.; 1 ♂: Monoszló, Taróra-hegy, 1969. VII. 9., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: (PAPP 1973: 501. „1♀” *Apanteles tedellae* Nixon) Sáska, Agár-tető, 1967. VI. 14., leg. Papp J.; 1 ♂: (PAPP l.c. *A. tedellae*) Uzsa, 1963. VI. 4., Querco-Potentilletum albae-ban hálózva, leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Szarvad-árok, 1959. VIII. 12., leg. Papp J.; 1 ♂: Iharkút, Laposok, 1966. VI. 27., leg. Papp J.; 1 ♂: Farkasgyepű, 1966. VI. 29., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Bakonyszombathely, Feketevízpuszta, 1969. VII. 11., leg. Papp J.; 1 ♂: Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J.; 1 ♂: Öskü, Sötéthorog-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J.; 1 ♂: Várpalota, Vár-völgy, Querco Carpinetum-ban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — VI-VIII., júniusban gyűjtötték legtöbbször. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Choeras tedellae (Nixon, 1961) — ÉB: 1 ♂: Csesznek, Gézaháza; 1 ♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♂: Porva, Cuha-völgy, 1957. VI. 27., leg. Papp J. — V-VI. és VIII. — A sáskai 1 ♂ (= „1 ♀”) és az uzsai 2 ♂ példány *Choeras ruficornis*-nak bizonyult az újrathatározáskor. Egyébként lásd az előző közleményemet (PAPP 1973: 501).

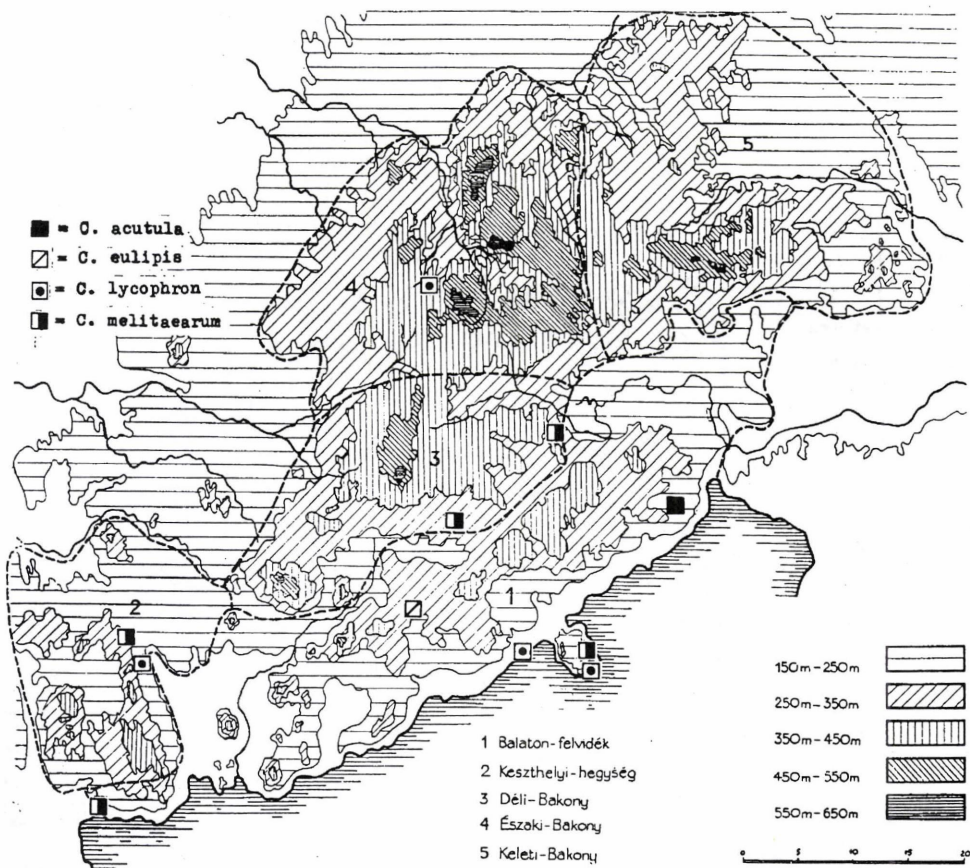
Choeras tiro (Reinhard, 1880) — ÉB: 1 ♀: Zirc, 1980. VIII. 11., leg. Berczi L. — Továbbiakat lásd PAPP 1973: 503. („*Hypomicrogaster tiro* Reinh.”)

Cotesia Cameron, 1891

Cotesia acutula (Tobias, 1973) (1. térkép) — BF: 1 ♂: Felsőörs, 1973. V. 6., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Csak Litvániából és Magyarországról ismerjük.

Cotesia ancilla (Nixon, 1974) — ÉB: 1 ♀: (PAPP 1973: 498-499. *Apanteles salebrosus* Marshall) Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelhetett előző közleményemben (PAPP 1973), mivel leírása 1 évvel később jelent meg (NIXON 1974) mint az én közleményem. Egész Európában elterjedt, a Palearktikum keleti feléből is kimutatták.

Cotesia bignelli (Marshall, 1885) — BF: 8 ♀ + 5 ♂ (PAPP 1973: 492. *Apanteles gastropachae* Bouché) Keszthely, Újmajor, 1959. VI. 18., leg. Sáringer Gy. — DB: 1 ♂: (PAPP l.c. *A. gastropachae*) Úrkút,

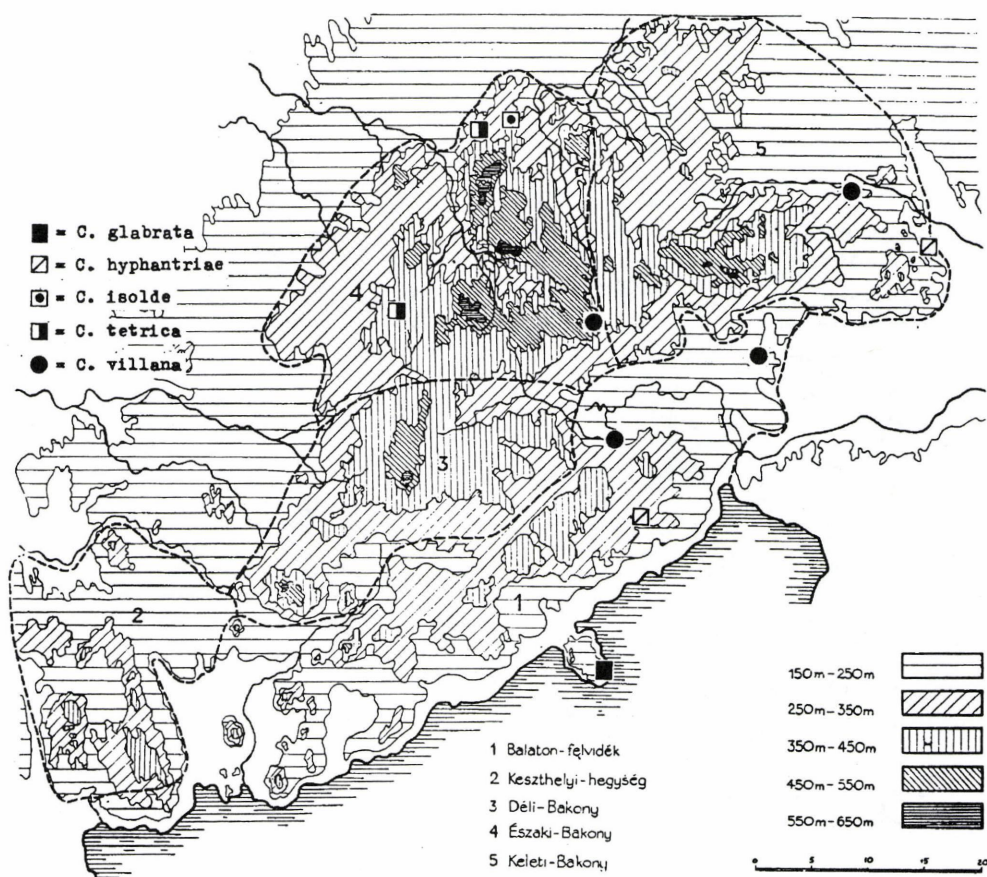
1. térkép. A *Cotesia acutula* (Tobias), *C. eulipis* (Nixon), *C. lycophron* (Nixon) és *C. melitaearum* (Wilkinson) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Szórványos előfordulásáról tudunk Európában. Magyarország faunájára nézve új faj.

Cotesia callimone (Nixon, 1974) (= *Apanteles sceleratus* Tobias, 1986) — ÉB: 1 ♂: Porva, Cuha-völgy, 1957. V. 23., leg. Móczár L.; 1 ♂: (PAPP 1973: 496. *Apanteles ordinarius* Ratzeburg) Ugod, Somberek, 1967. VI. 26-29., leg. Papp J. — E fajra is vonatkoznak a *C. ancilla*-nál elmondottak. Hazánkon kívül még hat európai országból (Bulgária, Csehszlovákia, Írország, Románia, Svédország, Szovjetunió) mutatták ki, legkeletibb előfordulása az oroszországi Kirov.

Cotesia chares (Nixon, 1965) — Kisalföld: 9 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus* Nees) Pápa, ex *Malacosoma menthastri* Linnaeus 1962. V. 28., leg. et educ. Tallós P. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Csak angliai (innen írták le) és magyarországi előfordulásáról tudunk.

Cotesia cupreus (Lyle, 1925) — BF: 2 ♀: Balatoncsicsó, erdőszél környéke, 1969. VII. 9-10., leg. PAPP. J. Előző közleményemben (PAPP 1973: 490) még további 1 ♀-t közöltem erről a lelőhelyről, ez azonban az újabb határozáskor *C. saltator*-nak bizonyult, lásd itt is.; 1 ♀: Révfülöp, 1925. IX. 3., leg. Szilády. — ÉB: 1 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus*) Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Porva, Cuha-völgy, 1957. V. 23., leg. Móczár L. — V-VII. és IX. — Bár sok európai országból ke-

2. térkép. A *Cotesia glabrata* (Telenga), *C. hyphantriae* (Riley), *C. isolde* (Nixon), *C. tetrica* (Reinhard) és *C. villana* (Reinhard) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

rült elő, inkább szórványosan előforduló faj. Hazánkban ritka, a bakonyi lelőhelyeken kívül még két helyről közölték (PAPP 1988: 170). Lásd még az előző közleményemet is (l.c.)

Cotesia eulipis (Nixon, 1974) (1. térkép) — BF: 1 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus*) Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J. — E fajra is vonatkoznak a *C. ancilla*-nál elmondottak. Ritka faj, eddig csak Skóciából, Németországból és Magyarországról jelentették. Ismert két hazai lelőhelye Fonyód és Pilisszentkereszt (Dobogókő).

Cotesia ferruginea (Marshall, 1885) — BF: 1 ♀: Keszhely, 1979. VIII. 16., leg. ? — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A nyugati Palearktikum több országából ismerjük, korai előfordulásáról is van adatunk.

Cotesia glabrata (Telenga, 1955) (2. térkép) — BF: 1 ♀: Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A volt Szovjetunióból (Ukrajnából) írták le, majd megtalálták a Szovjetunió nyugati felének számos helyén, továbbá Magyarországon kívül ismerjük, Bulgáriából, Izraelből és Németországból. Hazánkban összesen négy lelőhelyét jegezték fel (PAPP 1988).

Cotesia glomerata (Linnaeus, 1758) — DB: 1 ♀: (PAPP 1973: 494-495. *Apanteles limbatus* Marshall) Veszprém, Bakonyi Múzeum, 1966. X. 15., leg. Papp J. — KH: 10 ♀ + 14 ♂: (PAPP 1973: 494-495. *Apanteles limbatus* Marshall „25 ♂”) Keszthely, vadrepcéről (*Sinapis arvensis*) hálózva, 1960. VI. 13., leg. Sáringer Gy. — ÉB: 1 ♀ + 3 ♂: (PAPP 1973: 494-495. *Apanteles limbatus* Marshall „1 ♀ és 1 ♂”) Némethánya, vadászház környéke a Jäger-völgyben, 1963. VIII. 25., leg. Papp J. — Ezt a fajt rosszul értelmeztem, ezért előző közleményem valamennyi adata (PAPP 1973: 492) egyéb, összesen 4 fajra vonatkozik. Ezek a következők: *Cotesia melitaeorum*, *C. ofella*, *C. tibialis* és *C. zygana*. Továbbiakat lásd e fajneveknél.

Cotesia hyphantriae (Riley, 1887) (2. térkép) — BF: 1 ♀: Felsőörs, 1973. V. 6., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Fehérvárcsurgó, ex *Hyphantria cunea* Drury (Lep. Arctiidae) 1951. VII. 17., leg. et educ. Nagy Barnabás. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Eredeti areája Észak-Amerika, az Egyesült Államokból írták le; jelen századunkban hurcolták ill. telepítették be néhány európai országba, hozzánk legközelebb Jugoszláviába és feltételezhetően innen terjedt át hazánkba. Viszonylag számos helyen került elő Magyarországon (PAPP 1988: 172).

Cotesia isolde (Nixon, 1974) (2. térkép) — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Szórványosan került elő a következő országokból: Nagy-Britannia, Németország, Csehszlovákia és Magyarország. Hazánkban a bakonyi előfordulás egyetlen ismert lelőhelye.

Cotesia jucunda (Marshall, 1885) — ÉB: 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 493).

Cotesia kurdjumovi (Telenga, 1955) (*Apanteles laverna* Nixon, 1974) — BF: 1 ♂: (PAPP 1973: 488. *Apanteles cajae* Bouché) Dörgicse, Kő-hegy, 1959. V. 7., leg. Papp J.; 1 ♂: Tihany, 1930. IX. 25., leg. Biró L.; 1 ♂: Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E. — DB: 1 ♂: Nagyvázsony, Kab-hegy, 1970. VIII. 19., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Európai faj, nálunk is gyakori.

Cotesia limbata (Marshall, 1885) — BF: 1 ♂: Tihany, Barátlakások, 1958. VI. 2., leg. Sóllymosné. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 494-495) e fajnév alatt közölt lelőhelyek a *C. glomerata*-ra (Keszthely, Némethánya, Ugod, Veszprém), ill. a *C. ofella*-ra (Várpalota: Pétfürdő) vonatkoznak; lásd e két fajnál is.

Cotesia lineola (Curtis, 1830) — BF: 1 ♂: Várpalota, Pétfürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus*) Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J. — V-VI. — Ez a faj „cf. *lineola* (Curt.)” néven szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973: 495), azaz határozásomban bizonytalan voltam. Valóban, az akkor közölt somlóvásárhelyi egyetlen hím példány *Illidops suevus*-nak bizonyult (lásd ott is).

Cotesia lycophron (Nixon, 1974) (1. térkép) — BF: 1 ♂: Balatonudvari, 1976. VI. 28., leg. Balázs K.; 1 ♀: Tihany, déli part, Malaise-csapda, 1967. VII. 3-4., leg. Móczár L. — KH: 1 ♀: Lesenceistvánd, Uzsa, csarabos, 1970. VIII. 17., leg. Papp J. — ÉB: 4 ♀ + 3 ♂: (PAPP 1973: 501. *Apanteles villanus* „5 ♀ és 4 ♂”) Bakonybél, Tisztavíz-völgy. A gazdaállat gyűjtési ideje 1960. VII. 30., ex *Melicta athalia* Rottenburg (Lep. Nymphalidae), 1960. VIII. 14-18., leg. et educ. Papp J. — VI-VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Csak Franciaországból, Hollandiából és Magyarországról ismerjük.

Cotesia melitaeorum (Wilkinson, 1937) (1. térkép) — BF: 1 ♀: Tihany, 1929. IX. 15., leg. Zilahy-Sebess; 5 ♀ + 12 ♂: (PAPP 1973: 492. *Apanteles glomeratus*) Veszprém, Csatár-hegy, ex *Apatela rumicis* L. (sóskaegoly, Lep. Noctuidae) 1960. VI. 23., leg. et educ. Papp J.; 1 ♀: Keszthely, 1977. VII. 8., leg. Papp J. KH: 1 ♀: (PAPP 1973: 501. *Apanteles vestalis*) Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Nagyvázsony, 1973. VI. 19., leg. Papp J. — VI-VII, IX. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 495) Balinkáról (1 ♂), Gyulafirátótól (1 ♀) és Pétfürdőtől (1 ♂) közöltem a fajt, valamennyi példány *C. villanus*-nak bizonyult az újrathatározás során, lásd ott is.

Cotesia memnon (Nixon, 1974) — KB: 1 ♀: Eplény, Tobán-hegy, 1962. VII. 11., leg. Papp J.; 1 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus*) Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — IV. és VII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Hazánkban eddig öt helyről mutatták ki, Európa-szerte sem gyakori faj.

Cotesia nothus (Marshall, 1885) — ÉB: 1 ♂: Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner I. — KB: 2 ♂: Sárszentmihály, 1923. V. 27., leg. Biró L. — V. — Továbbiakat lásd az előző közleményemben (PAPP 1973: 496).

Cotesia numen (Nixon, 1974) — BF: 1 ♀: Balatonfüred, Nagy-mező, 1978. V. 7., leg. Tóth S. — Ez a faj nem szerepelhetett előző közleményemben (PAPP 1973), mivel ennek megjelenését követő évben közölték a faj eredeti leírását. Azóta a következő országokból mutatták ki Európában: Nagy-Britannia, Franciaország, Dánia, Németország, Csehszlovákia és Magyarország. Ismert hazai lelőhelyeinek száma 8 (Bükk-hegység 6, Kiskunság 1, Vértes-hegység 1).

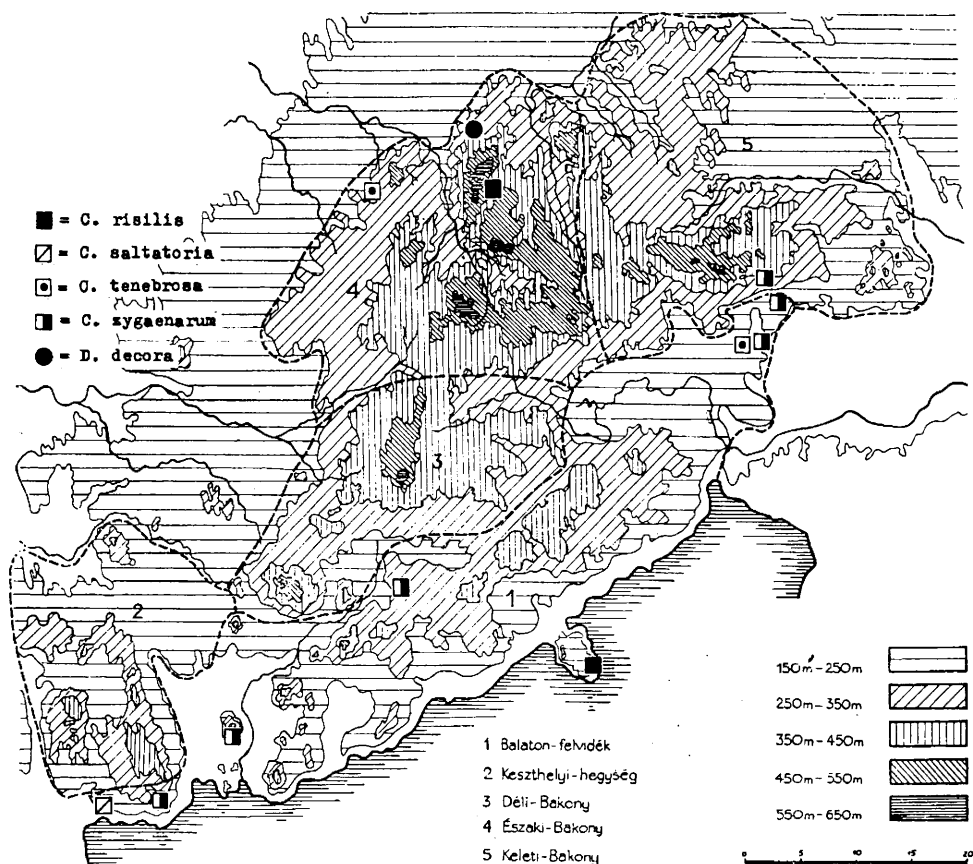
Cotesia ofella (Nixon, 1974) — BF: 1 ♀: Balatonfüred, Nagy-mező, 1976. V. 7., leg. Tóth S.; 8 ♀ + 4 ♂: Balatonudvari, 1974. IV. 20., leg. Papp J.; 1 ♂: Kapolcs, Kálomis, 1968. V. 7., leg. Papp J.; 1 ♂: Tihany, Barátlakások, 1958. VI. 2., leg. Sólmosné; 1 ♂: (PAPP 1973: 494-495. *Apanteles limbatus*) Várpalota, Pétfürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 3 ♀: Veszprém, Csátár-hegy, ex *Apatele rumicis* L. (sóska bagoly, Lep. Noctuidae) 1960. VI. 23., leg. et educ. Papp J. — KH: 1 ♂: Zalaszentő, Tátika, 1958. VI. 6., leg. Papp J. — DB: 3 ♀ + 15 ♂: (PAPP 1973: 492. *Apanteles glomeratus*) Nyírád, Felsőnyírádi-erdő, ex *Eudia pavonia* L. (kis pávaszem, Lep. Saturniidae) 1961. VI. 5., leg. et educ. Tallós P. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Gerence-völgy, 1959. V. 20., leg. Móczár L.; 1 ♂: Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Móczár L.; 1 ♂: Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♂: Gyulaírádót, 1973. VI. 20., leg. Papp J.; 2 ♂: Németbánya, Jáger-völgy, Malaise-csapda 11-14 óra, 1973. VII. 17., leg. Papp J.; 8 ♂: Porva, 1961. IV. 16., leg. Papp J. — IV-VII., áprilisban és júniusban gyűjtötték leggyakrabban. — E fajra is vonatkoznak a *C. numen*-nél elmondottak. Bár alig húsz éve írták le, mégis Európa-szerte gyakori faj. Vannak akik nem fogadják el mint fajt, hanem a hozzá nagyon hasonló *C. tibialis* alakkörébe vonják.

Cotesia ordinaria (Ratzeburg, 1844) — BF: 1 ♀: Tihany, 1977. VII. 27., leg. Ádám L. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 496) e név alatt szereplő példányok az újrathatározás során *C. callimone*-nak (1 ♂: Ugod) ill. *C. tibialis*-nak (1 ♂: Kapolcs) bizonyultak; lásd e fajoknál is.

Cotesia pilicornis (Thomson, 1895) — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I. — Hazánkban összesen hét lelőhelyét közölték, ebből kettő a Bakony területére esik (PAPP 1988b). Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Cotesia plutellae (Kurdjumov, 1912) (? = *Apanteles vestalis* Haliday, 1834) — BF: 1 ♂: Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. V. 6-8., leg. Papp J.; 1 ♂: Révfülöp, 1926. VIII. 26., leg. Biró L.; 2 ♂: Tihany, 1977. VII. 7., leg. Ádám L.; 1 ♀: Tihany, 1934. X. 12., leg. Mihályi; 1 ♀: Tihany, 1967. VII. 6., leg. Móczár L.; 1 ♂: Tihany, Külső-tó, rét, 1958. VI. 4., leg. Sólmosné; 1 ♀: Gyenesdiás, ? IX. 7., leg. Györffy J.; 2 ♀: Keszthely, 1977. VIII. 11., leg. Papp J. (1 ♀) és 1977. VIII. 29., leg. Vásárhelyi T. (1 ♀); 5 ♀ + 1 ♂: (PAPP 1973: 501. *Apanteles vestalis*) Keszthely, Újmajor, a gazdaállat gyűjtési ideje 1958. VI. 28. - VII. 2., és 1958. IX. 25-30., a gazda tápnövénye *Sinapis alba* L., ex *Plutella maculipennis* Curtis 1958. VII. 19. (2 ♀ + 1 ♂), és 1958. X. 17. (3 ♀), leg. et educ. Sáringer Gy. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, 1958. V. 4., leg. Papp J.; 1 ♂: Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♂: Németbánya, Jáger-völgy, 1973. VII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: (PAPP 1973: 501. *Apanteles vestalis*) Eplény, Tobán-hegy, 1962. VII. 11., leg. Papp J.; 1 ♀: (PAPP 1973: 501. *Apanteles vestalis*) Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14. — IV-X., leggyakoribb VI-VII. folyamán. — Szemben az irodalmi adatokkal változatlanul valószínűsítem, hogy a *C. vestalis* és a *C. plutellae* név azonos fajra vonatkozik. A szokásos típusvizsgálatok fogják majd eldönteni a kérdést.

Cotesia praepotens (Haliday, 1834) — BF: 1 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus*) Monoszló, Taróra-hegy, 1969. VII. 9., leg. Papp J. — ÉB: 2 ♀: Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner I. —

3. térkép. A *Cotesia risilis* (Nixon), *C. saltatoria* (Balevski), *C. tenebrosa* (Wesmael), *C. zygaenarum* (Marshall) és *Dolichogenidea decora* (Haliday) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

KB: 1 ♂ Csesznek, Kő-árok, 1957. V. 21., leg. Papp J. — V-VII. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 498).

Cotesia risilis (Nixon, 1974) (3. térkép) — BF: 1 ♀: Tihany, Akasztó-domb, 1958. V. 2., leg. Bajári E. — ÉB: 1 ♀: (PAPP 1973: 488. *Apanteles cajae*) Bakonybél, Szarvad-árok, 1959. VIII. 12., leg. Papp J. — V. és VIII. — E fajra is vonatkoznak a *C. numen*-nél elmondottak. Ugyancsak több európai országból ismerjük, mégis mindenütt ritkán, ill. szórványosan fordul elő.

Cotesia rubecula (Marshall, 1885) — ÉB: 1 ♂ Bakonybél, Malom-patak, 1960. V. 21., leg. Mihályi. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Cotesia salebrosa (Marshall, 1885) (= *Apanteles callunae* Nixon, 1974) — BF: 1 ♂ Keszthely. Fenékpusztá, 1977. VIII. 17., leg. Papp J. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 498-499) e néven közölt herendi példány (1 ♀) *C. ancilla*-nak bizonyult az újrathatózás során; lásd ott is jelen közleményemben.

Cotesia saltator (Thunberg, 1822) — BF: 1 ♀ + 1 ♂ (PAPP 1973: 490. ill. 493. *Apanteles cupreus* ill. *A. juniperatae*) Balatoncsicsó, erdőszél környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Nyugat-palearktikus elterjedésű faj, Magyarországon 14 helyről került elő (PAPP 1988: 177-178).

Cotesia saltatoria (Balevski, 1980) (3. térkép) — BF: 1 ♀: Keszthely, 1979. VIII. 16., leg. ? — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben, hiszen leírása hét évvel utóbb jelent meg (PAPP 1973). Bulgáriából írták le, előkerült Magyarországról, Jugoszláviából, Törökországból, Ukrajnából és Mongóliából. A *C. saltator*-tól nehéz elkülöníteni.

Cotesia spurius (Wesmael, 1837) — BF: 1 ♀: Révfülöp, 1925. VIII. 19., leg. Szilády Z.; 1 ♀: Tihany, Csúcs-hegy, 1967. VI. 22., leg. Móczár L.; 1 ♂: Tihany, Hármashegy, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 14 ♀ + 2 ♂: Keszthely, 1968. V. 28., leg. Sáringer Gy. — ÉB: 1 ♀: (PAPP 1973: 490. *Apanteles difficilis*) Némethánya, Jäger-völgy, vadászház környéke, 1967. V. 29 — VI. 2., leg. Papp J. — IV-VI., májusban gyűjtötték legnagyobb példányszámban. — Palearktikus és meglehetősen gyakori faj.

Cotesia telengai (Tobias, 1972) — BF: 1 ♂: Tihany, 1930. IX. 25., leg. Biró L. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A nyugati Palearktikumban gyakori.

Cotesia tenebrosa (Wesmael, 1837) (3. térkép) — BF: 2 ♀: (PAPP 1973: 499. *Apanteles sericeus*) Várpalota, Pétfürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Ugod, Szár-hegy, 1975. VIII. 14., leg. Tóth S. — VI. és VIII. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 499).

Cotesia tetrica (Reinhard, 1880) (2. térkép) — ÉB: 1 ♂: Bakonyszentlászló, ősfenyves, 1960. V. 18., leg. Mihályi F.; 2 ♀ + 4 ♂: Némethánya, Jäger-völgy, 1973. VII. 17., leg. Papp J. — V. és VII-VIII. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 501).

Cotesia tibialis (Curtis, 1830) (= *Apanteles congestus* Nees, 1834) — BF: 1 ♀: Balatonfüred, Nagy-mező, 1978. V. 7., leg. Tóth S.; 1 ♀: (PAPP 1973: 492. *Apanteles glomeratus*) Badacsony, 1961. VI. 9., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂: (PAPP I. c.: *Apanteles glomeratus*) Felsőörs, 1966. V. 30. (1 ♀), és 1973. V. 6. (1 ♂), leg. Papp J.; 1 ♂: Kapocs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂: Tihany, 1973. IX. 26., leg. K. Horstmann; 1 ♂: Tihany, Malaise csapda, 1967. VII. 5., leg. Móczár L.; 1 ♀: Tihany, Akasztódomb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E.; 1 ♀ + 1 ♂: Tihany, Külső-tó, rét, 1958. VI. 4., leg. Sóllymosné; 1 ♂: Veszprém, Séd-völgy, 1957. VIII. 6., leg. Papp J.; 1 ♀: Veszprém, Gulya-domb, *Festucetum pallentis*-ben hálózva, 1973. V. 20., leg. Papp J.; 2 ♂: Keszthely, 1979. VII. 6., leg. Papp J. (1 ♂), és 1981. VIII. 9., leg. Forró L. (1 ♂). — DB: 1 ♂: Nagyvázsony, 1973. VI. 19., leg. Papp J.; 1 ♂: Nagyvázsony, Kab-hegy, 1970. VIII. 19., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Móczár L.; 1 ♀: Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 2 ♀: Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 4 ♀: Némethánya, Jäger-völgy, 1973. VII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Csesznek, Gézaháza, Mogyorós-kert, 1957. V. 22., leg. Sóllymosné. — IV-IX, május és június folyamán gyűjtötték legtöbbször. — Az *Apanteles congestus* név közel másfél évszázadig volt érvényben. NIXON (1974) derítette ki, hogy a *Microgaster* → *Cotesia tibialis* név négy évvel idősebb, azaz sen. syn. — A fajra vonatkozó további ismertetést lásd az *Apanteles congestus* névnél (PAPP 1973: 489).

Cotesia villana (Reinhard, 1880) (2. térkép) — BF: 1 ♂: (PAPP 1973: 495. *Apanteles melitaeorum*) Várpalota, Pétfürdő, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Veszprém, Séd-völgy, 1957. VIII. 6., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: (Papp idem) Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: (Papp idem) Balinka, Ubalpuszta, 1968. VIII. 6., leg. Papp J. — VI-VIII. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 501); az ott közölt 5 ♀ + 4 ♂: Bakonybél, Tisztavíz lelőhelyről *C. lycophron*-nak bizonyult, lásd jelen közleményben is.

Cotesia zygaenarum (Marshall, 1885) (3. térkép) — BF: 1 ♂: (PAPP 1973: 488. *Apanteles butalidis*) Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J.; 1 ♀: (PAPP 1973: 492. *Apanteles glomeratus*) Gyenesdiás, Nagy-mező, 1966. VI. 14., leg. Papp J.; 1 ♂: (PAPP 1973: 488. *Apanteles butalidis*) Tapolca, Szent György hegy, 1967. VI. 19-21., leg. Papp J.; 1 ♀: (PAPP 1973: *Apanteles difficilis*) Várpalota, Badacsony, 1969. VI. 28., leg. Papp J.; 3 ♀ + 1 ♂: (PAPP 1973: 488. *Apanteles butalidis* (1 ♀) és 1973: 490. *A. difficilis* (2 ♀ + 1 ♂)) Várpalota, Pétfürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Várpalota, Vár-völgy, Quercus-Carpinetum-ban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — VI-VII. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 502).

Dolichogenidea Viereck, 1911

Dolichogenidea anarsiae (Faure et Alabouvette, 1924) — BF: 3 ♀: Csopak, ex *Anarsia lineatella* Zeller (Lep. Gelechiidae) (a gazda tápnövénye *Prunus persica*) 1969. VI. 13., leg. et educ. Tiszáné. — KH: 1 ♀: Keszthely, 1969. VII. 3. (a gazda gyűjtési ideje), ex *Grapholita funebrana* Treitschke (Lep. Tortricidae) 1969. VIII. 5., leg. et educ. Sáringer Gy. — VI. és VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A volt Szovjetunió európai területén gyakori, további négy európai országban (Franciaország, Olaszország, Magyarország és Románia) inkább csak szórványosan fordul elő. Hazánkban összesen 6 helyről ismerjük (PAPP 1983: 126).

Dolichogenidea annularis (Haliday, 1834) — BF: 1 ♂ (PAPP 1973: 489. *Apanteles coniferae*) Tapolca, Szent György hegy, 1967. VI. 19-21., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973).

Dolichogenidea ate (Nixon, 1972) — ÉB: 1 ♂ (PAPP 1973: 489. *Apanteles coniferae*) Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 2 ♂: Fenyőfő, Kisszépalm, 1965. V. 25-31., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Olaszfalu, Malom-völgy, 1975. V. 20., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Nixon angliai és svédországi példányok alapján írta le. Hazánk a harmadik olyan ország, ahol megtalálták. Magyarország faunájára nézve új faj.

Dolichogenidea breviventris (Ratzeburg, 1848) (= *Apanteles mesoxanthus* Ruschka, 1917) — Az újabb vizsgálatok nyomán derült ki, hogy a *breviventris* és a *mesoxanthus* név ugyanarra a fajra vonatkozik, ezért az előző közleményben az *Apanteles mesoxanthus* név alatt közölt faj ismertetése és adatainak (PAPP 1973: 495-496) új neve: *D. breviventris*.

Dolichogenidea coniferae (Haliday, 1834) — ÉB: 1 ♀: Bakonyszentlászló, ősfenyves, 1960. V. 18., leg. Mihályi F. — Előző közleményemben az e fajra vonatkozó lelőhelyadatok és ismertetés hibás határozáson alapultak, a 3 ♂ példány 3 más fajnak bizonyult az újrathatározás során; lásd a *D. annularis*-t. *D. ate*-t és *D. sophiae*-t jelen közleményben.

Dolichogenidea decora (Haliday, 1834) (3. térkép) — ÉB: 1 ♀: Bakonyszentlászló, ősfenyves, 1960. V. 18., leg. Mihályi F. — Ez a faj előző közleményemben (PAPP 1973) nem szerepelt. Palearktikus elterjedésű faj, hazánkban a Bakonyból ismert egyetlen előfordulása.

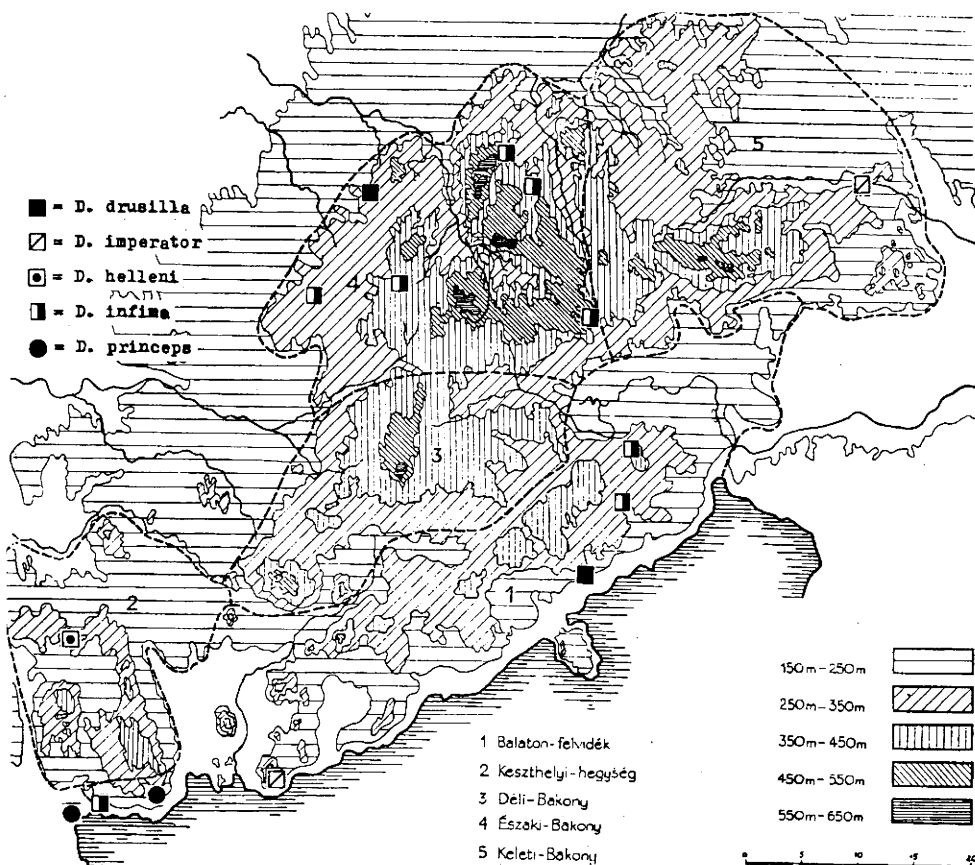
Dolichogenidea drusilla (Nixon, 1972) (4. térkép) — BF: 1 ♀: Balatonfüred, Nagy-mező, 1975. VIII. 3., leg. Tóth S. — ÉB: 3 ♀: Ugod, Szár-hegy, 1975. VIII. 14., leg. Tóth S. — VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Angliából írták le, majd előkerült a következő országokból: Magyarország, Bulgária, Ukrajna és Mongólia. Hazánkban összesen 6 helyről ismertük eddig (PAPP 1981: 146-147).

Dolichogenidea emarginata (Nees, 1834) — ÉB: 1 ♀: Porva, Cuha-völgy, 1957. V. 23., leg. Móczár L. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Nyugat palearktikus, szórványosan előforduló faj, Magyarországon 6 lelőhelyéről tudunk (Baja, Budapest, Egyek, Hortobágy, Ócsa, Porva).

Dolichogenidea halidayi (Marshall, 1885) — BF: 2 ♂ (PAPP 1973: 496. *Apanteles nothus*) Csopak, Péter-hegy, *Lepidium draba*-ról hálózva, 1960. V. 11., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 492).

Dolichogenidea helleni (Nixon, 1972) (4. térkép) — KH: 2 ♀: (PAPP 1973: 498. *Apanteles cf. praetor*) Várköly, Nagyláz-tető, 1969. V. 21., leg. Papp J. — A fajnév előtti „cf.”-fel jeleztem, hogy határozásomban bizonytalan voltam (PAPP l.c.); azóta autentikus *D. helleni* példányt is vizsgáltam, aminek alapján a szóbanforgó bakonyi 2 ♀ példányt is egyértelműen azonosítottam.

Dolichogenidea imperator (Wilkinson, 1939) (4. térkép) — BF: 2 ♂: Badacsony, 1975. IX. 30., leg. Nagy E. — KB: 1 ♀: Bodajk, Gaja-szurdok, 1962. VIII. 7., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A nyugati Palearktikumban terjedt el, számos országból van tudomásunk előfordulásáról, mégsem tekinthető gyakori fajnak. Kelet felé a volt Szovjet Közép-Ázsiáig hatol.

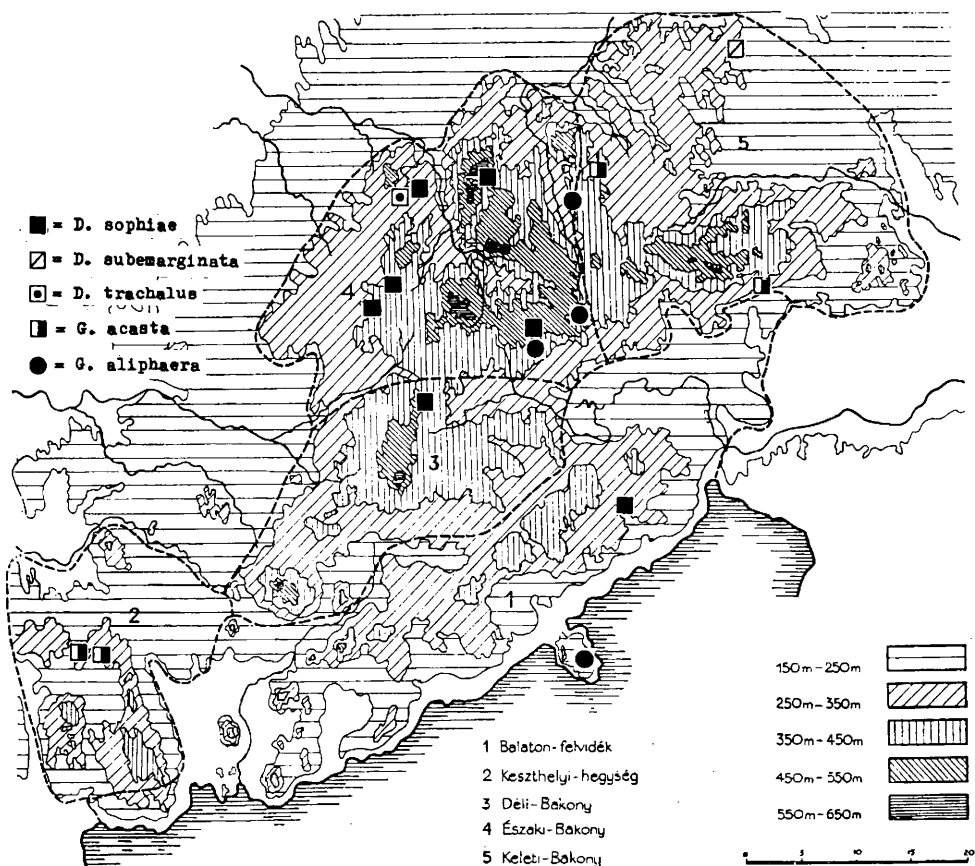
4. térkép. *Dolichogenidea drusilla* (Nixon), *D. imperator* (Wilkinson), *D. helleni* (Nixon), *D. infima* (Haliday) és *D. princeps* (Wilkinson) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

Hazai lelőhelyeinek száma az eddigi 5-ről (Budapest, Bugac, Fót, Nagyvisnyó, Szilvásvárad) 7-re emelkedett.

Dolichogenidea infima (Haliday, 1834) (4. térkép) — BF: 1 ♂ Veszprém, Alsó-erdő, 1972. VII. 15., leg. Papp J.; 5 ♀ + 1 ♂ Keszthely, 1977. VI. 23. (2 ♀), 1977. VII. 9. (1 ♀), 1977. VIII. 11. (1 ♂), leg. Papp J.; 1977. VIII. 29. (2 ♀), leg. Vásárhelyi T. — EB: 1 ♀ + 1 ♂ Gyulaifirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — V. és VII-VIII. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 492-493).

Dolichogenidea laevigata (Ratzeburg, 1848) — BF: 1 ♂ Tihany, Külső-tó, rét, 1958. VI. 4., leg. Sólymosné. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 493) ezt a fajt Bakonyszombathelyről közöltem; az újrahatórozás során a hím példány *D. submarginata*-nak bizonyult, továbbiakat lásd ott jelen közleményben.

Dolichogenidea longicauda (Wesmael, 1837) — BF: 1 ♀: Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 5., leg. Sólymosné — DB: 1 ♂ Nagyvázsony, Kab-hegy, 1970. VIII. 19., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 495).

5. térkép. A *Dolichogenidea sophiae* (Papp), *D. submarginata* (Abdinbekova), *D. trachalus* (Nixon), *Glyptapanteles acasta* (Nixon) és *G. aliphaera* (Nixon) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

Dolichogenidea mycale (Nixon, 1972) (= *Apanteles coniferoides* PAPP, 1972) — Az ugyanazon éven leírt faj két neve közül az enyém (*coniferoides*) bizonyult szinonimnak (jun. syn.); továbbiakat lásd e név alatt előző közleményemben (PAPP 1973: 489-490).

Dolichogenidea princeps (Wilkinson, 1941) (4. térkép) — BF: 1 ♂: Gyenesdiás, ?, IX. 7., leg. Gyórfy J.; 1 ♀: Keszthely, Újmajor, 1956. VI. 27., leg. Jermy T. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A következő országokból ismerjük: Nagy-Britannia, Magyarország, Románia, Ukrajna (Szovjetunió) és Koreai Népi Demokratikus Köztársaság. Hazánkban eddig 3 lelőhelyéről (Fülöpháza, Kőszeg, Szár) tudunk.

Dolichogenidea punctiger (Wesmael, 1837) — BF: 1 ♀: Tihany, Csúcs-hegy, 1967. VI. 22., leg. Móczár L. — KB: 1 ♀: Öskü, Sötéthorog-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 498).

Dolichogenidea sicaria (Marshall, 1885) — BF: 1 ♀: Bakatonfüred, Nagy-mező, 1975. VIII. 3., leg. Tóth S. — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Somhegypusztá, 1967. VII. 1-5., leg. Rézbányai L. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 499).

Dolichogenidea sophiae (PAPP, 1972) (5. térkép) — DB: 1 ♀: Szentgál, Mecsek-hegy, 1975. V. 22., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: (PAPP 1973: 489. *Apanteles coniferae*) Némethánya, vadászház környéke (a Já-

ger-völgyben), 1967. V. 29. — VI. 2., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 499-500).

Dolichogenidea submarginata (Abdinbekova, 1969) (5. térkép) — KB: 1 ♂ (PAPP 1973: 493. *Apanteles laevigatus*) Bakonyszombathely, Feketevízpuszta, 1969. VII. 11., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Azerbajdzsánból és hazánkban (kizárólag a Bakonyból) ismerjük.

Dolichogenidea trachalus (Nixon, 1965) (= *Apanteles sevocatus* PAPP, 1975) (5. térkép) — ÉB: 1 ♀ : (az *A. sevocatus* holotípusa) Ugod, Som-berek, Hubertlak, 1967. VI. 26-29., leg. Papp J. — Angliából NIXON (1965), magam pedig Magyarországról írtam le (PAPP 1975) mint új fajt; az én nevem szorult szinonimba, t. i. a Nixon-féle leírás alapján a *trachalus*-t nem lehetett egyértelműen azonosítani bakonyi példánnyal. Azóta láttam a *D. trachalus* holotípusát, ami eldöntötte az addig csak gyanítható szinonimiát. A jelzett két országon kívül máshonnan még nem közölték. Ritka fajnak tűnik.

Glyptapanteles Ashmead, 1905

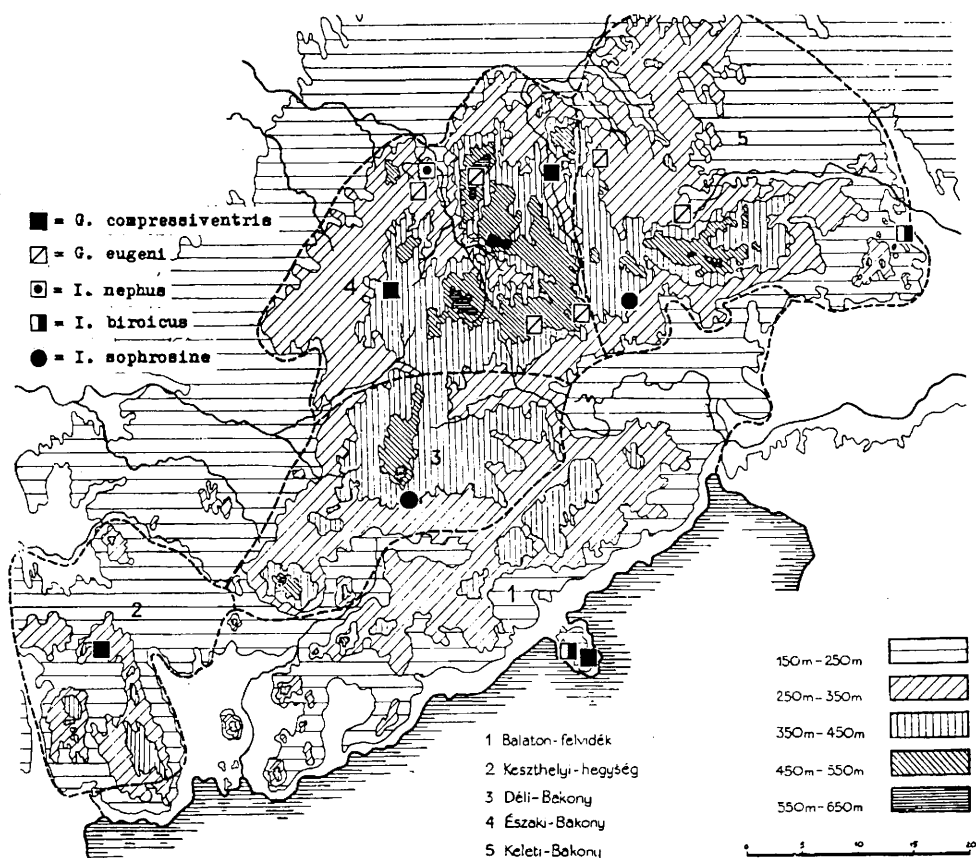
Glyptapanteles acasta (Nixon, 1973) (5. térkép) — KH: 1 ♂ (PAPP 1973: 497-498. *Apanteles pinicola*) Várvolgy, Nagyláz-tető, 1969. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♂ (PAPP 1973: 489. *Apanteles compressiventris*) Zalaszántó, Tátika, 1968. VI. 6., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ : Csesznek, Gézháza, 1976. V. 15., leg. Zombori L. — KB: 3 ♀ : (PAPP 1973: 497-498. *Apanteles pinicola*) Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetum-ban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973), hiszen Nixon eredeti leírása és az én közleményem ugyanabban az évben jelent meg. Összesen 7 európai országból ismerjük előfordulását (Nagy-Britannia, Hollandia, Németország, Magyarország, Bulgária, Görögország, Oroszország), kelet felé Oroszországban az Altáj-hegységig hatol. Eddig ismert hazai lelőhelyeink száma 9.

Glyptapanteles aliphaera (Nixon, 1973) (= *Apanteles sublateralis* Tobias, 1976) (5. térkép) — BF: 1 ♀ : Tihany, 1977. VII. 7., leg. Ádám L. — ÉB: 1 ♂ (PAPP 1973: 488. *Apanteles callidus*) Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♂ (PAPP idem) Hárskút, Esztergáli-völgy, Querco-Carpinetum tisztásán hálózva, 1959. IV. 30., leg. Papp J.; 1 ♂ Zirc, Arborétum, 1973. VI. 20., leg. Papp J. — IV., VI-VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Bár alig húsz éve ismerjük a fajt, számos európai országból lehetett kimutatni, legkeletibb előfordulása a Kaukázus (a volt Szovjetunióban). Hazánkban több helyről sikerült kimutatni, és pedig Bátorliget, Budapest (Hűvös-völgy), Csomád, Fót, Orfű (Szuadó), továbbá a felsorolt 4 bakonyi lelőhely.

Glyptapanteles callidus (Haliday, 1834) — ÉB: 1 ♂ Zirc, Arborétum, 1973. VI. 20., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 488).

Glyptapanteles compressiventris (Muesebeck, 1921) (6. térkép) — BF: 1 ♂ Tihany, 1957. V. 7., leg. Mihályi F. — DB: 1 ♂ Sümeg, Sarvaly, 1968. V. 4-8., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂ Csesznek, Cuha-völgy, 1957. V. 23., leg. Móczár L. — V. — A Zalaszántóról közölt 1 ♂ az újrahataozás során *G. acasta*-nak bizonyult, lásd ott is, jelen közleményben. Továbbiakat pedig lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 489).

Glyptapanteles eugeni (PAPP, 1972) (= *Apanteles magnicoxis* Jakimavicius, 1972) (6. térkép) — ÉB: 1 ♀ : (PAPP 1973: 494. *Apanteles lateralis*) Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀ : (PAPP idem) Hárskút, Esztergáli-völgy, 1966. VI. 7., leg. Papp J.; 1 ♀ : (PAPP idem) Ugod, Som-berek, Hubertlak, 1967. VI. 26-29., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Bakonyánána, Római-fürdő, 1970. X. 26., leg. Tóth S.; 1 ♀ : (PAPP idem) Csesznek, Zörög-hegy, 1961. VII. 22., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd az előző közleményemben (PAPP 1973: 490-491). Tobias éppen fordítva szinonimizálta a két nevet, és pedig az *eugeni*-t helyezte *jun. syn.*-ba és a *magnicoxis*-t tartja érvényes névnek. Mindkét névhez tartozó fajleírás 1972-ben jelent meg, szerintem az *Annales* folyóiratban legalább néhány héttel korábban

6. térkép. A *Glyptapanteles compressiventris* (Muesebeck), *G. eugeni* (Papp), *Iconella nephus* (Papp), *Illidops biroicus* (Papp) és *I. sophrosine* (Nixon) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

(PAPP 1972) mint *Jakimavicius A. magnicoxis*-a a *Zoologischeskij Zsurnal* 1972. évi 51. kötetének 2. füzetében (p. 307).

Glyptapanteles fraternus (Reinhard, 1880) — KH: 1 ♂ Lesenceistvánd, Uzsa, 1968. VIII. 27., leg. Mihályi F. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 491) „*fraternus*”-nak határozott bakonyszombathegyi példány (1 ♂ *A. ingenuoides*-nek bizonyult, lásd ott is jelen közleményemben).

Glyptapanteles fulvipes (Haliday, 1834) — ÉB: 1 ♂ (PAPP 1973: 498. *Apanteles porthetriae*) Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Móczár L. — Továbbiakat lásd az előző közleményben (PAPP 1973: 491-492).

Glyptapanteles lateralis (Haliday, 1834) — A felsőörsi 1 ♀ kivételével valamennyi példány (Csesznek: 1 ♀, Gyulafirátót: 1 ♀, Hárskút: 1 ♀ és Ugod 1 ♀, PAPP 1973: 494) *G. eugeni*-nek bizonyult az újrahatózás során, lásd e fajnál is jelen közleményben.

Glyptapanteles liparidis (Bouché, 1834) — BF: 12 ♀ + 12 ♂ Kővágóörs, ex *Lymantria dispar* Linnaeus (gyapjaslepke, Lep. Lymantriidae) 1986. VI. 27., leg. et educ. Tóth S. — Továbbiakat lásd az előző közleményemben (PAPP 1973: 495).

Glyptapanteles pallipes (Reinhard, 1880) — ÉB: 1 ♀ Zirc. Arborétum, 1973. VI. 20., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 496-497).

Iconella Mason, 1981

Iconella laspeyresiella (PAPP, 1972) — Az eredetileg *Apanteles* genuszba sorolt fajomnak csak generikus neve változott meg, egyébként érvényes faj (NIXON 1976, TOBIAS 1986); lásd előző közleményemet is (PAPP 1973: 493-494). A faj két évtizeddel ezelőtti leírása óta előkerült Ausztriából és Bulgáriából. Hazai lelőhelyeinek száma 6 (Balassagyarmat, Csopak, Izsák, Keszthely, Lovas, Nemessándorháza).

Iconella nephus (PAPP, 1974) (6. térkép) — ÉB: 1 ♂ (allotípus): Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelhetett előző közleményemben (PAPP 1973), hiszen leírását egy évvel később jelentettem meg (PAPP 1974). Pilisszántóról (holotípus ♀) és a nevezett bakonyi lelőhelyről írtam le 1 ♀ + 1 ♂ példány alapján. Más országokból még nem került elő.

Illidops Mason, 1981

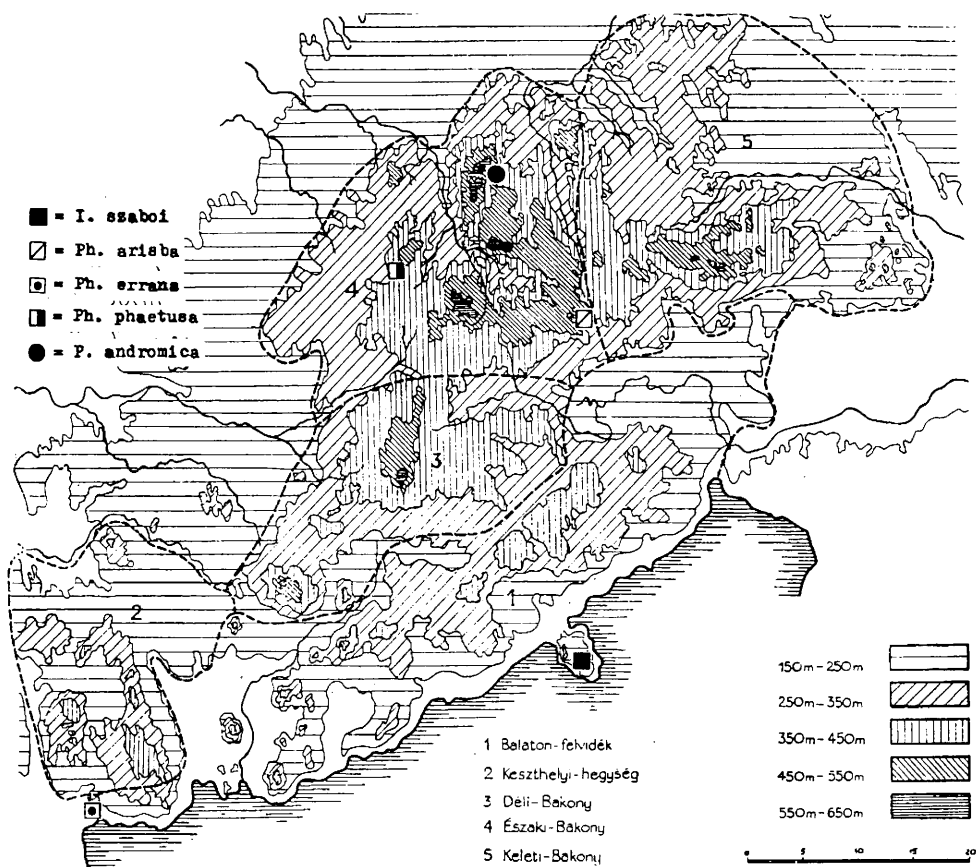
Illidops biroicus (PAPP, 1973) (= *Apanteles brevivalvatus* Balevski et Tobias, 1980) (6. térkép) — BF: 1 ♀ : (paratípus) Tihany, 1930. IX. 25., leg. Biró L. — KB: 4 ♀ : (holotípus ♀ + 3 ♀ paratípus) Fehérvárcsurgó, Vár-hegy, 1923. IX. 17. (1 ♀), 1923. IX. 25. (2 ♀), 1923. IX. 27. (1 ♀), leg. Biró L. — E faj lelőhelyeit a teljességre való törekvés céljából tüntettem fel, egyébként a faj leírását előző közleményemmel azonos évben jelentettem meg, az *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 1973. évi 65. kötetében (289-290. p.). Kizárólag hazánkból és Bulgáriából ismerjük a fajt.

Illidops cloelia (Nixon, 1965) — BF: 3 ♂ Tihany, déli part, Malaise-csapda, 1967. VII. 3-4., leg. Móczár L. — ÉB: 1 ♂ Bakonybél, Szarvad-árok, 1959. VIII. 12., leg. Papp J. — VII-VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Svájci példányok alapján írták le, majd előkerült a következő országokból: Ausztria, Csehszlovákia, Magyarország, Jugoszlávia és a volt Szovjetunió (Észak-Kaukázus). Hazánkban eddig 6 lelőhelyéről tudunk: Budapest, (Hármashatár-hegy), Hortobágy, Újszentmargita, Valkó, Vác, Zamárdi.

Illidops naso (Marshall, 1885) (= *Apanteles contortus* Tobias, 1964) — BF: 1 ♂ Tihany, Malaise-csapda, 1967. VII. 5., leg. Móczár L.; 1 ♀ + 1 ♂ Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E. — KB: 1 ♀ + 3 ♂ Fehérvárcsurgó, Vár-hegy, 1923. IX. 17., leg. Biró L. — Ennek a fajnak csak neve változott meg, egyébként ismertetése és lelőhely adatai érvényesek, lásd előző közleményemben *A. contortus* néven (PAPP 1973: 490). 1981. évben közzétett szinonimizálásomat KOTENKO (in TOBIAS 1986) nem fogadta el, mondván, hogy a *naso* nevet csak hím példány, a *contortus* nevet csak nőstény példányok alapján írták le. Valóban, a gyilkosfürkészek családján belül a nőstények képviselik sokkal kifejezőbben a faji bélyegeket, azonban ez alól lehetnek kivételek, mint pl. éppen a *naso* / *contortus* esetében. Az *A. naso* néven leírt és kizárólag hím példányokra alapozott faj egyértelműen felismerhető és azonosítható a *contortus* néven leírt nőstényekkel.

Illidops sophrosine (Nixon, 1976) (6. térkép) — DB: 1 ♀ : Nagyvázsöny, 1973. VI. 19., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Olaszországból (Velece) írták le, majd kimutatták Bulgáriából és Magyarországról. Hazánkban 5 lelőhelyéről tudunk.

Illidops suevus (Reinhard, 1880) (= *Apanteles sesostris* Nixon, 1976) — BF: 1 ♂ Balatonfüred, Nagy-mező, 1975. VIII. 3., leg. Tóth S.; 1 ♂ Gyenesdiás, ?, IX. 7., leg. Györffy J.; 1 ♂ Kapolcs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J.; 1 ♂ (PAPP 1973: 495. *Apanteles cf. lineola*) Somlóvásárhely, Somló, 1963. V. 7-8., leg. Papp J.; 5 ♂ Veszprém, Gulya-domb, 1973. V. 20., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂ Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Móczár L.; 1 ♂ Bakonypölöske, Kupi-erdő, 1962. V. 29., leg. Papp J.; 1 ♂ Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♂ Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J. — KB: 1 ♂ (PAPP 1973: 499) Olaszfalu, Alsóperre, *Quercetum petraeae-cerris*-ben

7. térkép. Az *Illidops szaboi* (Papp), *Pholtesor arisba* (Nixon), *Ph. errans* (Nixon), *Ph. phaetusa* (Nixon) és *Protapanteles andromica* (Nixon) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

hálózva, 1964. VIII. 26-28., leg. Papp J. — IV-VI. és VIII-IX., legtöbbször májusban gyűjtötték. — Előző közleményemben (PAPP 1973: 500-501) az e fajról mondottakhoz a következő kiegészítést fűzöm. A Nixon által *Apanteles sesostris* néven, 1976-ban kizárólag hímek alapján leírt alak az *I. suevus* hímjének bizonyult nevelési adat nyomán, további részleteket erről lásd PAPP 1984: 287-288. p. A hím lényegesen gyakoribb, a faj pedig Európában elég gyakori, a Palearktikumban kelet felé Koreáig fordul elő.

Illidops szaboi (PAPP, 1972) (7. térkép) — BF: 1 ♂. Tihany, 1934. IV. 30., leg. Mihályi F. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Európában a következő országokból ismerjük: Franciaország, Németország, Ausztria, Magyarország, Bulgária és a volt Szovjetunió európai területe. KOTENKO (in TOBIAS 1986: 422) az *I. szaboi* nevet az *I. mutabilis* jun. syn.-nak tekinti, ez a szinonimizálás azonban vitatható.

Pholtesor Mason, 1981

Pholtesor arisba (Nixon, 1973) (7. térkép) — 1 ♀: (PAPP 1973: 488-489. *Apanteles circumscriptus*) Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményem-

ben (PAPP 1973). Számos európai országból van tudomásunk előfordulásáról, sőt Egyiptomból is jelentették, ellenben a volt Szovjetunióban még nem találták meg (TOBIAS 1986: 413). Hazánkban pedig 5 lelőhelyről ismertük: Bugac, Cserépfalu, Felsőtárkány, Kerecsend, Nagykovács.

Pholetesor circumscriptus (Nees, 1834) (=Apanteles lautellus Marshall, 1885) — Gyulafirátóti lelőhelyén kívül (ezt lásd a Ph. arisba-nál) ismertetése és adatai változatlanok (PAPP 1973: 488-489). A szinonimizálásnak megfelelően az A. lautellus néven közölt cseszneki példány (1 ♀: PAPP 1973: 494) ugyancsak ezt a fajt képviseli.

Pholetesor errans (Nixon, 1973) (=Apanteles arenicola PAPP, 1973, ? = Apanteles tobiasi Balevski, 1980) (7. térkép) — BF: 1 ♀: Keszthely, 1977. VIII. 29., leg. Vásárhelyi T. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Nagy-Britanniából és Magyarországról ugyanabban az évben (1973-ban) írták le, az én nevem (arenicola) szorult szinonimba. Ritka faj, a jelzett két országon kívül még nem közölték máshonnan. Nagyon valószínű, hogy a bulgáriai példányok (7 ♀) alapján 1980-ban leírt Apanteles tobiasi név is erre a fajra vonatkozik; ha a szinonimia bebizonyosodik, akkor Bulgária a 3. ismert előfordulási országa.

Pholetesor phaetusa (Nixon, 1973) (7. térkép) — ÉB: 1 ♀: (PAPP 1973: 501-502. Apanteles viminotorum) Iharkút, Laposok, 1966. VI. 27., leg. Papp J. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). A Palearktikumban a következő országokból ismerjük: Nagy-Britannia, Hollandia, Németország Magyarország, Bulgária és Mongólia. Feltűnő, hogy a Szovjetunióból még nem mutatták ki (TOBIAS 1986: 413). Hazai lelőhelyeinek száma 4.

Pholetesor viminotorum (Wesmael, 1837) — DB: 1 ♀: Bakonygyepes, 1957. V. 9., leg. Soós Á.; 1 ♀: Szentgál, Mecsek-hegy, 1975. V. 22., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♂: (PAPP 1973: 487. Apanteles bicolor) Tapolcafő, Kalapács-ér, 1966. VI. 4., leg. Papp J. — IV-VII. — Az iharkúti 1 ♀ kivételével (amit lásd a Ph. phaetusa-nál) valamennyi adata változatlan (PAPP 1973: 501-502).

Protapanteles Ashmead, 1898

Protapanteles andromica (Nixon, 1976) (7. térkép) — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner I. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP, 1973), mivel három évvel később, 1976-ban írták le mint új fajt. Ritka, közölték Németországból, Csehszlovákiából, Magyarországról és a volt Szovjetunió európai területéről. Hazai lelőhelyeinek száma ezzel 3-ról (Fót, Pécs, Szár) 4-re emelkedett, így hazánkban is egyelőre ritka fajnak tekinthetjük.

Protapanteles immunis (Haliday, 1834) — BF: 3 ♀: Tihany, 1977. VI. 22. (1 ♀), 1977. VII. 8. (1 ♀), és 1977. VII. 20. (1 ♀), leg. Ádám L.; 1 ♂: Tihany, Csúcs-hegy, 1967. VI. 22., leg. Móczár L. — KH: 1 ♀: Keszthely, 1980. VII. 18., leg. Vásárhelyi T. — ÉB: 1 ♂: Németbánya, Jáger-völgy, Malaise-csapda, 11-146, 1973. VII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: (PAPP 1973: 487. Apanteles abjectus) Porva, Pálihálás, 1968. VII. 16-17. — További adatait és ismertetését lásd előző közleményemben (PAPP, 1973: 492).

Protapanteles incertus (Ruthe, 1859) (= Apanteles caberae Marshall, 1885; =Apanteles mihalyii PAPP, 1973) — ÉB: 1 ♀: (az A. mihalyii holotípusa) Porva, Cuha-völgy, 1960. V. 17., leg. Mihályi F. — Legújabbban derült ki, hogy az Apanteles caberae név a P. incertus fiatalabb szinonimja (jun. syn.); a fajra vonatkozó további ismertetést lásd PAPP 1973: 488. (A. caberae!) és PAPP 1988:158.

Sathon Mason, 1981

Sathon falcatus (Nees, 1834) — A fajnak csak a genusz neve változott meg előző közleményem óta, egyébként ismertetése és adatai változatlanok (PAPP 1973: 491).

A BAKONY-HEGYSÉG MICROGASTER Latreille ÉS MICROPLITIS Förster FAJAI

Monográfiám I. részében (PAPP 1973) az Apanteles s.l. fajokon kívül közöltem a Bakony-hegységben előkerült Microgaster és Microplitis fajokat is, és pedig 9 Microgaster és 16 Microplitis fajt. Elsősorban az 1973 óta gyűjtött példányok meghatározásával a Microgaster *genusz* esetében a fajsám tetemesen, nevezetesen 9-ről 20-ra, a Microplitis *genusz* esetében pedig 16-ról 17-re gyarapodott. A két *genusz* fajainak jegyzékét az alábbiakban összesítem (az 1973 óta szinonimizált nevekkal együtt):

Microgaster Latreille, 1804

acilia Nixon, 1968	globata (Linnaeus, 1758)
alebion Nixon, 1968	hospes Marshall, 1885
australis Thomson, 1895	hungarica Szépligeti, 1896
=deprimator auct. nec Fabricius, 1798	novicia Marshall, 1885
curvicrus Thomson, 1895	parvistriga Thomson, 1895
[deprimator auct. nec Fabricius, 1798	postica Nees, 1834
→ australis Thomson]	rugosicoxa Papp, 1959
ductilis Nixon, 1968	stictica Ruthe, 1858
erro Nixon, 1968	subcompleta Nees, 1834
famulus Nixon, 1968	subtilipunctata (Papp, 1959)
fischeri Papp, 1960	tibialis Nees, 1834
fusca Papp, 1959	

Microplitis Förster, 1862

cebes Nixon, 1970	scrophulariae Szépligeti, 1898
decens Tobias, 1964	sofron Nixon, 1970
deprimator (Fabricius, 1798)	[sordipes (Nees, 1834)
= sordipes (Nees, 1834)	→ deprimator (Fabricius, 1798)]
eremita Reinhard, 1880	spectabilis (Haliday, 1834)
flavipalpis (Brullé, 1832)	spinolae (Nees, 1834)
= ruricola Lyle, 1918	strenua Reinhard, 1880
fulvicornis (Wesmael, 1837)	tuberculata (Bouché, 1834)
[fumipennis (Ratzeburg, 1852)	= fumipennis (Ratzeburg, 1852)
→ tuberculata (Bouché 1834)]	tuberculifer (Wesmael, 1837)
mandibularis Thomson, 1895	varipes (Ruthe, 1860)
mediator (Haliday, 1834)	vidua (Ruthe, 1860)
[ruricola Lyle, 1918	
→ flavipalpis (Brullé, 1832)]	

Törlendő Microplitis Förster fajok
a Bakony-hegység gyilkosfűrkész faunájából
(lásd még PAPP 1973)

Microplitis decipiens Prell, 1925 → M. decens Tobias, 1964

Microplitis tadzhica Telenga, 1949 → M. fulvicornis (Wesmael, 1837)

* * *

Faunisztikai szempontból a következő fajok kölcsönöznek állatföldrajzi jelleget a Bakony-hegységnek: *Microgaster acilia* Nixon, *M. alebion* Nixon, *M. hungarica* Szépligeti, *M. parvistriga* Thomson, *M. rugosicoxa* PAPP, *M. stictica* Ruthe, *M. subtilipunctata* (PAPP), *Microplitis decens* Tobias és *M. fulvicornis* (Wesmael).

1984-ben megjelent két tanulmányomban (PAPP 1984b, 1984c) a *Microgaster* Latreille és a *Microplitis* Förster genusz-nevet fordított értelemben alkalmaztam, követve VAN ACHTERBERG (1982) szinonimizálását. Azóta MASON (1986) javaslatára a Nemzetközi Zoológiai Nevezéktani Bizottság a szóbanforgó két genusz-nevet a kialakult másfél évszázados hagyományoknak és gyakorlatnak engedve stabilizálta, ezzel ismét a szilárdnak és sérthetetlennek vélt prioritás (= nevezéki elsőbbség) elvét szegte meg. A Bizottság „Opinion 1510” sz. határozatát nekem is tudomásul kellennem (bármennyire nem tetszik), ezért vagyok kénytelen nem a prioritásnak, hanem a hagyományos gyakorlatnak megfelelően használni a két nevet.

Microgaster Latreille, 1804

Microgaster acilia Nixon, 1968 — BF: 1 ♂: Tihany, Malaise-csapda, 1971. VI. 29., leg. Móczár L. — Eddigi ismereteink szerint Angliából, Hollandiából, Németországból és Finnországból került elő, kevés lelőhelyről. A volt Szovjetunió területéről még nem mutatták ki (TOBIAS 1986: 363). Magyarország faunájára nézve új faj.

Microgaster alebion Nixon, 1968 (8. térkép) — KB: 1 ♀: Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban fűhálózza, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — Csak Angliából, Magyarországról és a volt Szovjetunió európai területéről (Moldava, Oroszország, Ukrajna) ismerjük. Hazánkban összesen 4 lelőhelyről tudunk (Budapest, Doboz, Ócsa, Várpalota).

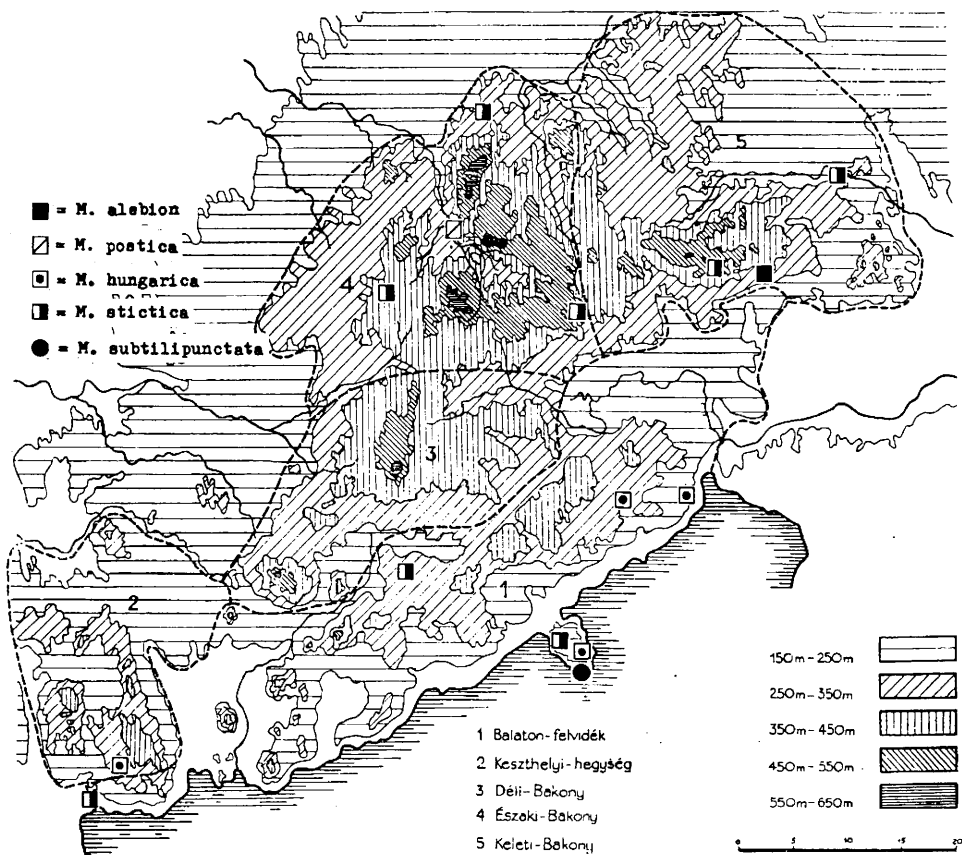
Microgaster australis Thomson, 1895 (= *deprimator* auct. nec Fabricius, 1798) — BF: 1 ♂: Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E. — ÉB: 1 ♀: Hárskút, Esztergáli-völgy, Querco-Carpinetumban fűhálózza, 1958. VI. 10., leg. Papp J. — VI. — A 3 névvel illetett taxonok értelmezése VAN ACHTERBERG nyomán (1982) változott meg; idevágóan lásd még PAPP 1984b: 51-52. és 53. p. Előző közleményemben (PAPP 1973: 503) a *M. deprimator*-t NIXON (1968) nyomán értelmeztem; mai taxonómiai ismereteink alapján a *M. globata* (Linnaeus) név az érvényes, lásd itt is.

Microgaster curvircus Thomson, 1895 — BF: 1 ♂: Monostorapáti, Doma-hegy, 1962. VII. 17., leg. Papp J.; 2 ♂: Tihany, Külső-tó, 1958. VI. 4., leg. Bajári E. et Sölymosné; 1 ♂: Vászoly, Nagyvár-hegy, 1985. V. 25., leg. Papp J. — KH: 1 ♀: Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — V-VII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Nyugat-palearktikus elterjedésű, elég gyakori faj. Magyarországon jobbra a középhegységekben került elő, síkságokon ritka.

Microgaster erro Nixon, 1968 — BF: 1 ♀ + 1 ♂: Révfülöp, Fülöp-hegy, 1983. V. 15, leg. Rozner I.; 1 ♂: Tihany, 1957. V. 6-11., leg. Mihályi F. — KH: 1 ♀: Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Márkó, Menyke, 1959. V. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Gerence-völgy, 1959. V. 20., leg. Móczár L. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 503).

Microgaster famulus Nixon, 1968 — BF: 1 ♀: Révfülöp, 1925. IX. 3., leg. Szilády Z.; 1 ♀: Tihany, Malaise-csapda, 1972. VI. 29., leg. Móczár L.; 2 ♀: Vörösbény (Balatonalmádi), 1958. IX. 1., leg. Mihályi F. — IX. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Leírása óta alig 25 év telt el, ami elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy kiderüljön, szinte egész Európában elterjedt.

Microgaster fusca Papp, 1959 (= *M. phryne* Nixon, 1968) — BF: 1 ♀: Tihany, Akasztó-domb, 1958. V. 2., leg. Bajári E. — Előző közleményemben a *M. phryne*-ről nem ejtettem szót, csak a *M. fusca* taxonómiai helyzetét tisztáztam (PAPP 1973: 503-504). Három évvel később (PAPP 1976) szinonimizáltam a *M. phryne*-t a *M. fusca*-val, amit újabban TOBIAS (1986: 363) is elfogadott. Így előző közleményemhez képest bővült elterjedéséről kialakult képünk: Magyarországon kívül Moldáviából és Jugo-

8. térkép. A *Microgaster alebion* Nixon, *M. postica* Nees, *M. hungarica* Szépligeti, *M. stictica* Ruthe és *M. subtilipunctata* (Papp) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

szláviából is ismerjük. Várhatóan ki fogják mutatni Európa számos országából, elsősorban Közép- és Dél-Európában.

Microgaster globata (Linnaeus, 1758) — BF: 1 ♀: Tihany, Csúcs-hegy, 1967. VI. 22., leg. Móczár L.; 1 ♀: Tihany, Kis-erdő-tető, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 1 ♀: Keszthely, 1977. VII. 27., leg. ? — KB: Csatka, Szentkút, 1969. VII. 11., leg. Papp J. — IV. és VI-VII. — Az 1973. évi közleményemben a *M. deprimator* Fabricius név alatt közölt példányok ehhez a fajhoz tartoznak. Azóta ugyanis tisztázódott mind a *M. globata*, mind a *Microgaster* → *Microplitis deprimator* (Fabricius), mind a *Microgaster deprimator* auct. (= *M. australis* Thomson) rendszertani helye.

Microgaster hospes Marshall, 1885 — BF: 1 ♀ + 2 ♂: Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 7., leg. Bajári E.; 1 ♀ + 1 ♂: Tihany, Malaise-csapda, 1966. VI. 20. (1 ♂), és 1967. VII. 5. (1 ♀), leg. Móczár L. — KB: 1 ♀: Dudar, 1988. VI. 27., leg. Podlussány A.; 1 ♀: Olaszfalu, Alsópere, 1972. V. 4., leg. Tükörnő; 1 ♂: Sárszentmihály, 1923. V. 27., leg. Bíró L. — ÉB: 1 ♀: Bakonszentlászló, ősfenyves, 1960. V. 18., leg. Mihályi F.; 1 ♀: Némethánya, Jáger-völgy, 1973. VII. 17., leg. Papp J.; 1 ♂: Porva, Cuha-völgy, 1959. VII. 29., leg. Mihályi F. — V-VII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Egész Európában elterjedt, gyakori faj.

Microgaster hungarica Szépligeti, 1896 (8. térkép) — BF: 1 ♂ Balatonalmádi, 1960. VIII. 30., leg. Bajári E.; 1 ♀ + 3 ♂ Tihany, Külső-tó, 1958. VI. 4-6., leg. Bajári E. et Sólmosné. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 504), ahol még azt írtam, hogy a fajt csak Magyarországról ismerjük. Azóta bővültek adataink: előkerült Ausztriából (Burgenland), Ukrajnából és Oroszországból (Krasnojarszk). Magyarországon gyakori, 22 lelőhelyét közöltem (PAPP 1981: 32).

Microgaster novicia Marshall, 1885 — DB: 1 ♂ Márkó, Menyeke, 1959. V. 29., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 504). Elterjedési képe nem változott, mindezeig a volt Szovjetunióból nem mutatták ki (TOBIAS 1986: 363).

Microgaster parvistriga Thomson, 1895 — BF: 1 ♂ Salföld, 1982. VIII., leg. Szabóky Cs. — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J. — VII-VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Elszórt elterjedésű faj: Európában csak néhány, a kontinens északi felében levő országból került elő, legkeletibb előfordulása Örményország (Jereván) (TOBIAS 1986: 364).

Microgaster postica Nees, 1834 (= *M. marginella* Wesmael, 1837; ? = *M. ruficoxis* Ruthe, 1858) (8. térkép). — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, turistaház, 1968. VIII. 13., leg. Zombori L. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Legújabban sikerült kimutatni (házánkban először) 1 ♂ példány alapján a Bátorligeti Természetvédelmi Területről (PAPP 1991a: 651).

Microgaster rugosicoxa Papp, 1959 (= *M. rugosipunctata* Papp, 1959. hibás betűzés; = *Protomicropplitis meges* Nixon, 1965) — BF: 1 ♂ (paratípus): Tihany, 1934. IV. 19., leg. Mihályi F.; 1 ♂ Veszprém, Gulya-domb, Festucetum pallentis, 1973. V. 20., leg. Papp J. — IV-V. — Ritka faj, szinonim nevét is figyelembe véve ismerjük Magyarországról, Svájból, Ausztriából és Olaszországból. Hazánkban 5 lelőhelyéről tudunk, ebből 2 a Bakonyba esik (PAPP 1981: 133). TOBIAS (1986: 359) érvényes fajnak fogadja el, de a meges-t a *Diolcogaster* genuszban ugyancsak érvényesnek tekinti. Pedig könnyű felismerni a két taxon azonosságát (PAPP l.c.).

Microgaster stictica Ruthe, 1858 (= *M. confusus* PAPP, 1971) (8. térkép) — BF: 1 ♀ : Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J.; 1 ♂ Tihany, 1977. VI. 22., leg. Ádám L.; 2 ♀ + 1 ♂ Keszthely, 1977. VIII. 11. (1 ♂), leg. Papp J., 1977. VIII. 29. (1 ♀), leg. Vásárhelyi T., 1979. VII. 6. (1 ♀), leg. Papp J. — ÉB: 4 ♂ Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♂ Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 2 ♂ Németbánya, Jáger-völgy, 1973. VII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Bodajk, Gaja-szurdok, 1962. VIII. 7., leg. Papp J.; 1 ♂ Tés, Öreg Futóné, 1966. VII. 12., leg. Papp J. — IV. és VI-VIII. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Nixon (1968) és saját vizsgálataim nyomán (PAPP, 1976) derült ki, hogy a faj európai elterjedésű (bár számos országból még nem mutatták ki adatszerűen); ugyanakkor feltűnő, hogy a volt Szovjetunió területéről eddig nem került elő (TOBIAS 1986: 364). Legkeletibb előfordulása Mongólia.

Microgaster subcompleta Nees, 1834 — ÉB: 5 ♀ : Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 504).

Microgaster subtilipunctata (Papp, 1959) (= *M. deprimator* var. *subtilipunctata* Papp, 1959; = *M. obsepiens* Nixon, 1968) (8. térkép) — BF: 1 ♂ Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 5., leg. Sólmosné. — Ez a faj nem szerepelt előző közleményemben (PAPP 1973). Az európai *Microgaster* fajokról írt munkámban éppen fordítva szinonimizáltam a neveket (PAPP 1976: 100); az érvényben levő nevezéktani szabályok értelmében az én, credetileg *Microgaster deprimator* var. *subtilipunctata* taxonom az idősebb név (sen. syn.) (PAPP 1981: 134). Különböztetése szörványosan fordul elő, egy-egy országban egy-két helyen találták meg (Németország, Ausztria, Magyarország, Románia: Erdély, Törökország, Moldova).

Microgaster tibialis Nees, 1834 — BF: 1 ♂ Tihany, 1977. VII. 7., leg. Ádám L.; 2 ♀ + 3 ♂ Keszthely, 1977. VIII. 29. (1 ♀), leg. Vásárhelyi T., 1981. VIII. 9. (1 ♀), leg. Forró L., 1983. VIII. 16. (3 ♂), leg. ? — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 504).

Microplitis Förster, 1862

Microplitis cebes Nixon, 1970 (? = *Microgaster stigmatica* Ratzeburg, 1844) — BF: 1 ♀ + 1 ♂ Tihany, Hármas-hegy, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 1 ♂ Keszthely, 1981. VIII. 9., leg. Forró L. — IV. és VIII. — Ez a faj előző közleményemben nem szerepelt (PAPP 1973). Palearktikus elterjedésű, Magyarországon is elég gyakori faj (PAPP 1981: 135., 1984b: 53).

Microplitis decens Tobias, 1964 — ÉB: 2 ♂ Zirc, Bocskor-hegy. — KB: 1 ♂ Bakonycsérnye, Kisgyónbánya, rőzsekötegből futtatva, 1981. VI. 28., leg. Podlussány A.; 1 ♂ Várpalota, Vár-völgy, Quercus-Carpinetumban fűhálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — VI. — Előző közleményemben *M. decipiens* Prell fajnév alatt közölt példányok (PAPP 1973: 504-505) ezt a fajt képviselik, tehát további 12, összesen 16 lelőhelyről ismerjük a Bakonyban. Palearktikus elterjedésű faj.

Microplitis deprimator (Fabricius, 1798) (= *Microgaster sordipes* Nees, 1834) — BF: 1 ♂ Keszthely, 1981. VIII. 9., leg. Forró L. — Az 1973. évi e néven közölt példányokat a *Microgaster globata*-ba soroltam át, tekintettel a legújabb rendszertani eredményekre. A Fabricius értelmében alkalmazott *Microplitis deprimator* név tehát a Nees-féle *M. sordipes* idősebb szinonimja (sen.syn.); a nem Fabricius értelmében használt *M. deprimator* (*M. deprimator* auct.) azonos a *Microgaster australis* Thomson-nal (lásd itt is); a NIXON (1968) értelmezésű *Microgaster deprimator* Fabricius pedig tulajdonképpen megegyezik a *Microgaster globata* (Linnaeus)-szal. Ezek alapján a *Microplitis sordipes* bakonyi lelőhely adatait (PAPP 1973: 507) e fajnévhez kell sorolni.

Microplitis flavipalpis (Brullé, 1832) (= *M. ruricola* Lyle, 1918) — BF: 1 ♂ Tihany, Hármas-hegy, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 1 ♂ Keszthely, 1979. VII. 6., Papp J. — IV. és VII. — Ez a faj előző közleményemben *M. ruricola* néven szerepel (PAPP 1973: 506), ahol további két bakonyi lelőhelyét jegyeztem fel, így összesen 4 bakonyi előfordulásáról tudunk.

Microplitis fulvicornis (Wesmael, 1837) — ÉB: 1 ♂ (PAPP 1973: 507. *M. tadzhica* Telenga): Olaszfalu, Alsópere környéke, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J. — Az újrarahatózás nyomán a *M. tadzhica*-t törölni kell a Bakonyban élő *Microplitis* fajok jegyzékéből (PAPP l.c.) azaz az itt közölt tíz lelőhely a *M. fulvicornis*-ra vonatkozik. Nyugat- és Közép-Európában elég gyakori, kelet felé a Kaukázusig terjed.

Microplitis mandibularis Thomson, 1895 — ÉB: 1 ♂ Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner I. — Továbbiakat lásd az előző közleményemben (PAPP 1973: 505). Hazánk egyik leggyakoribb *Microplitis* faja.

Microplitis mediator (Haliday, 1834) — BF: 1 ♂ Tihany, Hármas-hegy, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 1 ♂ Keszthely, 1983. VII. 22., leg. Korsós Z. — ÉB: 1 ♂ Némethbánya, Jáger-völgy, vadászház környéke, 1967. V. 29. - VI. 2., leg. Papp J. — Továbbiakat lásd előző közleményemben (PAPP 1973: 506). Az előző fajhoz hasonlóan ugyancsak nagyon gyakori, mind a Bakonyban, mind Magyarországon. A *M. tuberculifer*-től alig lehet elkülöníteni (PAPP 1984b: 53).

Microplitis spinolae (Nees, 1834) — BF: 1 ♀ Pécsely, 1983. VI. 26., leg. Rozner I.; 1 ♀ + 2 ♂ Keszthely, 1979. VIII. 10. (1 ♂), 1979. VIII. 15. (1 ♂), és 1983. VIII. 16. (1 ♀), leg. ? — VI. és VIII. — Továbbiakat lásd az előző közleményemben (PAPP 1973: 507).

Microplitis tuberculifer (Wesmael, 1837) (= *calcarata* Thomson, 1895; = *manevali* Gautier et Bonnamour, 1939; = *trochanaterata* Thomson, 1895) — BF: 1 ♂ Balatonkenese, 1985. V. 8., leg. Merkl O.; 1 ♂ Révfülöp, 1983. V. 15., leg. Rozner I.; 1 ♂ Tihany, Hármas-hegy, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 1 ♀ : Tihany, Kis-erdő-tető, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 2 ♂ Tihany, Külső-tó, 1983. V. 26., leg. Rozner I. — DB: 1 ♂ Herend, Szolimán, 1982. VIII. 4., leg. Papp J.; 1 ♀ : Úrkút, Kab-hegy, 1982. VIII. 4., leg. Papp J. — ÉB: 2 ♂ Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♀ : Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♂ Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner I.; 1 ♂ Porva, 1983. IV. 21., leg. Podlussány A. — KB: 1 ♀ : Bakonycsérnye, Kisgyónbánya, 1986. XI. 23., leg. Podlussány A. — IV-VIII. és XI. Április-május folyamán gyűjtötték a leggyakrabban (PAPP 1973: 508. adatokkal együtt). — To-

vábbiakat lásd az előző közleményemben (PAPP l.c.). Európa-szerte, így Magyarországon is közönséges *Microplitis* faj. Egyes külső alaki bélyegei meglehetősen változékonyak.

BRACONINAE

A Bakony-hegységben előforduló Braconinae alcsalád fajainak a száma 68, a fajokat 10 genuszba soroljuk. A hazánkban élő és ebbe az alcsaládba tartozó fajok száma valószínűleg megközelíti a százat, sőt talán meg is haladja ezt; a genuszok száma pedig 11, tehát 11-jén valamennyi genusz képviselve van a Bakony faunájában. A 11. genusz a *Glyptomorpha* Holmgren, aminek valamely faja(i) biztosan elő fog (nak) kerülni a közeljövőben. A fajsám tekintetében azért vagyunk bizonytalanok, mert még nem készült el az alcsalád monografikus feldolgozása (a Magyarország Állatvilága sorozat részére). A 68 braconina faj a következőképpen oszlik meg a 9 genuszban:

<i>Atanycolus</i> Förster	3 faj
<i>Baryproctus</i> Ashmead	1 faj
<i>Bracon</i> Fabricius	42 faj
<i>Coeloides</i> Wesmael	5 faj
<i>Cyanopterus</i> Haliday	1 faj
<i>Habrobracon</i> Ashmead	2 faj
<i>Iphiaulax</i> Förster	2 faj
<i>Ipobracon</i> Thomson	2 faj
<i>Pseudovipio</i> Szépligeti	4 faj
<i>Vipio</i> Latreille	6 faj
10 genusz	68 faj

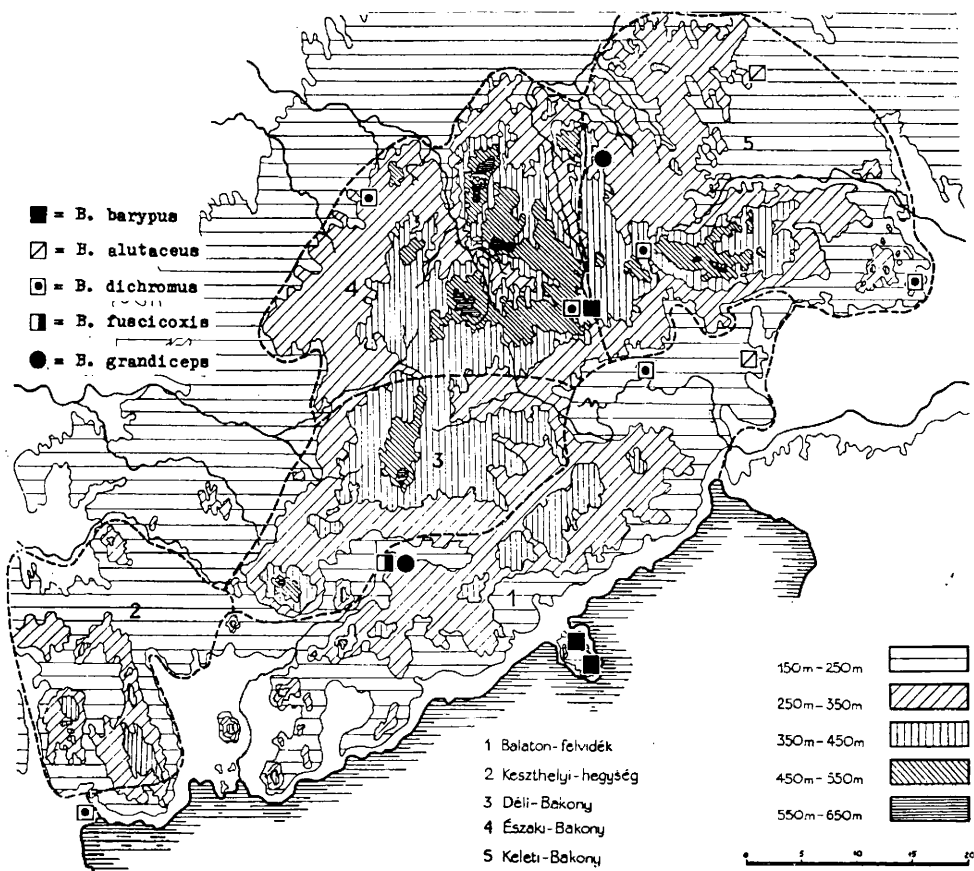
Faunisztikai szempontból a következő fajok színezik a Bakony-hegységet: *Baryproctus barypus* (Marshall), *Bracon alutaceus* Szépligeti, *B. arcuatus* Thomson, *B. brevisculus* Wesmael, *B. curticaudis* Szépligeti, *B. fuscicoxis* Wesmael, *B. grandiceps* Thomson, *B. mediator* Nees, *B. novus* Szépligeti, *B. stshegolevi* Telenga, *Coeloides rossicus* (Kokujev), *Cyanopterus flavator* (Fabricius), *Ipobracon same-dovi* Abdinbekova, *Pseudovipio umbraculator* (Nees), *Vipio humerator* (A. Costa) és *V. terrefactor* (Villers). Magyarország faunájára nézve a következő 3 faj bizonyult újnak: *Bracon conjugellae* Bengtsson, *B. crassungula* Thomson és *B. jaroslavensis* Telenga.

Atanycolus Förster, 1862

Atanycolus denigrator (Linnaeus, 1758) (? = *A. neesi* Marshall, 1885) — KH: 1 ♂: Vállus, Búdöskút, fapőznán egyelve, 1964. V. 27., leg. Papp J. — DB: 2 ♂: Sáska, Agár-tető, 1967. V. 11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Porva, Észak-Cuha, 1958. V. 13., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ + 10 ♂: Csesznek, Gézaháza, tuskón egyelve, 1957. VI. 11., leg. Papp J.; 1 ♀: Várpalota, Burok-völgy, 1969. V-VI., leg. Veszelszky Z. — V-VI.

Atanycolus initiator (Fabricius, 1793) — BF: 1 ♂: Gyenesdiás, Szék-tető, Cotino-Quercetumban fűhálózza, 1964. V. 29., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂: Vállus, Búdöskút, Fekete-hegy, 1964. V. 26., leg. Papp J. — V.

Atanycolus sculpturatus (Thomson, 1892) — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Királykapu, tölgy rönkön egyelve, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♂: Bakonybél, Vörös János séd, leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Csesznek, Gézaháza, 1957. VI. 11., leg. Papp J. — V-VI.

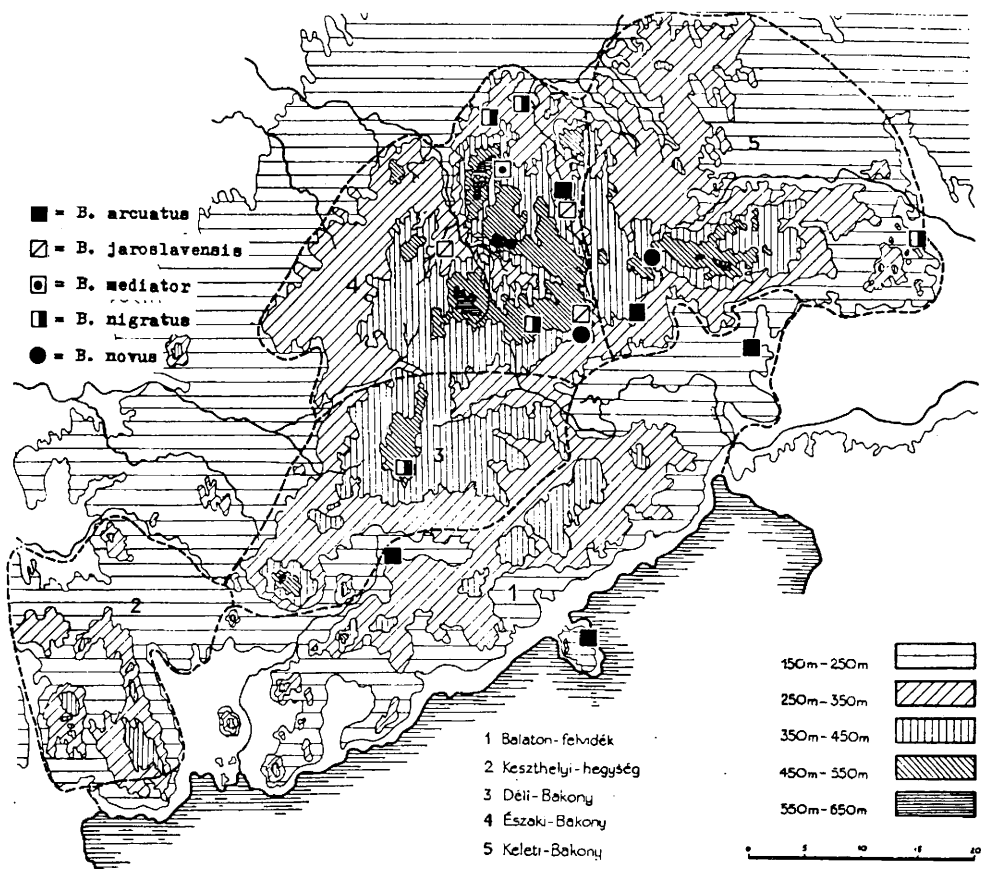
9. térkép. A *Baryproctus barypus* (Marshall), *Bracon alutaceus* Szépligeti, *B. dichromus* Wesmael, *B. fuscicoxis* Wesmael és *B. grandiceps* Thomson lelőhelyei a Bakony-hegységben.

Baryproctus Ashmead, 1900

Baryproctus barypus (Marshall, 1885) (9. térkép) — BF: 1 ♂: Tihany, 1929. IX., leg. Zilahi-Sebess G.; 1 ♀: Tihany, Külső-tó, 1976. VII. 26., leg. Tóth S. — ÉB: 1 ♀: Gyulaírástó, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — VII-VIII. — Ponto-mediterrán elterjedésű faj, Magyarország belecsik arcajának nyugati határába. Dél-angliai (Wight-sziget, innen írták le) előfordulása valószínűleg exkláveszerű.

Bracon Fabricius, 1804

Bracon (Bracon) alutaceus Szépligeti, 1901 (9. térkép) — BF: 1 ♀: Várpalota, Pétfürdő, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — KB: 2 ♀: Ácsteszér, Homokházi-erdő, sásosban hálózva, 1961. VII. 28., leg. Papp J. — TOBIAS (1986: 129) a *B. alutaceus* nevet a *B. longicollis*-szal szinonimizálta, melyet nem fogadok el, megjegyezve, hogy a *B. alutaceus* nagyon hasonlít a *B. fulvipes*-hez (PAPP 1991b: 72). Csak a Kárpát-medencéből ismerjük.

10. térkép. A *Bracon arcuatus* Thomson, *B. jaroslavensis* Telenga, *B. mediator* Nees, *B. nigratus* Wesmael és *B. novus* Szépligeti lelőhelyei a Bakony-hegységben.

***Bracon* (*Glabrobracon*) *anthracinus* Nees, 1834** — BF: 1 ♂ Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♀ Monoszló, Taróra-hegy, 1969. VII. 9., leg. Papp J.; 1 ♀ Várpalota, Tábor-mező, 1969. VI. 27., leg. Papp J.; 2 ♀ + 3 ♂ Veszprém, Kálvária, 1973. VI. 18., leg. Papp J. — DB: 3 ♂ Gyulafrátót, legelő, 1973. VI. 20., leg. Papp J.; 1 ♂ Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J.; 1 ♀ Kislőd, 1968. IX. 4., leg. Papp J.; 2 ♂ Nagyvázsony, 1973. VI. 19., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂ Gyulafrátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 4 ♀ + 2 ♂ Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J.; 1 ♂ Öskü, Sötéthorog-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J.; 1 ♀ Tés. Hegyesberek, 1969. VII. 17., leg. Papp J. — IV-IX., júniusban gyűjtötték leggyakrabban.

***Bracon* (*Glabrobracon*) *arcuatus* Thomson, 1892 (10. térkép)** — BF: 1 ♀ + 1 ♂ Kapolcs, Kálomis, 1968. V. 7., leg. Papp J.; 1 ♀ Tihany, Barátlakások, 1958. VI. 2., leg. Sóllymosné.; 1 ♀ Várpalota, Pét-fürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ Porva, Cuha-völgy, 1957. VI. 27., leg. Papp J. — KB: 1 ♂ Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — IV-VI. — A közelmúltban bizonyult Magyarország faunájára nézve új fajnak (PAPP 1983b: 331). Ritka, alig néhány európai országból tudunk előfordulásáról: TOBIAS (1986) nem közli a volt Szovjetunió európai részéből.

Bracon (Glabrobracon) atrator Nees, 1834 — BF: Balatoncsicsó, erdőszház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J.; 2 ♀: Veszprém, Kálvária, 1973. VI. 18., leg. Papp J.; 1 ♀: Keszthely, 1979. VII. 6., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Kislőd, 1968. IX. 4., leg. Papp J.; 5 ♀: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Bakonypölöske, Kupi-erdő, 1961. VII. 10., leg. Papp J.; 1 ♀: Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — IV., VI-IX.

Bracon (Bracon) brevisculus Wesmael, 1838 — BF: 1 ♀: Balatonudvari, 1974. IV. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Csupak, 1963. VII. 16., leg. Erdélyi Cs. — IV. és VII. — Bár számos európai országból jelentettek előfordulását (SHENEFELT 1978: 1628), sehol sem gyakori. Könnyen vélhető az Orthobracon alnembe tartozónak. TOBIAS (1986) nem közli a volt Szovjetunióból, azaz Kelet-Európából.

Bracon (Orthobracon) conjugellae Bengtsson, 1924 — BF: 1 ♂: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1966. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. — VI. — Eddig csak Svédországból ismertük. Magyarország faunájára nézve új faj.

Bracon (Lucobracon) crassungula Thomson, 1892 — DB: 1 ♀: Somlővásárhely, Somló, 1962. VII. 27., leg. Papp J. — VII. — Svédországból írták le, előkerült Jugoszláviából és Ausztriából (SHENEFELT 1978: 1629). Magyarország faunájára nézve új faj. TOBIAS szerint (1986: 143) csak Svédországban fordul elő.

Bracon (Glabrobracon) curticaudis Szépligeti, 1901 — DB: 1 ♀: Sáska, Agár-tető, 1967. V. 11., leg. Papp J. — V. — Tobias (1986: 128) konspecifikusnak tekinti a B. curticaudis és a B. terebella Wesmael taxont, ezzel szemben én típus vizsgálatok alapján el tudom különíteni a két fajt, elismerve, hogy nagyon hasonlítanak egymáshoz. Csak Magyarországról ismerjük, bizonyára további európai országokból is jelenteni fogják.

Bracon (Glabrobracon) dichromus Wesmael, 1838 (9. térkép) — BF: 2 ♀: Keszthely, Újmajor, máktokból (Papaver rhoeas) nevelve, 1961. VII. 19., educ. Sáringer Gy. — DB: 1 ♀: Gyulafirátót, halastó, 1972. VIII. 8., leg. Katona K. — ÉB: 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Ugod, Szár-hegy, 1975. VIII. 14., leg. Tóth S. — KB: 1 ♀: Iszkaszentgyörgy, 1964. VII. 26., leg. Papp J.; 2 ♀: Olaszfalu, máktokból (Papaver rhoeas) nevelve, educ. Tasnádi. — VII-VIII.

Bracon (Orthobracon) epitriptus Marshall, 1885 — BF: 1 ♂: Balatoncsicsó, 1969. V. 6-9., leg. Móczár L.; 1 ♀ + 1 ♂: Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♂: Tihany, Barátlakások, 1958. VI. 2., leg. Sólymosné.; 1 ♀: Veszprém, Alsóerdő, 1967. V. 1., leg. Papp J.; 2 ♂: Veszprém, Betekints-völgy, 1973. V. 20., leg. Papp J. — DB: 2 ♂: Herend, Incsekfa, 1962. V. 17., leg. Papp J.; 1 ♂: Herend, Szolimán, 1982. VIII. 4., leg. Papp J.; 1 ♂: Öskü, Sötétórogya-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J.; 1 ♂: Városlőd, Borsod, 1964. X. 7., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Somhegypuszta, 1967. VI. 21-27., leg. Rézbányai L.; 1 ♀: Bakonybél, Vörös János séd, 1965. IX. 1., leg. Papp J.; 1 ♂: Bakonyszentlászló, 1959. VII. 30., leg. Mihályi F.; 1 ♂: Bakonyszentlászló, Vinyesándormajor, Arrhenatherietum elatioris-ban hálózva, 1960. V. 17., leg. Papp J.; 1 ♂: Csehbánya, Középső-Hajag, 1975. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♂: Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner I.; 1 ♀: Gyulafirátót, Büdöskút, 1968. IV. 26., leg. Papp J.; 1 ♂: Hárskút, Esztergályi-völgy, 1966. VI. 7., leg. Papp J.; 1 ♀: Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J.; 3 ♂: Porva, Cuhavölgy, 1957. V. 23., leg. Papp J.; 1 ♀: Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J.; 2 ♂: Tapolcafő, Kalapács-ér, 1966. V. 4., leg. Papp J.; 1 ♀ + 2 ♂: Ugod, Som-berek, Hubertlak, 1967. VI. 26-29., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ + 1 ♂: Bodajk, Gaja-szurdok, 1962. VIII. 7., leg. Papp J.; 2 ♂: Csesznek, Gézaháza, Mogyorós-kert, 1957. V. 22., leg. Papp J.; 1 ♂: Csesznek, Kő-árok, 1957. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♀: Csetény, 1961. VII. 4., leg. Papp J.; 1 ♂: Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J.; 1 ♀: Tés, Hegyes-berek, 1969. VII. 17., leg. Papp J.; 1 ♂: Tés, Öreg Futóné, 1966. VII. 12., leg. Papp J.; 1 ♀: Várpalota, Vár-völgy, Quercus-Carpinetum-ban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — IV-X., leggyakrabban májusban gyűjtötték.

Bracon (Lucobracon) erraticus Wesmael, 1838 (? = B. praetermissus Marshall, 1885) — BF: 1 ♀: Balatonudvari, 1974. IV. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Tihany, déli part, 1968. V. 9., leg. Sólymosné.; 1 ♂: Tihany, Külső-rét, 1958. VI. 6., leg. Sólymosné. — KH: 1 ♂: Sütemeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J.:

2 ♂ Zalaszentmihály, Tátika, 1968. VI. 6., leg. Papp J. — DB: 1 ♂ Gyulafirátót, legelő, 1973. VI. 20., leg. Papp J.; 2 ♂ Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J.; 1 ♂ Szentgál, Mecsek-hegy, 1975. V. 22., leg. Papp J.; 2 ♀: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Hideg-hegy, 1968. VIII. 14., leg. Zombori L.; 1 ♂ Csehbánya, Középső-Hajag, 1975. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♂ Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 3 ♂ Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J.; 1 ♂ Ugod, Szár-hegy, 1975. VIII. 14., leg. Tóth S. — KB: 1 ♀: Balinka, Ubaldpuszta, 1968. VIII. 6., leg. Papp J.; 1 ♂ Olaszfalu, Alsópere, Quercetum petraeae-cerris-ben hálózva, 1964. VIII. 26-28., leg. Papp J.; 1 ♂ Tés, Hegyes-berek, 1969. VII. 17., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂ Tés, Öreg Futóné, 1966. VII. 12. (1 ♂), és 1969. VII. 18. (2 ♀), leg. Papp J.; 1 ♀: Tés, Móroc-tető, 1969. VII. 18., leg. Papp J. — IV-VIII., leggyakrabban júniusban gyűjtötték.

Bracon (Lucobracon) erraticus var. confinis (Szépligeti, 1901) — BF: 1 ♀: Várpalota, 1966. VII-VIII., leg. Raveczky L.; 1 ♀: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂ Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J. — VI-VII. — Egyik előző tanulmányomban (PAPP 1983b: 331) még önálló fajnak tekintettem a B. confinis taxont, bár már akkor megjegyeztem, hogy a B. erraticus-hoz nagyon hasonlít; azóta módosult véleményem, a B. confinis-t a B. erraticus egyik színváltozatának, azaz varietas-nak tartom. Különbözik a B. erraticus színezete (a vésettél együtt) feltűnően változékony (cf. TOBIAS 1986: 145-147., 149).

Bracon (Lucobracon) erraticus var. superciliosus (Wesmael, 1838) (= B. hades PAPP, 1965) — BF: 1 ♀: Balatoncsicsó, erdőszél környéke, 1969. V. 6-8., leg. Papp J.; 1 ♂ Balatonfüred, Nagy-mező, 1978. V. 7., leg. Tóth S.; 1 ♂ Csopak, Nosztori-völgy, 1967. IV. 24., leg. Papp J.; 1 ♂ Dörgicse, Kő-hegy, 1959. V. 7., leg. Papp J.; 2 ♀ (a B. hades holo- és paratípusa): Somlósárhely, 1963. V. 8., leg. Papp J. — KH: 1 ♂ Keszthely, Búdösküti-völgy, 1966. VI. 15., leg. Papp J.; 1 ♂ Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — DB: 1 ♂ Padragkút, Sárcsikút, 1963. IV. 17., leg. Papp J.; 1 ♂ Sáska, Agár-tető, 1967. V. 11., leg. Papp J. — ÉB: 2 ♂ Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂ Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. — KB: 1 ♂ Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J.; 1 ♂ Tés, Öreg Futóné, 1969. VII. 18., leg. Papp J. — IV-VII.

Bracon (Orthobracon) exhilarator Nees, 1834 — BF: 1 ♂ Kapolcs, Kálomis, 1968. V. 7., leg. Papp J. — KH: 1 ♀: Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — DB: 1 ♀: Herend, Szolimán, 1982. VIII. 4., leg. Papp J.; 1 ♀: Nagyvázsöny, 1960. V. 26., leg. Papp J. — ÉB: 3 ♀: Bakonybél, Szömörkés, 1958. V. 15. (1 ♀), és 1968. VII. 5. (2 ♀), leg. Papp J.; 1 ♀: Gyulafirátót, Búdösküt, 1968. IV. 26., leg. Papp J.; 1 ♂ Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Csesznek, Gézháza, Mogyorós-kert, 1957. V. 22., leg. Sólmosné; 2 ♀: Olaszfalu, Alsópere, Quercetum petraeae-cerris-ben hálózva, 1964. VIII. 26-28. (1 ♀), és 1966. VII. 11-14. (1 ♀), leg. Papp J.; 1 ♂ Olaszfalu, Malom-völgy, 1969. IV. 30., leg. Papp J. — IV-VIII.

Bracon (Bracon) fulvipes Nees, 1834 — BF: 8 ♀ + 6 ♂ Kővágóörs, Kornyi-tó, 1976. VII. 26. (2 ♂), leg. Tóth S., 1977. VII. 4. (6 ♀ + 1 ♂), leg. Tóth S., 1978. VII. 12. (1 ♀ + 3 ♂), leg. Csiby M., 1979. VII. 16. (1 ♀), leg. Tóth S.; 1 ♀ + 1 ♂ Tihany, 1929. IX. (1 ♂), leg. Zilahy-Sebess G.; 1935. VIII. 13. (1 ♀), leg. Mihályi F.; 1 ♀: Vörösbény, Balaton-part, 1958. IX. 1., leg. Mihályi F.; 1 ♂ Gyenesdiás, 1910. VIII. 7., leg. ?; 4 ♀ + 1 ♂ Keszthely, Fenékpuszta, 1977. VI. 23. (2 ♀), leg. Papp J., 1977. VII. 27. (2 ♀), leg. Papp J., 1977. VIII. 11. (1 ♂), leg. Papp J. — ÉB: 2 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Ácsteszer, Homokházi-erdő, sásosban hálózva, 1961. VII. 28., leg. Papp J.; 1 ♂ Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — IV. és VI-IX., leggyakrabban júliusban gyűjtötték.

Bracon (Bracon) fuscicoxis Wesmael, 1838 (9. térkép) — BF: 1 ♂ Kapolcs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. PAPP J. — A SHENEFELT-féle brakonida világkatalógus (1978: 1633) szerint a következő országokban fordul elő: Anglia, Belgium, Hollandia, Franciaország, Németország, Ausztria, Svédország és Oroszország. Hazánkban először a Hortobágyi Nemzeti Parkban (Nagyivánon) sikerült megtalálni (PAPP 1983b: 332). Akkor még nem voltam teljesen bizonyos abban, hogy a Wesmael értelmében leírt

faj vagy esetleg egy másik faj került kezembe. Azóta a típusvizsgálat nyomán egyértelműen *B. fuscicoxis*-nak nevezhető a hortobágyi egyetlen nőtény példány. Nálunk, sőt még Oroszországban is ritka, hiszen csak Irkutszk lelőhelyét közölték (TOBIAS 1986: 127).

Bracon (Lucobracon) grandiceps Thomson, 1892 (9. térkép) — 1 ♀: Kapolcs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Csesznek, 1957. VII. 30., leg. Papp J. — V. és VII. — Amely európai országból kimutatták, ott ritka, ill. szórványos fajnak minősítik. Nálunk is ritka, bár mind a Hortobágyi mind a Kiskunsági Nemzeti Parkból közöltem két, ill. egy lelőhelyét (PAPP 1983b: 332., 1987b: 330). Feltűnő, hogy a volt Szovjetunióban még nem sikerült megtalálni (TOBIAS 1986: 143).

Bracon (Bracon) immutator Nees, 1834 — BF: 1 ♀: Tihany, 1934. IV. 26., leg. Mihályi F. — ÉB: 1 ♀: Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J. — IV-V.

Bracon (Bracon) intercessor Nees, 1834 — BF: 1 ♀: Gyulafirátót, halastó, 1972. VIII. 8., leg. Kátona K.; 2 ♀ + 1 ♂: Várpalota Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 1 ♂: Várpalota, Tábor-mező, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — KH: 1 ♀: Zalaszentő, Tátika, 1968. VI. 6., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Márkó, Menyeke, 1965. IX. 2., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Tés, Hegyes-berek, 1969. VII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — VI-IX., legtöbbször júniusban gyűjtötték.

Bracon intercessor var. subtilis (Szépligeti, 1901) — BF: 1 ♀ + 1 ♂: Várpalota, Pétfürdő, Chaeropyllum bulbosum-ról hálózva, 1965. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, Kék-hegy, 1982. X. 24., leg. Podlussány A. — VI. és X.

Bracon intercessor var. fallaciosus (Szépligeti, 1901) — DB: 1 ♀: Sáska, Agár-tető, 1967. VI. 14., leg. Papp J. — VI.

Bracon intercessor var. mundus (Szépligeti, 1901) — BF: 1 ♀: Dörgicse, 1967. VIII. 8., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Somhegypuszta, 1967. VIII. 6-10., leg. Rézbányai L.; 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — VIII.

Bracon (Glabrobracon) jaroslavensis Telenga, 1936 (10. térkép) — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♀: Gyulafirátót, Büdöskút, 1968. IV. 26., leg. Papp J.; 1 ♀: Porva, Cuha-völgy, 1957. VI. 27., leg. Papp J. — A fajt Oroszországból írták le, majd előkerült Azerbajdzsánból is (TOBIAS 1986: 132). Magyarország faunájára nézve új faj.

Bracon (Bracon) leptus Marshall, 1897 — ÉB: 1 ♀: Bakonyszentlászló, Ördög-rét, 1974. IX. 9., leg. Tóth S.; 1 ♀ + 1 ♂: Fenyőfő, Kisszépalma, 1965. V. 25-31., leg. Papp J.; 1 ♀: Gyulafirátót, Büdöskút, Taraxacum officinale-ról hálózva, 1968. IV. 25., leg. Papp J.; 1 ♀: Zirc, ligeterdő, 1970. V. 12., leg. Tóth S. — KB: 1 ♀: Eplény, Malomréti-völgy, 1974. V. 8., leg. Kasper Á.; 1 ♂: Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — IV-V. és IX.

Bracon (Bracon) longicollis Wesmael, 1838 — BF: 1 ♀: Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J.; 1 ♀: Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♂: Kapolcs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J.; 1 ♂: Tihany, 1929. VIII. 31., leg. Zilahi-Sebess G.; 1 ♀: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — KH: 1 ♀: Keszthely, 1977. VII. 9., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂: Keszthely, Büdöskúti-völgy, 1966. VI. 15., leg. Papp J.; 1 ♂: Márkó, Menyeke, 1959. V. 29., leg. Papp J.; 3 ♀: Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — DB: 1 ♀: Ajka, Jókaiabánya, 1957. VII. 28., leg. Tóth S.; 1 ♂: Gyulafirátót, Miklád, 1967. VIII. 16., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Gerence-völgy, 1959. V. 20., leg. Móczár L.; 4 ♀: Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J.; 1 ♂: Bakonypölöske, Kupi-erdő, 1962. V. 29., leg. Papp J.; 1 ♀: Bakonyszentlászló, ősfenyves, 1968. V. 18., leg. Papp J.; 7 ♀ + 2 ♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 2 ♀: Németbánya, Jáger-völgy, 1973. VII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Ácsteszer, Homokházi-erdő, sásosban hálózva, 1961. VII. 28., leg. Papp J.; 1 ♂: Bakonyszombathely, Feketevízpuszta, 1968. VIII. 5. leg. Papp J.; 1 ♀: Eplény, Tobán-hegy, 1962. VII. 22, leg. Papp J.; 4 ♀: Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII.

11-14., leg. Papp J.; 1 ♀: Tés, Hegyes-berek, 1969. VII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Tés, Móroc-tető, Orno-Quercetumban hálózva, 1969. VII. 18., leg. Papp J.; 1 ♀: Tés, Öreg Futóné, 1966. VII. 12., leg. Papp J.; 1 ♀: Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — V-VIII. júliusban gyűjtötték leggyakrabban.

Bracon (Glabrobracon) macrurus Thomson, 1892 (? = B. otiosus Marshall, 1885) — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, ősfenyves, 1973. VIII. 27., leg. Tóth S. — KB: 1 ♀: Bodajk, Gaja-szurdok, 1962. VIII. 7., leg. Papp J.; 1 ♀: Hajmápuszta, halastavak, 1972. VII. 7., leg. Tóth S. — VII-VIII. — Az eredeti leírások alapján gyanítható, hogy a B. macrurus és a B. otiosus név ugyanarra a fajra vonatkozik; későbbi típusvizsgálat fogja eldönteni a feltételezett szinonimiát. Nálunk gyakorinak mondható. Hazánkban kívül Skandináviából, Ausztriából (SHENEFELT 1978: 1571), európai Oroszországból, Ukrajnából és a Kaukázusból tudunk előfordulásáról (TOBIAS 1986: 133).

Bracon (Bracon) mediator Nees, 1834 (10. térkép) — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, Kisszépalma, 1965. V. 25-31., leg. Papp J. — Bár számos európai országból közölték előfordulását (SHENEFELT 1978: 1640., TOBIAS 1986: 146), hazánkban csak újabban sikerült megtalálni a Hortobágyi Nemzeti Parkban (Nagyhegyesen) (PAPP 1983b: 332). Bakonyi lelőhelye az ismert második hazai előfordulása.

Bracon (Glabrobracon) minutator (Fabricius, 1798) (nec B. minutator auct.) — DB: 1 ♀: Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J. — ÉB: 3 ♀ + 2 ♂: Csesznek, Gézaháza, Mogyorós-kert, 1957. V. 22. (2 ♀ + 1 ♂), leg. Móczár L., 1957. V. 24. (1 ♀), leg. Sólmosné, 1972. VII. 4. (1 ♂), leg. Tóth S.; 1 ♂: Fenyőfő, lámpázva, 1967. VII. 20-30., leg. Rézbányai L.; 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Hárskút, 1966. VI. 8. leg. Papp J.; 2 ♀: Porva, Cuha-völgy, 1957. V. 23., leg. Sólmosné; 1 ♀: Zirc, erdőszél, 1970. VI. 7., leg. Tóth S. — KB: 1 ♂: Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — V-VI. és VIII.

Bracon (Bracon) nigratus Wesmael, 1838 (10. térkép) — DB: 1 ♀: Nagyvázsony, Kab-hegy, 1970. VIII. 19., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonyszentlászló, ősfenyves, 1959. VII. 28., leg. Mihályi F.; 4 ♀ + 4 ♂: Fenyőfő, Kisszépalma, 1965. V. 25-31., leg. Papp J.; 1 ♀: Hárskút, Esztergáli-völgy, 1966. VI. 7., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Fehérvárcsurgó, 1923. VII., leg. Bíró L. — V-VII., leggyakrabban májusban gyűjtötték.

Bracon (Orthobracon) novus Szépligeti, 1901 (10. térkép) — ÉB: 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J. — A faj taxonómiai helyzetéről lásd előző közleményemet (PAPP 1991b: 73). Magyarországon kívül ausztriai és lengyelországi előfordulásáról tudunk. Ritka faj.

Bracon (Glabrobracon) obscurator Nees, 1812 — BF: 1 ♀: Balatonalmádi, Csacsi-rét, Cynoglossum hungaricum-ról hálózva, 1969. VI. 18., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂: Balatonfüred, Nagy-mező, 1978. V. 7., leg. Tóth S.; 1 ♂: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 1 ♂: Várpalota, Tábor-mező, 1969. VI. 27., leg. Papp J.; 1 ♂: Veszprém, Gulya-domb, Festucetum pallentis-ben hálózva, 1973. V. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Veszprém, Kálvária, 1973. VI. 18., leg. Papp J. — KH: 1 ♂: Vállus, 1969. V. 20-21., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Bánd, Miklóspál-hegy, 1966. II. 11., ex Diceratura purpuratana Herrich-Schäffer (Lep. Cochylidae), 1966. IV. 8., (gazda tápnövénye: Dipsacus laciniatus termése), leg. et educ. Papp J.; 1 ♂: Herend, Mogyorós-domb, 1966. IV. 27., leg. Papp J.; 2 ♂: Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J.; 1 ♂: Csesznek, Gézaháza, Mogyorós-kert, 1957. V. 22., leg. Sólmosné; 1 ♀: Gyulafirátót, Büdöskút, 1968. IV. 26., leg. Papp J.; 1 ♀: Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J.; 2 ♂: Tapolcafő, Kalapács-ér, 1966. V. 4., leg. Papp J. — KB: 3 ♂: Eplény, Tobán-hegy, 1962. VII. 11. (1 ♂), és 1968. IV. 25. (2 ♂), leg. Papp J. — IV-VIII.

Bracon (Glabrobracon) osculator Nees, 1812 — BF: 1 ♂: Balatonfüred, Nagy-mező, 1978. V. 7., leg. Tóth S.; 1 ♂: Balatonudvari, 1974. IV. 20., leg. Papp J.; 1 ♀: Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1

♀ : Kapolcs, Kálomis, 1968. V. 7., leg. Papp J.; 1 ♂ Tihany, Kiserdő-tető, 1983. IV. 17., leg. Rozner I.; 1 ♀ : Várpalota, Baglyas-hegy, 1968. VI. 25., leg. Papp J.; 1 ♀ : Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 5 ♂ Veszprém, Gulya-domb, Festucetum pallentis-ben hálózva, 1973. V. 20., leg. Papp J. — DB: 1 ♂ Sáska, Agár-tető, 1967. V. 11., leg. Papp J.; 2 ♀ : Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ + 1 ♂ Gyulafrátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♂ Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J.; 1 ♀ : Öskü, Sötétthorog-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — IV-VI. és VIII.

Bracon (Glabrobracon) parvicornis Thomson, 1892 (= *B. carbonarius* Szépligeti, 1901) — BF: 1 ♂ Várpalota: Badacsony, 1969. VI. 28., leg. Papp J.; 1 ♂ Veszprém, Gulya-domb, Festucetum pallentis-ben hálózva, 1973. V. 20., leg. Papp J. — DB: 1 ♂ Kislőd, 1968. IX. 4., leg. Papp J. — V-VI. és IX.

Bracon (Glabrobracon) parvulus Wesmael, 1838 (= *B. fumipennis* Thomson, 1892) (11. térkép) — BF: 1 ♀ : Monoszló, Taróra-hegy, 1969. VII. 9., leg. Papp J. — DB: 1 ♂ Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Tés, Hegyes-berek, 1969. VII. 17., leg. Papp J. — VI-VII.

Bracon (Bracon) pectoralis Wesmael, 1838 (11. térkép) — BF: 2 ♀ + 1 ♂ Balatonfüred, Nagy-mező, 1975. VIII. 3., leg. Tóth S.; 9 ♀ + 2 ♂ Csopak, Genista tinctoria hüvelyéből nevelve (gazda: Curculionidae sp. ?), 1963. VII. 2., leg. et educ Erdélyi Cs.; 1 ♂ Veszprém, Gulya-domb, Festucetum pallentis-ben hálózva, 1973. V. 20., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂ Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J. — V. és VII-VIII.

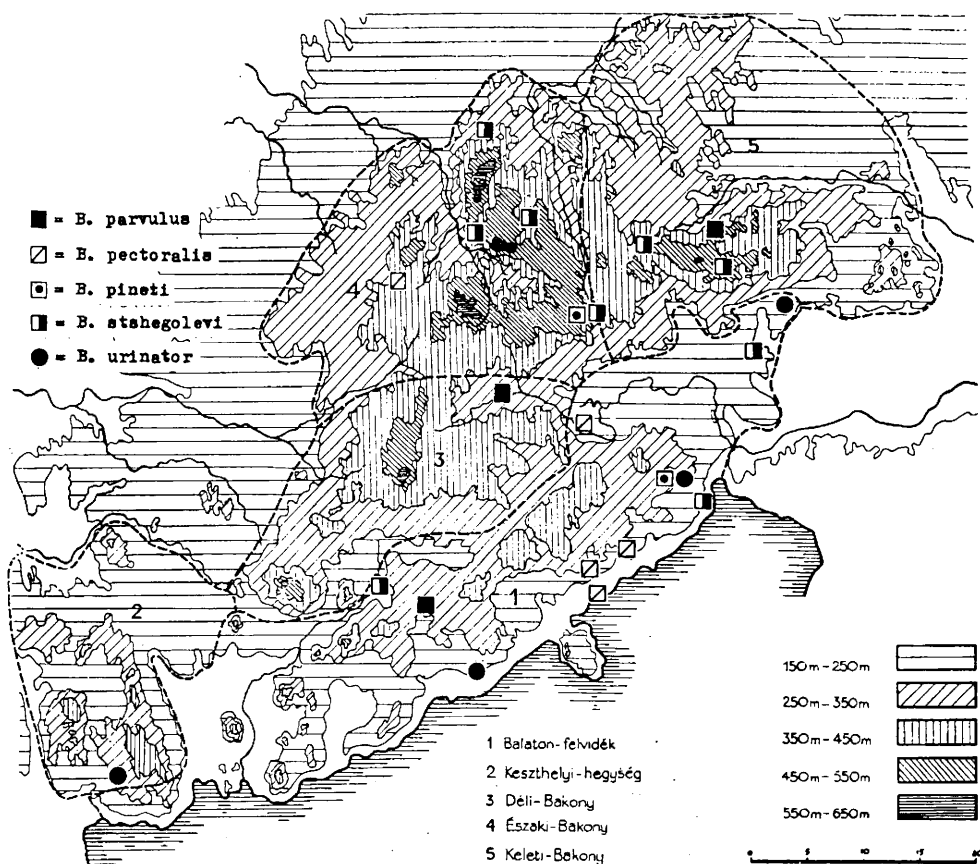
Bracon (Bracon) pectoralis var. fumigatus (Szépligeti, 1901) — BF: 1 ♀ : Balatonfüred, Balaton-part, 1974. V. 10., leg. Tóth S.

Bracon (Orthobracon) picticornis Wesmael, 1838 — BF: 1 ♀ : Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♀ : Kővágóörs, Kornyi-tó, 1978. VII. 12., leg. Csibye M.; 1 ♀ : Tihany, déli part, Malaise-csapda, 1967. VII. 19., leg. Móczár L.; 1 ♂ Veszprém, Alsó-erdő, Quercus-Carpinetumban hálózva, 1972. VIII. 15., leg. Papp J.; 1 ♀ : Veszprém, Kálvária, 1973. VI. 18., leg. Papp J. — KH: 1 ♀ : Zalaszentmihály, Kovács-hegy, 1959. V. 2-3., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J.; 2 ♀ : Fenyőfő, Kőrös-hegy, 1970. VIII. 18., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂ Gyulafrátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀ : Némethánya, Jáger-völgy, vadászház környéke, 1967. V. 29.-VI. 2., leg. Papp J.; 1 ♀ : Porva, Cuhavölgy, 1957. V. 23., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Bodajk, Gaja-szurdok, 1962. VIII. 7., leg. Papp J.; 3 ♀ : Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J.; 4 ♀ + 2 ♂ Várpalota, Vár-völgy, Quercus-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — V-VIII.

Bracon (Glabrobracon) piger Wesmael, 1838 — BF: 1 ♀ : Balatonalmádi, Malus silvestris-ről hálózva, 1968. VI. 16., leg. Papp J.; 1 ♀ : Balatonfüred, Nagy-mező, 1975. VIII. 3., leg. Tóth S.; 1 ♂ Révfülöp, Végmáli-hegy, Eryngium campestre-ről hálózva, 1961. IX. 5., leg. Papp J.; 3 ♀ + 1 ♂ Tihany, Külső-tó, 1958. VIII. 30. (1 ♂), leg. Mihályi F., 1972. VI. 5. (1 ♀), és 1975. VII. 30. (2 ♀), leg. Tóth S.; 1 ♀ + 1 ♂ Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 1 ♀ : Szigliget, Vár-hegy, 1964. VII. 1., leg. Papp J. — KH: 1 ♀ : Vár-völgy, Nagyláz-tető, 1969. V. 21., leg. Papp J. — DB: 1 ♀ : Márkó, Menyke, 1959. V. 29., leg. Papp J.; 2 ♀ : Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ : Bakonyzentkirály, 1963. VII. 26., leg. Papp J.; 1 ♀ : Farkasgyepű, 1976. VII. 28., leg. Tóth S.; 1 ♂ Gyulafrátót, Miklád, 1967. VIII. 16., leg. Papp J.; 1 ♀ : Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J.; 1 ♀ : Zirc, legelő, 1975. V. 29., leg. Kasper Á. — V-IX., leggyakrabban júliusban gyűjtötték.

Bracon (Glabrobracon) pineti Thomson, 1892 (? = *B. kotulai* Niezabitowski, 1910) — BF: 1 ♀ : Szentkirályszabadja, 1967. VIII. 3., leg. Papp J. — ÉB: 2 ♀ : Gyulafrátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — VIII.

Bracon (Glabrobracon) praecox Wesmael, 1838 — BF: 1 ♀ : Ábrahámhegy, 1964. VII. 31.-VIII. 1., leg. Papp J.; 1 ♂ Révfülöp, Végmáli-hegy, Eryngium campestre-ről hálózva, 1961. IX. 5., leg. Papp J.; 1 ♂ Szentkirályszabadja, Kő-hegy, 1962. V. 6., leg. Papp J.; 1 ♂ Tihany, 1958. VIII. 30., leg. Mihályi F. — V-IX.

11. térkép. A *Bracon parvulus* Wesmael, *B. pectoralis* Wesmael, *B. pineti* Thomson, *B. stshegolevi* Telenga és *B. urinator* (Fabricius) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

Bracon (Orthobracon) romani Fahringer, 1928 (= *B. praetermissus* auct. nec Marshall, 1885) — ÉB: 1 ♂ Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I. — Nagyon valószínű, hogy a *B. praetermissus* Marshall, 1885. nec auct. taxon azonos a *B. erraticus* Wesmael-lel. A szinonimiát kérdőjelesen jeleztem a *B. erraticus*-nál is.

Bracon (Bracon) rugulosus Szépligeti, 1901 — BF: 1 ♀ : Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♀ : Felsőörs, Királykúti-völgy, 1961. VI. 23., leg. Papp J.; 1 ♂ : Kapolcs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂ Keszthely, 1977. VII. 8., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J.; 1 ♂ : Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. — KB: 1 ♂ : Fehérvárcsurgó, 1923. VII., leg. Biró L.; 1 ♂ : Tés, Hegyes-berek, 1969. VII. 17., leg. Papp J. — V-VII. — A *B. longicollis* Wesmael és a *B. rugulosus* Szépligeti valóban nagyon hasonlít egymáshoz, ez lehet az oka annak, hogy a TOBIAS (1986: 129) szinonimizálta a két nevet. Magam néhány bélyeg alapján elválasztottam a két alakot egyik előző tanulmányomban (PAPP 1983b: 333). A *B. rugulosus* nálunk gyakori.

Bracon (Ceratobracon) stshegolevi Telenga, 1933 (11. térkép) — BF: 1 ♂ : Balatonalmádi, Csacsirét, 1972. VII. 16., leg. Papp J.; 1 ♂ : Kapolcs, Eger-víz, 1962. VI. 15., leg. Papp J.; 5 ♀ + 7 ♂ : Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 6 ♀ + 6 ♂ : Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 6., leg. Papp J.; 1 ♀ : Fenyőfő, Pisztrángos-tó, 1972. VII. 16., leg. Tóth S.: 1

♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♀: Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Olaszfalu, Felsőpere, 1972. VII. 23., leg. Tóth S.; 1 ♂: Tés, Öreg Futóné, 1969. VII. 18., leg. Papp J. — VI-VIII., június-július folyamán nagyon gyakori. — Egyre meggyőzőbben derül ki, hogy nálunk a faj gyakori, jelenlegi ismereteink szerint úgy tűnik, hogy Magyarország is beleesik areájának nyugati határába. Továbbiakban lásd előző közleményemben (PAPP 1991b: 74).

Bracon (Bracon) subglaber Szépligeti, 1901 — BF: 2 ♀: Tihany 1977. VI. 22., leg. Ádám L.; 1 ♀: Várpalota, 1966. VII-VIII., leg. Raveczky L. — DB: 1 ♀: Nagyvázsony, Kab-hegy, 1970. VIII. 19., leg. Papp J. — VI-VIII.

Bracon (Bracon) subglaber var. quinquemaculatus (Szépligeti, 1901) — DB: 1 ♀: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — VIII.

Bracon (Bracon) subglaber var. sulcatulus (Szépligeti, 1896) — BF: 1 ♂: Balatonakali, Ságpuszta, *Daucus carota*-ról hálózva, 1960. VIII. 30., leg. Papp J.; 1 ♀: Balatonalmádi, Tulipán utca 15. 1964. VI. 26., leg. Papp J.; 2 ♂: Szentkirályszabadja, 1967. VIII. 3., leg. Papp J.; 1 ♀: Tihany, 1975. VII. 30., leg. Tóth S.; 1 ♂: Várpalota, Pétfürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 1 ♀: Vörösbény, Balaton-part, 1958. IX. 1., leg. Mihályi F. — KH: 2 ♂: Keszthely, Büdöskúti-völgy, 1966. VI. 15., leg. Papp J.; 1 ♂: Vállus, 1969. V. 20-21., leg. Papp J. — DB: 2 ♂: Gyulafirátót, Miklád, 1967. VIII. 16., leg. Papp J.; 1 ♀: Herend, Incsekfai-völgy, *Daucus carota*-ról hálózva, 1960. VII. 27., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Némethánya, Jäger-völgy, vadászház környéke, 1963. VIII. 22-25., leg. Papp J. — KB: 1 ♂: Csátka, Szentkút, 1969. VII. 11., leg. Papp J.; 1 ♀: Hajmápuszta, *Carduus acanthoides*-ről hálózva, 1963. VII. 26., leg. Papp J.; 1 ♂: Olaszfalu, Alsópere, *Quercetum petraeae-cerris*ben hálózva, 1964. VIII. 26-28., leg. Papp J. — VI-IX. legtöbbször június és augusztus folyamán gyűjtötték.

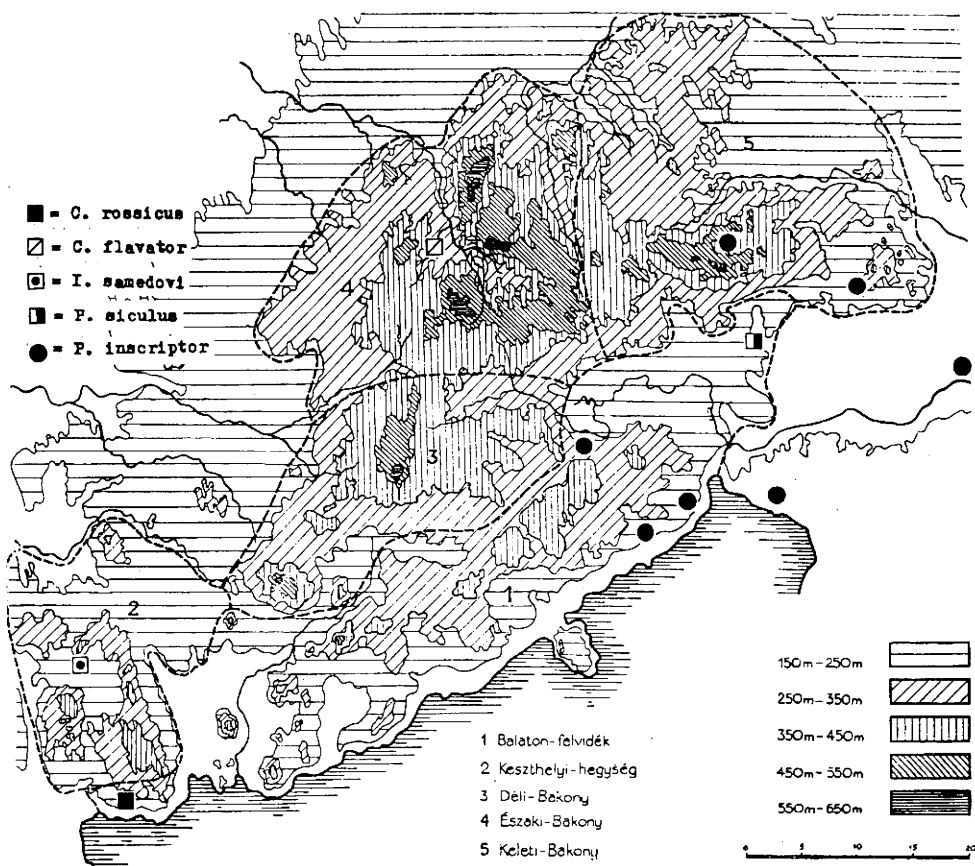
Bracon (Bracon) trucidator Marshall, 1888 — BF: 1 ♀: Révfülöp, Végmáli-hegy, *Eryngium campestre*-ről hálózva, 1961. IX. 5., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂: Tihany, 1929. VII. 23. (1 ♂), leg. Zilahy-Sebess G., 1977. VII. 7. (2 ♀), leg. Ádám L.; 1 ♀: Veszprém, Séd-völgy, 1957. VIII. 6., leg. Papp J. — KH: 2 ♀: Keszthely, 1982. VIII. 4. (1 ♀), leg. Vojnits A., 1982. VIII. 11. (1 ♀), leg. Forró L.; 1 ♀: Rezi, *Anethum graveolens*-ről hálózva, 1963. VII. 16., leg. Papp J.; 2 ♀: Vonyarcvashegy, 1957. VII. 15-18., leg. Zsirkó G. — DB: 2 ♀: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Bakonyszentlászló, Vinyesándormajor, 1973. VII. 21., leg. Tóth S.; 2 ♀: Fenyőfő, ősfenyves, Pineto-Dicranietum tisztásán *Daucus carota*-ról hálózva, 1959. VIII. 24. (1 ♀), leg. Papp J., 1973. VIII. 27. (1 ♀), leg. Kasper Á. — KB: 1 ♀: Csátka, Urak-árka, *Daucus carota*-ról hálózva, 1963. VII. 27., leg. Papp J. — VII-IX.

Bracon (Rostrobracon) urinator (Fabricius, 1798) (11. térkép) — BF: 1 ♂: Balatonakali, 1965. VI. 21., leg. Papp J.; 1 ♂: Szentkirályszabadja, 1967. VIII. 3., leg. Papp J.; 1 ♀: Várpalota, Badacsony, *Achillea nobilis*-ről hálózva, 1969. VI. 28., leg. Papp J. — KH: 1 ♀: Keszthely, Büdöskúti-völgy, 1966. VI. 15., leg. Papp J. — VI. és VIII.

Bracon (Glabrobracon) variator Nees, 1834 — BF: 2 ♂: Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 5 ♂: Várpalota, Pétfürdő *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — DB: 1 ♂: Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J. — ÉB: 3 ♀ + 1 ♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 1 ♂: Porva, Pálhálás, *Daucus carota*-ról hálózva, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J.; 1 ♀: Ugod, Szár-hegy, 1975. VIII. 14., leg. Tóth S. — KB: 1 ♀: Eplény, Malomréti-völgy, 1974. V. 13., leg. Tóth S.; 1 ♂: Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 26., leg. Papp J. — V-VIII.

Bracon (Glabrobracon) variator var. maculiger (Wesmael, 1838) — ÉB: 1 ♂: Bakonybél, Szömörkés, 1968. VII. 5., leg. Papp J.; 1 ♀: Fenyőfő, ősfenyves, 1972. VII. 16., leg. Tóth S. — VII.

Bracon (Bracon) variator Spinola, 1808. — BF: 1 ♀: Balatoncsicsó, erdészház környéke, 1969. VII. 9-10., leg. Papp J.; 1 ♀: Tihany, 1957. V. 6-11., leg. Mihályi F.; 1 ♀: Tihany, Kiserdő-tető, 1974. IV. 20., leg. Papp J.; 1 ♂: Keszthely, 1977. VII. 27., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Fenyőfő, Hálóeresztő-árok, 1983. IV. 30., leg. Rozner I.; 1 ♀: Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J. — IV-VII.

12. térkép. A *Coeloides rossicus* (Kokujev), *Cyanopterus flavator* (Fabricius), *Ipobracon samedovi* Abdinbekova, *Pseudovipio siculus* (Marshall) és *P. inscriptor* (Nees) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

Coeloides Wesmael, 1838

Coeloides (Coeloides) abdominalis (Zetterstedt, 1838) — ÉB: 1 ♂ Halimba, Szár-hegy, présház tejéről hálózva, 1959. VI. 9., leg. Papp J.

Coeloides (Coeloides) filiiformis Ratzeburg, 1852 — BF: 4 ♀ + 10 ♂ Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 22 ♀ + 12 ♂ Bakonybél, tűzifarakásról hálózva, 1968. VII. 6., leg. Papp J.; 3 ♂ Hárskút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J. — V-VII., június-július folyamán gyakori.

Coeloides (Coeloides) melanotus Wesmael, 1838 — ÉB: 1 ♂ Bakonybél, Somhegy, tűzifarakásról hálózva, 1968. VII. 6., leg. Papp J.; 1 ♀ + 58 ♂ Iharkút, tűzifarakásról hálózva, 1969. V. 27-28., leg. Papp J. — V. és VII.

Coeloides (Syntomomelus) rossicus (Kokujev, 1902) (12. térkép) — BF: 1 ♂ Gyenesdiás, 1910. VIII. 5., leg. Győrfy J. — VIII. — Európa északi felében terjedt el, déli area-határába Magyarország is belesik, kelet felé a volt Szovjetunió területén egészen az Amur vidékéig hatol (TOBIAS 1986: 100). Hazánkban szórványosan került elő.

Coeloides (Coeloides) scolyticida Wesmael, 1838 — KB: 2 ♀ + 1 ♂ Bakonycsernye, Kisgyónbánya, fából nevelve, 1986. XI. 23., leg. Podlussány A.

Cyanopterus Haliday, 1835

Cyanopterus flavator (Fabricius, 1793) (12. térkép) — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, Som-berek, 1958. VI. 17., leg. Papp J. — Palaearktikus elterjedésű, mégsem gyakori faj. Magyarországon a bakonyi előfordulással együtt három lelőhelyről ismerjük.

Iphiaulax Förster, 1862

Iphiaulax impostor (Scopoli, 1763) — BF: 1 ♀ : Somlóvásárhely, 1962. VII. 27., leg. Papp J.; 1 ♀ : Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 2., leg. Sóllymosné. — VI-VII.

Iphiaulax mactator var. pictus (Kawall, 1865) — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, 1958. X. 5., leg. Papp J.

Ipoobracon Thomson, 1892

Ipoobracon nigrator (Zetterstedt, 1838) — ÉB: 1 ♀ : Pápa tág környéke, 1900. VI., leg. Szépligeti Gy.

Ipoobracon samedovi Abidinbekova, 1973 — KH: 1 ♀ : Várvolgy, 1985. V-VI., leg. Podlussány A. — Az Azerbajdzsánból leírt fajt TOBIAS (1986: 108) közölte először Magyarországról, az általam Budaörsön (Csi-ki-hegyek) gyűjtött példányok (2 ♀ +2 ♂) alapján. Az I. rector (Thunberg)-hez nagyon hasonlít.

Habrobracon Ashmead, 1895

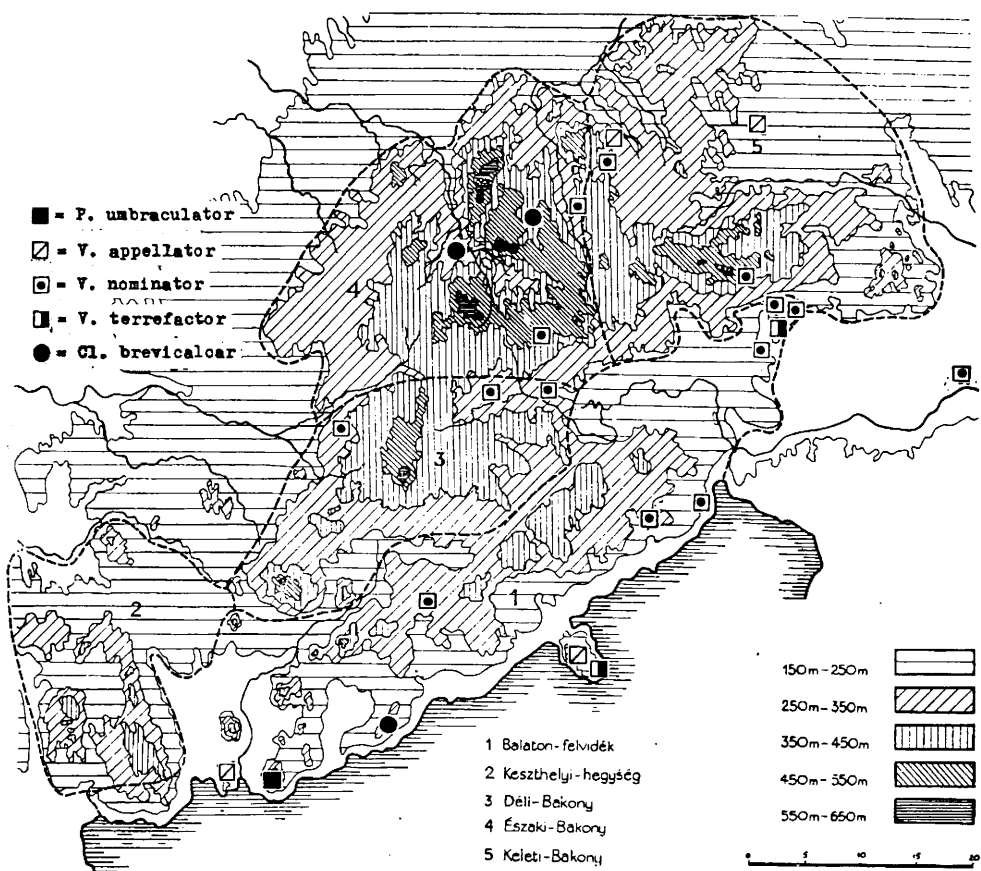
Habrobracon hebetor (Say, 1836) — BF: 1 ♀ : Dörgicse, Kő-hegy, 1959. V. 7., leg. Papp J.; 1 ♀ : Kaposcs, Bondoró-hegy, 1968. V. 8., leg. Papp J.; 3 ♀ + 8 ♂ : Tihany, 1929. IX. 15. (2 ♀ + 8 ♂), leg. Zilahy-Sebess G., 1934. V. 5. (1 ♀), leg. Mihályi F.; 1 ♀ : Veszprém, Szabadságpuszta, 1972. VII. 6., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 2 ♀ : Csesznek, Gézaháza, 1957. V. 22., leg. Bajári E.; 1 ♂ : Némethánya, Jäger-völgy, vadászház környéke, 1963. VIII. 22-25., leg. Papp J. — V., VII-IX., májusban és szeptemberben gyűjtötték legtöbbször.

Habrobracon nigricans Szépligeti, 1901 — BF: 2 ♀ : Tihany, 1929. IX. 15. (1 ♀), leg. Zilahy-Sebess G., 1930. IX. 25. (1 ♀), leg. Biró L.

Pseudovipio Szépligeti, 1896

Pseudovipio castrator (Fabricius, 1798) — 1 ♀ : Badacsony, leg. Thalhammer; 2 ♀ : Várpalota, Pét-fürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 1 ♂ : Várpalota, Tábor-mező, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ + 3 ♂ : Bodajk, 1963. VI. 13-14., leg. Papp J.; 1 ♀ : Iszkaszentgyörgy, 1964. VII. 26., leg. Papp J.; 1 ♀ : Isztimér, Burok-völgy, 1965. VII. 13., leg. Papp J.; 1 ♂ : Várpalota, Baglyas-hegy, 1968. VI. 25., leg. Papp J. — VI-VII.

Pseudovipio inscriptor (Nees, 1834) (12. térkép) — BF: 1 ♀ : Balatonalmádi, Káptalanfüred, 1963. VIII. 1-6., leg. Neruzsil I.; 1 ♀ : Balatonkenese, Partfő-dűlő, 1963. IX. 4., leg. Papp J.; 1 ♀ : Lovas, 1963. VIII. 9., leg. Papp J.; 1 ♀ : Veszprém, Gulya-domb, 1957. VIII. 6., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Sárszentmihály, 1923. V. 27., leg. Biró L.; 1 ♂ : Tés, 1963. V. 13-16., leg. Erdős J.; 1 ♂ : Várpalota, Baglyas-hegy, 1968. VI. 25., leg. Papp J. — V. és VIII-IX.

13. térkép. A *Pseudovipio umbraculator* (Nees), *Vipio appellator* (Nees), *V. nominator* (Fabricius), *V. terraefactor* (Villers) és *Clinocentrus brevicar* Thomson lelőhelyei a Bakony-hegységben.

Pseudovipio siculus (Marshall, 1888) (12. térkép) — BF: 1 ♀ + 3 ♂: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — Európa déli felének néhány országából közölték szórványos lelőhelyeit. Magyarországon is ritka faj, bakonyi előfordulásával együtt csak három helyről ismerjük.

Pseudovipio umbraculator (Nees, 1834) (13. térkép) — BF: 1 ♀: Badacsony, leg. Thalhammer. — Európa déli felében általánosan elterjedt (SHENEFELT 1978: 1801), Magyarország is beleesik északi area-határába; kelet felé a mérsékeltövi Közép-Ázsiáig nyomult (TOBIAS 1986: 105). Magyarországon szórványosan fordul elő. TOBIAS (l.c.) az *Iphiaulax* genuszba sorolta.

Vipio Latreille, 1804

Vipio appellator (Nees, 1834) (13. térkép) — BF: 2 ♀: Tihany, Ráta, Daucus carota-ról hálózva, 1963. VII. 10., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Csátka, Urak-árka, Angelica silvestris-ről hálózva, 1963. VII. 27., leg. Papp J. — VII.

Vipio appellator var. mendax Kokujev, 1898 — BF: 1 ♀ : Szigliget, 1950. VII. 12., leg. Mihályi F.; 1 ♀ : Tihany, Ráta, *Daucus carota*-ról hálózva, 1963. VII. 10., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Bakonyszentkirály, *Daucus carota*-ról hálózva, 1963. VII. 26., leg. Papp J. — VII.

Vipio humerator A. Costa, 1884) (= *Vipio frivaldszkyi* Szépligeti, 1896) — BF: 1 ♀ : Tihany, 1929. VI., leg. Szilády Z.; 3 ♀ : Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 2. (2 ♀), és 1958. VI. 7. (1 ♀), leg. Bajári et Sólmosné. — VI. — A Palearktikum déli felére terjed ki areája. Hazánkban összesen hét helyen gyűjtötték. Legújabbán derült ki, hogy a Szépligeti-féle frivaldszkyi név az A. Costa féle *Bracon humerator* jun. synonymja (PAPP, in press).

Vipio intermedius Szépligeti, 1896 — BF: 1 ♀ : Tihany, Ráta, *Daucus carota*-ról hálózva, 1963. VII. 10., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Csátka, Urak-árka, *Angelica silvestris*-ről hálózva, 1963. VII. 27., leg. Papp J.

Vipio nominator (Fabricius, 1793) (nec *Ichneumon nominator* Fabricius, 1787) (13. térkép) — BF: 1 ♀ : Balatonalmádi, Damjanich utca, 1965. VII. 15., leg. Magyar L.; 1 ♀ + 1 ♂ : Balatonalmádi, Tulipán utca 15., 1965. VI. 21. (1 ♂), és 1974. VIII. 5. (1 ♀), leg. Papp J.; 1 ♀ : Felsőörs, Felső-hegy, *Daucus carota*-ról hálózva, 1964. VII. 13., leg. Papp J.; 1 ♀ : Monoszló, Taróra-hegy, 1969. VII. 9., leg. Papp J.; 1 ♀ : Várpalota, Badacsony, *Achillea nobilis*-ről hálózva, 1969. VI. 28., leg. Papp J.; 1 ♀ : Várpalota, Pétfürdő, 1968. VI. 26., leg. Papp J.; 1 ♂ : Várpalota, Tábor-mező, 1969. VI. 27., leg. Papp J. — DB: 1 ♀ : Ajka, Jókaibánya, 1957. VIII. 6., leg. Tóth S.; 1 ♀ : Ajka, ligeterdő, 1964. VII. 16., leg. Tóth S.; 1 ♀ : Márkó, Som-hegy, 1964. VII. 18., leg. Papp J.; 1 ♀ : Szentgál, 1962. VII. 31., leg. Dietzel Gy. — ÉB: 1 ♀ : Hárskút, Esztergáli-völgy, 1977. VII. 28., leg. Tóth S.; 1 ♀ : Zirc, 1896., leg. Pável. — KB: 3 ♀ : Csesznek, 1973. VII. 17., leg. Balla et Huszár (2 ♀), és Kasper Á. (1 ♀); 1 ♂ : Öskü, Sötéthorog-völgy, 1969. VI. 27., leg. Papp J.; 3 ♀ + 1 ♂ : Sárszentmihály, Csíra-mező, 1923. VII. 17. (2 ♀ + 1 ♂), és Bolgár-kert, 1923. VII. 18. (1 ♀), leg. Csiki E. — VI-VII.

Vipio tentator (Rossi, 1790) — BF: 1 ♀ : Révfülöp, 1925. VIII. 19., leg. Szilády.; 1 ♂ : Várpalota, Pétfürdő, *Chaerophyllum bulbosum*-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — KH: 1 ♂ : Gyenesdiás, 1909., leg. Horváth. — VI. és VIII.

Vipio terrefactor (Villers, 1779) (13. térkép) — BF: 1 ♀ : Tihany, Akasztó-domb, 1958. VI. 2., leg. Sólmosné; 2 ♀ : Várpalota, 1927. VII. (1 ♀), leg. Bordán I., 1968. VI. 16. (1 ♀) leg. Veszelszky Z. — VI-VII. — Egyik legnagyobb gyilkosfűrkész fajunk. Faunaterületünkön (a Kárpát-medencében) főleg Budapest tág környékén gyűjtötték az 1930-as évek elejéig meglehetősen nagy egyedszámban, azóta megritkult. Ponto-mediterrán faj exklávékkal a keleti palearktikum sztyepp és félsivatagi övezetében.

EXOTHECINAE

Az alcsalád bakonyi fajainak száma kereken 20, a fajokat viszonylag több, számszerint 11 genuszba soroljuk (t.i. 6 genuszt csak egyetlen faj képvisel). A Braconinae alcsaláddhoz hasonló megfontolással az Exothecinae alcsaládba tartozó hazai fajok számát 40-50 körülnek becsüljük, azaz a Bakony-hegységben a hazai fajoknak mintegy a fele már előkerült; a további kutatások során várható a fajsza szám előre láthatóan kisebb mértékű növekedése (pl. a *Colastes*, a *Gnaptodon* és a *Rhysipollis* genuszok esetében). Eltérően a Braconinae alcsaládtól a genuszok várható hazai száma tekintetében nagyobb az eltérés: a 11 genuszon kívül még további 6-8 genusz előkerülésével számolhatunk.

A 20 bakonyi faj a következőképp oszlik meg a 11 genusz között:

<i>Clinocentrus</i> Haliday	4 faj
<i>Colastes</i> Haliday	2 faj
<i>Gnaptodon</i> Haliday	2 faj
<i>Hormius</i> Nees	1 faj
<i>Neurocrassus</i> Šnoflák	1 faj
<i>Oncophanes</i> Förster	2 faj
<i>Parahormius</i> Nixon	1 faj
<i>Phaenodus</i> Förster	1 faj
<i>Pseudobathystomus</i>	
<i>Belokobylskij</i>	1 faj
<i>Rhysipolis</i> Förster	4 faj
<i>Xenarcha</i> Förster	1 faj
11 genusz	20 faj

Clinocentrus Haliday, 1833

Clinocentrus brevicar Thomson, 1891 (13. térkép) — BF: 1 ♀: Révfülöp, 1925. IX. 3., leg. Szilády Z. — ÉB: 1 ♂ Bakonybél, Hideghegyi-dűlő 1961. VI. 13., leg. Papp J.; 1 ♂ Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J. — VI-VII. és IX. — Három országból (Anglia, Svédország, Oroszország: Szoci) közölték előfordulását (SHENEFELT 1975: 1188., TOBIAS 1986: 72). Magyarország faunájára nézve új faj.

Clinocentrus excubitor Haliday, 1836 — KB: 1 ♀: Csátka, Szentkút, 1969. VII. 11., leg. Papp J.; 1 ♂ Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — VI-VII.

Clinocentrus exsartor (Nees, 1812) — BF: 1 ♀: Révfülöp, 1925. IX. 3., leg. Szilády Z.; 1 ♀: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — DB: 1 ♂ Sáska, Agár-tető, 1967. V. 11., leg. Papp J.; 1 ♀: Szengál, Üsti-hegy, 1962. VIII. 23., leg. Papp J.; — ÉB: 1 ♀: Bakonybél, 1958. V. 14., leg. Papp J.; 6 ♀ + 6 ♂ Bakonybél, Somhegypusztá, fénycsapda, 1967. VI. 21-24. (1 ♀), 1967. VII. 1-5. (1 ♀), 1967. VII. 20-30. (1 ♀ + 1 ♂), 1967. VIII. 1-5. (1 ♀ + 2 ♂), 1967. VIII. 20-24. (1 ♀ + 1 ♂), 1967. VIII. 27-29. (1 ♂), 1967. IX. 1-10. (1 ♀), 1967. IX. 13-20. (1 ♂), leg. Rézbányai L.; 1 ♂ Bakonybél, Vörös János séd, 1959. V. 21., leg. Papp J.; 1 ♀ + 7 ♂ Fenyőfő, fénycsapda, 1967. VI. 20-30. (1 ♂), 1967. VII. 1-10. (1 ♀), 1967. VII. 10-19. (1 ♂), 1967. VII. 20-30. (2 ♂), 1967. VIII. 1-10. (2 ♂), és 1967. VIII. 11-20. (1 ♂), leg. Rézbányai L.; 1 ♀: Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J.; 1 ♀: Hárskút, Esztergályi-völgy, 1958. V. 10., leg. Papp J.; 1 ♀: Herend, Somod, 1968. V. 20., leg. Papp J.; 4

♀ : Németbánya, Jáger-völgy, vadászház környéke, 1966. VIII. 22-25., leg. Papp J.; 1 ♂ : Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Balinka, Meccsérpuszta, 1962. VIII. 8., leg. Papp J.; 1 ♀ : Balinka, Ubaldpuszt, 1968. VIII. 6., leg. Papp J.; 3 ♂ : Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — V-IX.

Clinocentrus gracilipes Thomson, 1891 — ÉB: 1 ♂ Fenyőfő, halastavak, 1983. IV. 30., leg. Rozner I. — Hazánkban először a Hortobágyi Nemzeti Parkból (Egyek: Ohati-erdő) került elő, a bakonyi lelőhely a második megismert előfordulása Magyarországon. Ritka faj.

Colastes Haliday, 1833

Colastes flavitarsis (Thomson, 1891) — BF: 3 ♀ + 1 ♂ Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ : Bakonybél, Gerence-völgy, 1959. VIII. 1., leg. Mihályi F.; 3 ♀ : Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 2 ♀ + 1 ♂ Németbánya, Jáger-völgy, vadászház környéke, 1967. V. 29-VI. 2. (1 ♀ + 1 ♂), és 1973. VII. 17., Malaise-csapda 11-146, leg. Papp J.; 2 ♀ : Ugod, Somberek, Hubertlak környéke, 1967. VI. 26-29., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Csesznek, Zörög-hegy, 1961. VII. 22., leg. Papp J.; 3 ♀ + 1 ♂ Olaszfalu, Alsópere, Querco-Carpinetumban hálózva, 1964. VIII. 26-28. (2 ♀), és 1966. VII. 11-14. (1 ♀ + 1 ♂), leg. Papp J.; 1 ♀ : Várpalota, Vár-völgy, Querco-Carpinetumban hálózva, 1968. VI. 27., leg. Papp J. — V-VIII.

Colastes vividus PAPP, 1975 (14. térkép) — BF: 1 ♂ (allotípus): Gyenesdiás, 1970. X. 10., leg. Györffy J. — ÉB: 1 ♀ (holotípus): Fenyőfő, Kőris-hegy, 1970. VIII. 18., leg. Papp J. — A bakonyi két lelőhelyről általam leírt faj előkerült Ukrajnából is (TOBIAS, 1986: 57).

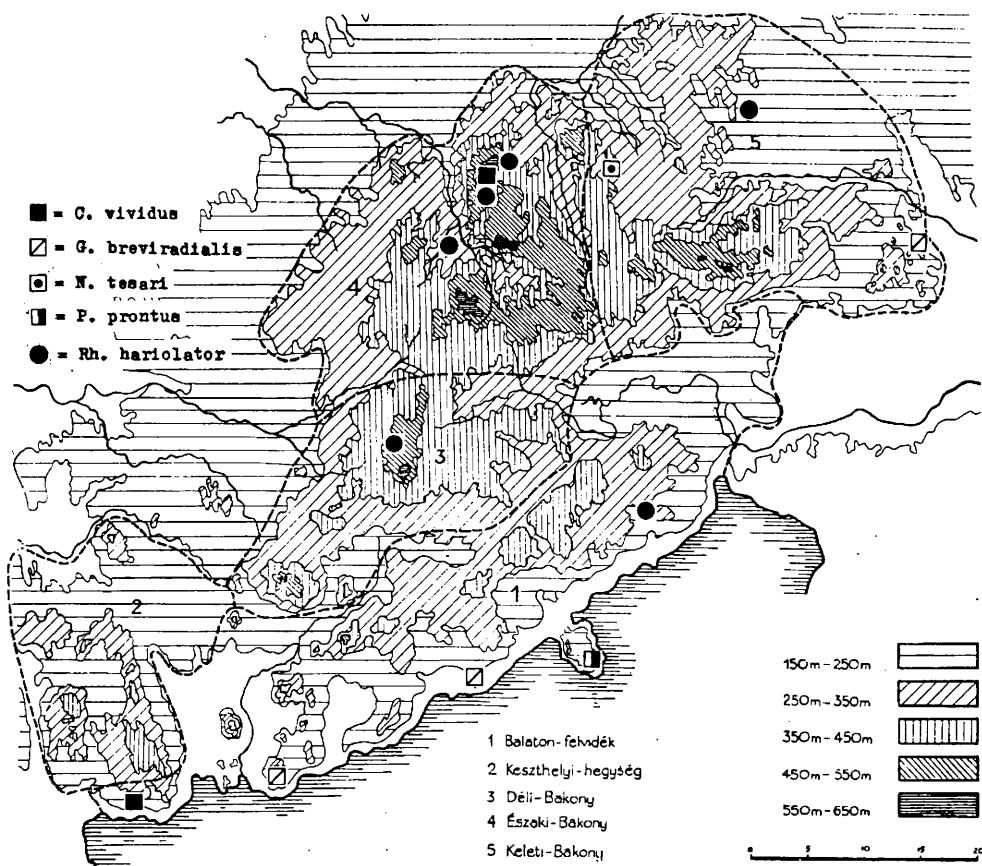
Gnaptodon Haliday, 1837

Gnaptodon breviradialis Fischer, 1959 (14. térkép) — BF: 1 ♂ Badacsony, 1968. V. 9., ex Nepticula aceris Frey (Lep. Nepticulidae), új gazda, (gazda tápnövénye Acer campestre), leg. et educ. Szócs J.; 1 ♀ : Balatonakali, 1960. V. 24., ex Nepticula promissa Staudinger (Lep. Nepticulidae), új gazda, (gazda tápnövénye Cotynus coggyria), leg. et educ. Szócs J.; a parazitoid példányt határozta (det.) M. Capek 1961. — KB: 1 ♂ Fejérvárcsurgó, 1923. VII. 23., leg. Biró L. — V. és VII. — FISCHER (1959) nyíregyházi lelőhellyel Magyarországról írta le ezt a fajt, majd előkerült Franciaországból, Görögországból és Moldovából (TOBIAS, 1986: 87). Hazánkban több helyen találták már meg.

Gnaptodon pumilio (Nees, 1834) — BF: 1 ♀ : Badacsony, 1968. IV. 23., ex Nepticula torminalis Wood (Lep. Nepticulidae), új gazda, (gazda tápnövénye Sorbus torminalis), leg. et educ. Szócs J.; 1 ♂ : Badacsony, 1968. VI. 24., ex Nepticula cathartica Staiton (Lep. Nepticulidae), új gazda, (gazda tápnövénye Rhamnus cathartica), leg. et educ. Szócs J.; 1 ♀ : Balatonakali, 1960. V. 12., ex Nepticula promissa Staudinger (Lep. Nepticulidae), új gazda, tápnövénye Cotynus coggyria), leg. et educ. Szócs J. — KH: 1 ♀ : Lesenceistvánd, Uzsapuszta, 1968. VIII. 27., leg. Mihályi F.; 1 ♀ : Szigliget, 1986. IX. 17., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂ Tapolca, 1965. III. 15., ex Nepticula poterii Staiton (Lep. Nepticulidae), új gazda, (gazda tápnövénye Sanguisorba officinalis), leg. et educ. Szócs J. — III-VI. és VIII-IX.

Hormius Nees, 1818

Hormius moniliatus (Nees, 1812) — BF: 1 ♀ : Dörgicse, Kő-hegy, 1959. V. 7., Papp J. 1 ♀ : Pécsely, talajrostálás, 1982. III. 29., leg. Podlussány A. et Rozner I. — ÉB: 1 ♂ Hárskút, 1966. VI. 8., leg. Papp J. —

14. térkép. A *Colestes vividus* Papp, *Gnaptodon breviradialis* Fischer, *Neurocrassus tesari* Snoflák, *Parahormius proutus* Papp és *Rhysipolis hariolator* (Haliday) lelőhelyei a Bakony-hegységben.

KB: 1 ♀ + 1 ♂: Fejérvárcsurgó, 1923. VII. 23., (1 ♂) és 1923. XI. 10., (1 ♀), leg. Bíró L.; 1 ♂: Olaszfalu, Alsópere, Quercetum petraeae-cerris-ben hálózva, 1964. VIII. 26-28., leg. Papp J. — III., VI-VIII. és XI.

Neurocrassus Šnoflák, 1945

Neurocrassus tesari Šnoflák, 1945 (14. térkép) — KB: 1 ♂: Csesznek, Gézháza, Mogyoróskert, 1957. V. 22., leg. Bajári E. — Csak Csehszlovákiából (innen írták le) és Magyarországról ismerjük; a volt Szovjetunióban sem találták még meg (TOBIAS 1986: 69). Eddigi hazai lelőhelyei: Noszvaj (Sík-főkút) és Újszentmargita (Margitai-erdő). Ritka faj. Hazánkban először a Hortobágyi Nemzeti Parkból mutattam ki. (PAPP 1983b: 335).

Oncophanes Förster, 1862

Oncophanes laevigatus (Ratzeburg, 1852) (= *Bracon lanceolator* Nees, 1834) — BF: 1 ♀ : Balatoncsicsó, 1969. V. 6-9., leg. Móczár L.; 1 ♀ : Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 2 ♀ : Tihany, 1957. V. 7., leg. Mihályi F.; 1 ♀ + 2 ♂ : Veszprém, Alsó-erdő, 1967. V. 1. (2 ♂), és Quercus-Carpinetumban hálózva 1972. VII. 15. (1 ♀), leg. Papp J. — KH: 2 ♀ : Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J.; 1 ♀ : Zalaszentő, Tátika, 1968. VI. 6., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ + 1 ♂ : Bakonybél, Szarvad-árok, 1959. VIII. 12., leg. Papp J.; 1 ♀ : Bakonypölöske, Kupi-erdő, 1961. VII. 10., leg. Papp J.; 1 ♀ : Fenyőfő, fénycsapda, 1967. V. 23-31., leg. Rézbányai.; 1 ♂ : Fenyőfő, Kőrös-hegy, 1970. VIII. 18., leg. Papp J.; 2 ♀ : Fenyőfő, Szépalma, 1983. V. 1., leg. Rozner.; 3 ♀ : Gyulafirátót, Büdöskút, 1968. IV. 26., leg. Papp J.; 3 ♀ : Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J.; 2 ♀ : Iharkút, 1969. V. 27-28., leg. Papp J.; 1 ♀ + 1 ♂ : Iharkút, Laposok, 1966. VI. 27., leg. Papp J.; 5 ♀ : Ugod, Som-berek, Hubertlak környéke, 1967. VI. 26-27., leg. Papp J. — KB: 1 ♀ : Ácsteszér, Homokházi-erdő, sásosban hálózva, 1961. VII. 28., leg. Papp J.; 1 ♀ : Fejérvárcsurgó, 1923. VII. 21., leg. Biró L.; 1 ♀ : Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J.; 1 ♀ : Olaszfalu, Tobán-hegy, 1968. IV. 25., leg. Papp J. — IV-VIII.

Oncophanes tenuipes Tobias, 1986. — ÉB: 1 ♀ : Némethánya, Jäger-völgy, vadászház környéke, 1967. V. 29-VI. 2., leg. Papp J. — A fajt a közelmúltban írták le Szocsiból (Oroszország) (TOBIAS 1986: 71). Magyarország faunájára nézve új faj.

Parahormius Nixon, 1940

Parahormius proutus Papp, 1990 (14. térkép) — BF: 1 ♀ (paratípus): Tihany, Malaise-csapda, 1971. VII. 5., leg. Móczár L. — A közelmúltban az általam leírt faj egyik paratípusát a Balaton-felvidéken, a nevezett lelőhelyen gyűjtötték.

Phaenodus Förster, 1862

Phaenodus pallipes Förster, 1862 — KB: 1 ♀ : Ácsteszér, Homokházi-erdő, sásosban hálózva, 1961. VII. 28., leg. Papp J. — A SHENEFELT-féle (1975: 1161) brakonida világcatalógus szerint Németországból és Jugoszláviából közölték előfordulását. TOBIAS (1986: 61-62) moldovai, oroszországi és ukrainai lelőhelyeivel gyarapította areájáról való képünket. Ritka faj. Magyarország faunájára nézve új.

Pseudobathystomus Belokobylskij, 1986

Pseudobathystomus funestus (Haliday, 1836) — BF: 1 ♀ : Veszprémfajs, 1960. IV. 14., leg. Papp J. — Szörványos lelőhelyeit közölték Európa számos országából (SHENEFELT 1975: 1135., TOBIAS 1986: 70). Magyarország faunájára nézve új faj.

Rhysipolis Förster, 1862

Rhysipolis caudatus (Thomson, 1891) — ÉB: 1 ♀ : Gyulafirátót, Büdöskút, 1968. IV. 26., leg. Papp J. — A SHENEFELT-féle (1975: 1134) brakonida világcatalógus szerint Finnországból és Svédországból ismerjük. TOBIAS (1986: 67) a *Rh. decorator* Haliday szinonimjának tekinti. Szerintem érvényes faj. Magyarország faunájára nézve új.

Rhysipolis decorator (Haliday, 1836) (= *Exothecus intermedius* Wesmael, 1838) — BF: 1 ♂: Felső-örs, 1966. V. 30., leg. Papp J.; 1 ♂: Gyenesdiás, Nagy-mező, 1966. VI. 14., leg. Papp J. — KH: 1 ♀: Sümeg, Sarvaly, 1968. VI. 4-8., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀: Németbánya, Jäger-völgy, vadászház környéke, Fagelum silvaticae-ban hálózva, 1963. VIII. 25., leg. Papp J.; 1 ♀: Porva, Pálhálás, 1968. VII. 16-17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Olaszfalu, Alsópere, Quercetum petraeae-cerris-ben hálózva, 1964. VIII. 26-28., leg. Papp J. — V-VIII.

Rhysipolis hariolator (Haliday, 1836) (14. térkép) — BF: 1 ♀: Felsőörs, 1966. V. 30., leg. Papp J. — DB: 2 ♀: Úrkút, 1967. VIII. 10-11., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♂: Fenyőfő, Kisszépalm, 1965. V. 25-31., leg. Papp J.; 1 ♀: Fenyőfő, Kőris-hegy, 1970. VIII. 18., leg. Papp J.; 1 ♀: Ugod, Somberek, Hubertlak környéke, 1967. VI. 26-29., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Csátka, Szentkút, 1969. VII. 11., leg. Papp J. — V-VIII.

Rhysipolis mediator (Haliday, 1836) — BF: 1 ♂: Balatonfüred, Nagy-mező, 1978. V. 7., leg. Tóth S. — DB: 1 ♀: Herend, Somod, 1968. VI. 20., leg. Papp J. 1 ♀: Várpalota, Pétfürdő, Chaerophyllum bulbosum-ról hálózva, 1968. VI. 26., leg. Papp J. — ÉB: 1 ♀ + 1 ♂: Fenyőfő, fénycsapda, 1967. VII. 1-10. (1 ♀), és 1967. VIII. 1-10. (1 ♂), leg. Rézbányai L.; 1 ♂: Gyulafirátót, Kispapod, 1967. VIII. 17., leg. Papp J. — KB: 1 ♀: Olaszfalu, Alsópere, 1966. VII. 11-14., leg. Papp J.; 1 ♂: Olaszfalu, Malomréti-völgy, 1969. IV. 30., leg. Papp J. — IV-VIII.

Xenarcha Förster, 1862

Xenarcha lustrator (Haliday, 1836) — BF: 1 ♀: Tihany, Külső-tó, rét, 1958. VI. 6. leg. Sólymosné.

Irodalom — References

- Achterberg, C. van** (1982): Notes on some type-species described by Fabricius of the subfamilies Braconidae, Rogadinae, Microgastrinae and Agathidinae (Hymenoptera: Braconidae). — *Entom. Ber.* (Amsterdam) 42. 133-139. p.
- Belokobyl'skij, S.** (1986): A new genus of braconids from supertribe Exothecidii (Hymenoptera, Braconidae). — *Ent. Obozr.* 45. (4) 780-783. p. (Oroszul, angol címmel és összefoglalóval.)
- Fischer, M.** (1959): Die europäischen Opiinae (Hymenoptera, Braconidae). — *Acta Entom., Mus. Nat. Pragae* 33. (545) 241-263. p.
- Jakimavicius, A. — Tzinitis, R.** (1988): Braconids species composition in the Latvian SSR and some data on their hosts and distribution in biocenoses. — *Proc. Acad. Sci. Latvian SSR, ser. B* 2. (102) 88-100. p. (Oroszul, angol címmel).
- Mason, W. R. M.** (1981): The polyphyletic nature of *Apanteles* Förster (Hymenoptera: Braconidae): a phylogeny and reclassification of Microgastrinae. — *Mem. Ent. Soc. Can.* 115. 1-147. p.
- Mason, W. R. M.** (1986): *Microgaster* Latreille, 1804. (Insecta, Hymenoptera): proposed designation of *Microgaster australis* Thomson, 1895 as type species. *Z. N. (S.)* 2397. — *Bull. zool. Nom.* 43. (2) 173-174. p.
- Nixon, G. E. J.** (1965): A reclassification of the tribe Microgasterinae (Hymenoptera, Braconidae). — *Bull. Brit. Mus. nat. Hist. (Ent.) Suppl.* 2. 1-284. p.
- Nixon, G. E. J.** (1968): A revision of the genus *Microgaster* Latreille (Hymenoptera: Braconidae). — *Bull. Brit. Mus. nat. Hist. (Ent.)* 22. 33-72. p.
- Nixon, G. E. J.** (1970): A revision of the N.W. European species of *Microplitis* Förster (Hymenoptera: Braconidae). — *Bull. Brit. Mus. nat. Hist. (Ent.)* 25. 3-30. p.
- Nixon, G. E. J.** (1974): A revision of the north-western European species of the glomeratus-group of *Apanteles* Förster (Hymenoptera, Braconidae). — *Bull. Ent. Res.* 64. 453-524. p.

- Nixon, G. E. J.** (1976): A revision of northwestern European species of the *merula*, *lacteus*, *vipio*, *ultor*, *ater*, *butalidis*, *popularis*, *carbonarius* and *validus*-groups of *Apanteles* Förster (Hymenoptera, Braconidae). — *Bull. Ent. Res.* 65. 687-735. p.
- Papp J.** (1972): New *Apanteles* Först. species from Hungary (Hymenoptera, Braconidae: Microgasterinae), I. — *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 64. 335-345. p.
- Papp J.** (1973): A Bakony hegység gyilkosfűrkész faunájának alapvetése (Hymenoptera, Braconidae), I. Meteorinae, Helconinae, Macrocentrinae és Microgasterinae. — *A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei* 12. 477-512. p.
- Papp J.** (1975): New *Apanteles* Först. species from Hungary (Hymenoptera, Braconidae: Microgasterinae), IV. — *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 67. 237-255. p.
- Papp J.** (1976): Key to the European *Microgaster* Latr. species, with a new species and taxonomical remarks (Hymenoptera: Braconidae, Microgasterinae). — *Acta Zool. Hung.* 22. 97-117. p.
- Papp J.** (1980): A survey of the European species of *Apanteles* Först. (Hymenoptera, Braconidae: Microgasterinae), IV. The *lineipes*, *obscurus*- and *ater*-group. — *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 72. 241-272. p.
- Papp J.** (1981): Contributions to the Braconid fauna of Hungary, III. Opiinae and Microgasterinae (Hymenoptera: Braconidae). — *Folia Ent. Hung.* 42. (34) 127-141. p.
- Papp J.** (1983a): Contributions to the Braconid fauna of Hungary IV. Microgastrinae (Hymenoptera: Braconidae). — *Folia Ent. Hung.* 44. 125-138. p.
- Papp J.** (1983b): A survey of the Braconid fauna of the Hortobágy National Park (Hymenoptera, Braconidae), II. — *The Fauna of the Hortobágy National Park*, Budapest, Akadémiai Kiadó, 315-337. p.
- Papp J.** (1984a): A survey of the European species of the *Apanteles* Först. (Hymenoptera, Braconidae: Microgastrinae), VIII. The *metacarpalis*-, *formosus*-, *popularis*- and *suevus*-group. — *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 76. 265-295. p.
- Papp J.** (1984b): A Dél-Dunántúl gyilkosfűrkész faunájának alapvetése, II. (Hymenoptera: Braconidae) Microgastrinae, 1. — *A Janus Pannonius Múzeum Évkönyve (Pécs)* 28. (1983) 51-58. p.
- Papp J.** (1984c): Palaearctic species of *Microgaster* Latreille (= *Microplitis* Förster) with description of seven new species (Hymenoptera, Braconidae, Microgastrinae). — *Entom. Abhandl. (Dresden)* 47. (7) 95-140. p.
- Papp J.** (1987a): A survey of the European species of *Apanteles* Först. (Hymenoptera, Braconidae: Microgasterinae), X. The *glomeratus*-group 2 and *cultellatus*-group. — *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 79. 207-258. p.
- Papp J.** (1987b): First survey of the Braconid fauna of the Kiskunság National Park, Hungary (Hymenoptera, Braconidae). — *The Fauna of Kiskunság National Park (2)*, Budapest, Akadémiai Kiadó, 314-334. p.
- Papp J.** (1988): A survey of the European species of *Apanteles* Först. (Hymenoptera, Braconidae: Microgasterinae) XI. „Homologization” of the species-groups of *Apanteles* s.l. with Mason's generic taxa. Checklist of genera. Parasitoid/host list 1. — *Annales Hist.-Nat. Mus. Nat. Hung.* 80. 145-175. p.
- Papp J.** (1990): A Bakony hegység gyilkosfűrkész-faunájának alapvetése (Hymenoptera, Braconidae), III. Blacinae, Doryctinae, Rogadinae. — *Veszprémi Történelmi Tár* 1. 148-154. p.
- Papp J.** (1991a): Second survey of the Braconid wasps in the Bátorliget Nature Conservation Areas, Hungary (Hymenoptera: Braconidae). — *The Bátorliget Nature Reserves — after forty years 1990*. vol 2., Budapest, Hungarian Natural History Museum, 639-674. p.
- Papp J.** (1991b): A Dél-Dunántúl gyilkosfűrkész faunájának alapvetése (Hymenoptera, Braconidae) IV. Braconinae és Exothecinae. — *A Janus Pannonius Múzeum Évkönyve (Pécs)* 35. (1990) 71-76. p.
- Shenefelt, R. D.** (1975): Braconidae 8. — *Hym. Cat. (n. ed.)* pars 12. 1115-1262. p.
- Shenefelt, R. D.** (1978): Braconidae 10. — *Hym. Cat. (n. ed.)* pars 15. 1425-1872. p.
- Szépligeti, Gy.** (1896a): Adatok a magyar fauna Braconidáinak ismeretéhez. — *Természetr. Füzet.* 19. 165-186. p.
- Szépligeti, Gy.** (1896b): Adatok a magyar fauna Braconidáinak ismeretéhez. (Második közlemény). — *Természetr. Füzet.* 19. 285-321. p.

- Szépligeti, Gy.** (1898): Adatok a magyar fauna Braconidáinak ismeretéhez (Harmadik közlemény). — Természetr. Füzt. 19. 381-396. p.
- Szépligeti, Gy.** (1901): A palaearktikus Braconidák meghatározó táblázatai. — Pótfüzetek a Természettudományi Közlönyhöz 33. 174-184., 261-288. p.
- Tobias, V. I.** (1976): A Kaukázus gyilkosfűrkészei (Hymenoptera, Braconidae). — in A Szovjetunió Faunájának Meghatározói (Leningrád) 110. 287 p. (Oroszul).
- Tobias, V. I.** (1986): 27. rend Hymenoptera, Braconidae család. — in A Szovjetunió európai területének rovarhatározója. A Szovjetunió Faunájának Meghatározói 145. 501 p. (oroszul)

A monograph of the braconid fauna of the Mts Bakony, Hungary

IV. Microgastrinae and Exothecinae

A total of 224 braconid species are recorded from the Mts Bakony, West Hungary. The species belong to three subfamilies in the following figures: Microgastrinae 136 species (*Apanteles* s. l. 109, *Microgaster* 18 and *Microplitis* 9 species), Braconinae 68 species and Exothecinae 20 species. The genera created from the phylogenetically polyphyletic *Apanteles* s. l. (splitted up by Mason in 1981) are accepted and the microgastrine species are reclassified and arranged in ten genera (*Apanteles* Förster, *Choeras* Mason, *Cotesia* Cameron, *Dolichogenidea* Viereck, *Glyptapanteles* Ashmead, *Iconella* Mason, *Illidops* Mason, *Pholetesor* Mason, *Protapanteles* Ashmead, *Sathon* Mason). A partial revision of *Microgaster* and *Microplitis* species (of the Mts Bakony) is prepared. The braconine species represent 10 (*Atanycolus* Förster, *Baryproctus* Ashmead, *Bracon* Fabricius, *Coeloides* Wesmäl, *Cyanopterus* Haliday, *Habrobracon* Ashmead, *Iphiaulax* Förster, *Ipobracon* Thomson, *Pseudovipio* Szépligeti, *Vipio* Latreille) and the exothecine species 11 genera (*Clinocentrus* Haliday, *Colastes* Haliday, *Gnaptodon* Haliday, *Hormius* Nees, *Neurocrassus* Šnoflák, *Oncophanes* Förster, *Parahormius* Nixon, *Phaenodus* Förster, *Pseudobathystomus* Belokobylskij, *Rhysipolis* Förster, *Xenarcha* Förster).

The following nine species proved to be new to the fauna of Hungary: *Microgaster acilia* Nixon, *Bracon conjugellae* Bengtsson, *Bracon crassungula* Thomson, *Bracon jaroslaviensis* Telenga, *Clinocentrus brevicar* Thomson, *Oncophanes tenuipes* Tobias, *Phaenodus pallipes* Förster, *Pseudobathystomus funestus* (Haliday) and *Rhysipolis caudatus* (Thomson).

Thirty-seven species give some kind of faunistic as well as zoogeographic character to the Mts Bakony: — Microgastrinae: *Cotesia acutula* (Tobias), *C. eulipis* (Nixon), *C. glabrata* (Telenga), *C. isolde* (Nixon), *C. saltatoria* (Balevski), *Dolichogenidea decora* (Haliday), *D. imperator* (Wilkinson), *D. princeps* (Wilkinson), *D. submarginata* (Abdinbekova), *D. trachalus* (Nixon), *Glyptapanteles acasta* (Nixon), *G. aliphera* (Nixon), *Illidops biroicus* (Papp), *I. sophrosine* (Nixon), *I. szabo* (Papp), *Pholetesor arisba* (Nixon), *Ph. errans* (Nixon), *Ph. phaetusa* (Nixon), *Protapanteles andromica* (Nixon), *Microgaster alebion* Nixon, *M. postica* Nees, *M. subtilipunctata* (Papp); — Braconinae: *Baryproctus barypus* (Marshall), *Bracon alutaceus* Szépligeti, *B. arcuatus* Thomson, *B. mediator* Nees, *B. novus* Szépligeti, *Coeloides rossicus* (Kokujev), *Cyanopterus flavator* (Fabricius), *Ipobracon samedovi* Abdinbekova, *Pseudovipio sculus* (Marshall), *P. umbraculator* (Nees), *Vipio terrefactor* (Villers); — Exothecinae: *Colastes vividus* Papp, *Gnaptodon brevirodialis* Fischer, *Neurocrassus tesari* Šnoflák and *Parahormius proutus* Papp.

Szerző címe: (Author's adress):

Dr. Papp Jenő
Magyar Természettudományi Múzeum Állattára
Budapest VIII. Baross u. 13.
H-1088